Γαβριήλ Σιμονέτου

ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πρωταγόρας)

φιλοσοφία

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πόντιος Πιλάτος)

κυνισμός

Μέσα από τις διδασκαλίες των
μέγιστων πνευματικών Διδασκάλων
όλων των εποχών

Γαβριήλ Σιμονέτου

ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πρωταγόρας)

φιλοσοφία

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πόντιος Πιλάτος)

κυνισμός

Μέσα από τις διδασκαλίες των
μέγιστων πνευματικών Διδασκάλων
όλων των εποχών

Γαβριήλ Σιμονέτου

ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πρωταγόρας)

φιλοσοφία

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Πόντιος Πιλάτος)

κυνισμός

Μέσα από τις διδασκαλίες των
μέγιστων πνευματικών Διδασκάλων
όλων των εποχών

ΑΘΗΝΑ 2020

Μελέτη προσαρμοσμένη για Έλληνες Χριστιανούς αναζητητές της Αλήθειας

Στοιχεία από την αρχαιοελληνική και Χριστιανική μυστικιστική παράδοση

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Το Θείο Σχέδιο

Το πλάνο της ζωής του καθενός μας είναι ήδη προδιαγεγραμμένο από τον Μεγάλο Σχεδιαστή και αυτό που τελικά βλέπουμε και βιώνουμε, δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εκτύλιξη του Θείου Σχεδίου, το οποίο εάν ερμηνευθεί ορθά, διαπιστώνουμε πως εκτελείται με απόλυτη ακρίβεια.

Η ανθρώπινη ζωή έχει προορισμό την Αυτογνωσία και την Θέωση τη ψυχής.

Η επίγεια ζωή έχει σκοπό την ατομικοποίηση της ψυχής.

Αντί προλόγου

Αναφορικά με την γνώση

Η γνώση του ανθρώπου, όπως αναφέρεται ήδη από την εποχή των αρχαίων σοφών της Ινδίας, των Ρίσις (*2-4000 χρόνια π.Χ.*) διακρίνεται σε γνώση της vidya και γνώση της paravidya που σημαίνει γνώση του επιστητού και γνώση του υπεραισθητού.

Την γνώση του επιστητού μας την δίνουν αρχικά οι γονείς μας και οι σχολικοί μας δάσκαλοι και αργότερα διάφοροι επιστήμονες, τεχνικοί και καλλιτέχνες από τους απλούς ανθρώπους μέχρι τους διαπρεπέστερους πανεπιστημιακούς δασκάλους.

Την γνώση του υπεραισθητού μας την δίνουν μύστες, άγιοι και πνευματικοί δάσκαλοι, ορισμένοι από τους οποίους εκτός από την γνώση μπορούν να μας διδάξουν και τον τρόπο τού να αποκτήσουμε κι᾽ εμείς οι ίδιοι σαν και αυτούς, προσωπική εμπειρία και γνώση των υπεραισθητών κόσμων.

Η γνώση της paravidya όπως μας την δίνουν οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων είναι ταυτόχρονα η αρχαιότερη αλλά συγχρόνως και η νεότερη. Είναι η αρχαιότερη γιατί οι βασικές αρχές της διδάχτηκαν από τους Διδασκάλους απ᾽ όταν αυτοί άρχισαν να εκπαιδεύουν τους μαθητές τους εδώ στη γη και πέρασε από τότε τόσος καιρός που και η ίδια η ιστορία έχει χάσει τα ίχνη της. Οι αρχές αυτές ήταν κιόλας αρχαίες ολόκληρους αιώνες πριν γίνει λόγος για τις Βέδες, που η συγγραφή τους είναι σχετικά πρόσφατη. Ήταν αρχαίες προτού οι Κινέζοι σοφοί αρχίσουν να σκέπτονται πάνω στο δυσνόητο και το άγνωστο, το αποκρυφιστικό και το μυστικιστικό και ακό-

μα προτού ο μεγάλος κατακλυσμός αλλάξει την μορφή των ηπείρων και ανασηκώσει τα βουνά των Ιμαλαίων ως το σημερινό τους ύψος. Υπήρχαν πολύ πριν η πρώτη γνωστή αυτοκρατορία που έφτανε ως την Χρυσή Εποχή της πνευματικότητας δημιουργήσει τον πολιτισμό της στο μεγάλο οροπέδιο που απλώνεται από το Θιβέτ ως την έρημο Gobi. Ακόμα και πριν υπάρξει η σανσκριτική γλώσσα σ᾽ αυτήν την κεντρική αυτοκρατορία του προϊστορικού πολιτισμού, γιατί η διδασκαλία των μεγάλων Διδασκάλων είδε την παρακμή και της σανσκριτικής γλώσσας και όλων των γνωστών πολιτισμών.

Συγχρόνως η γνώση της paravidya είναι ταυτόχρονα και καινούργια με την έννοια ότι υπάρχουν σχετικά ελάχιστα άτομα που έχουν ακούσει γι᾽ αυτήν.

Η γνώση του υπεραισθητού δεν πρέπει να θεωρείται ότι έχει σχέση με τα διάφορα συστήματα που προέρχονται από τον Βεντατισμό, τον Ισλαμισμό, τον Χριστιανισμό ούτε πρόκειται για ένα σχήμα που προήλθε από την Ινδουιστική ή από οποιαδήποτε άλλη θρησκεία.

Η γνώση της πραγματικής δομής του ανθρώπου είναι προσιτή σ᾽ όλους εκείνους που ακολουθώντας τους Διδασκάλους, επαναλαμβάνουν τα πειράματά τους και έχουν οι ίδιοι προσωπική εμπειρία, στο εργαστήριο του ανθρώπινού τους σώματος.

Οι δάσκαλοι του επιστητού στηρίζουν τις γνώσεις τους στους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους και οι διδασκαλίες τους είναι γραμμένες σε βιβλία, λεξικά και εγκυκλοπαίδειες. Αντίθετα οι δάσκαλοι του υπεραισθητού στηρίζουν τις γνώσεις τους στις πραγματικότητες που βρίσκονται πίσω από το Πέπλο της Ίσιδας και αυτές τις γνώσεις τις έχουν αποκτήσει όχι από βιβλία, περιγραφές ή διδασκαλίες άλλων αλλά από δική τους προσωπική εμπειρία.

Ο περιορισμένος ανθρώπινός μας νους μπορεί να αντιληφθεί μόνον πραγματικότητες που αφορούν το υλικό επίπεδο, ενώ σχετικά για τους πνευματικούς κόσμους μπορεί να έχει μόνον κάποιες στοιχειώδεις και αμυδρές πληροφορίες μέσα από τις διδασκαλίες των πνευματικών του δασκάλων και αυτές συνήθως, με προσομοιάσεις και αλληγορίες, που φυσικά αποτελούν κάποια αντανάκλαση μιας κάποιας πραγματικότητας. Η γνώση της paravidya παραμένει για τον λόγιο άνθρωπο αδύνατο να επιτευχθεί στο σύνολό της, έως ότου αποκτήσει ο ίδιος την δυνατότητα προσωπικής εμπειρίας των Εσωτερικών κό-

σμων. Τότε μπορεί να γνωρίσει τα πάντα. Τα πάντα εκτός από ένα – Τι είναι ο Θεός.

Η πραγματική γνώση στην σημερινή επιστημονική μας εποχή στηρίζεται μόνον στην προσωπική εμπειρία και αυτό ισχύει τόσο για τις γνώσεις της vidya όσο και για τις γνώσεις της paravidya. Η επιστημονική προσέγγιση μας βεβαιώνει πως η σοφία του υλικού κόσμου είναι ασήμαντη σε σχέση με την πνευματική γνώση και αυτό το βεβαιώνουν ορισμένοι επιστήμονες που παράλληλα με την επιστήμη τους, ασχολήθηκαν και με την επιστήμη της πνευματικότητας που είναι "η επιστήμη των επιστημών" και χάρη σ' αυτή, γνώρισαν με προσωπική τους εμπειρία τους υπεραισθητούς κόσμους.

Έτσι λοιπόν επειδή σήμερα ζούμε στην εποχή των επιστημών και της τεχνολογίας, θα πρέπει, αυτές τις αφηγηματικές διδασκαλίες που περιέχονται μέσα σ' αυτό το βιβλίο να τις πάρετε μόνον σαν πληροφορίες, τις οποίες όμως μπορείτε αν θέλετε, να επαληθεύσετε με δική σας πνευματική εργασία και με τρόπο επιστημονικό, αν είστε μεταξύ των αναζητητών της πραγματικότητας και έχετε επιθυμία για την γνώση της paravidya.

Σήμερα, με τις γνώσεις της vidya, μην προσπαθήσετε να ερμηνεύσετε τι είναι ο Θεός, ποιο είναι το Θείο Σχέδιο, ποια η Χάρη του Θεού, πως λειτουργεί το κάρμα και γενικά θέματα και πραγματικότητες που ανήκουν σε άλλες διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας. Μόνον αντανακλάσεις της πραγματικότητας μπορείτε να έχετε και αυτές με προϋποθέσεις. Τις αποδείξεις μπορείτε να τις έχετε μόνον από δική σας προσωπική εμπειρία και αυτήν την δυνατότητα όπως θα δούμε πιο κάτω την έχει ο καθένας από εμάς τους ταπεινούς και δεν είναι προνόμιο των ιερέων, των θεολόγων, των μοναχών και των ασκητών ή ακόμα και των Παπών και των Πατριαρχών.

Όταν ο Ιησούς κάποτε ρωτήθηκε, γατί μιλούσε με παραβολές, είπε ότι με παραβολές μιλούσε στους "όχλους" ενώ στους μαθητές Του αυτά που τους δίδασκε (*περί της Βασιλείας των Ουρανών*) «*δεν τα γνώριζαν ούτε σοφοί ούτε προφήτες*» και σ' αυτούς αποκάλυψε ότι ο υπεραισθητός Παράκλητος, μέσα από προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, θα τους αποκάλυπτε: «*πάσαν την αλήθεια*» για την Βασιλεία των Ουρανών και το Θεϊκό Σχέδιο. Αυτό βέβαια δεν ίσχυε μόνον για τους λίγους Εβραίους μαθητές Του αλλά για όλους εμάς τους ανθρώπους

όλων των εποχών και θα ισχύει μέχρι την συντέλεια του κόσμου.

Στις σελίδες που ακολουθούν περιέχονται διδασκαλίες των μεγίστων πνευματικών Διδασκάλων όλων των εποχών, με σκοπό να ικανοποιηθεί κατά κάποιο τρόπο ο νους μας ώστε να μπορέσουμε να αρχίσουμε και να συνεχίσουμε την μεταφυσική μας έρευνα και το πνευματικό μας ταξίδι προς την Θέωση, που είναι και ο λόγος που βρεθήκαμε πάνω σ' αυτήν την γη. Έτσι το πρώτο μας μέλημα είναι να γνωρίσουμε ποιοι και τι είμαστε εμείς οι άνθρωποι. Καθώς λέγεται ότι «*Το μεγαλύτερο πρόβλημα του ανθρώπου είναι ο ίδιος ο άνθρωπος*». Αλλά τι είναι άνθρωπος; Οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων μας δίνουν τον πλήρη ορισμό και μας λένε πως:

***«Άνθρωπος είναι μία "ατομικοποιημένη" ψυχή που φιλοξενείται
σε ένα υλικό σώμα και υπηρετείται από έναν νου
που βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη.
Και το μεν σώμα του αναπτύσσεται μέσα στους αιώνες
βάσει των νόμων του Δαρβίνου και άλλων σχετικών νόμων,
ο δε νους του εξελίσσεται βάσει των καρμικών νόμων».***

Στο μικρό αυτό βιβλίο θα αναλύσουμε ακριβώς αυτόν τον ορισμό, σύμφωνα με τις διδασκαλίες των πνευματικών μας Διδασκάλων. Συγκεκριμένα θα αναφερθούμε στην γέννηση, την πορεία και την ατομικοποίηση της ψυχής, στην εξέλιξή του νου και ακόμα θα γνωρίσουμε το υλικό μας σώμα, με πληροφορίες που μας δίνουν και οι σύγχρονοι επιστήμονες αλλά και οι μύστες από τις πολύ παλιές εποχές.

Σημείωση: Στο κείμενο δεν θα γίνει αναφορά σε συγκεκριμένους πνευματικούς Διδασκάλους για να μη θεωρηθούν αυτά που θα καταγραφούν ως κάποιου είδους προπαγάνδα αλλά σε κάθε ενδιαφερόμενο μπορεί να του δοθούν από τον συγγραφέα πλήρη βιβλιογραφικά στοιχεία, για το κάθε τι που θα διαβάσει.

---

1) Η ΘΕΪΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, για να ικανοποιήσουν την περιέργεια και τα εύλογα ερωτήματά μας, μας λένε, πως κάποτε, για έναν ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο, ο Θεός έφερε σε ύπαρξη την Θεϊκή Δημιουργία. Αρχικά δημιούργησε μια Περιοχή καθαρού πνεύματος που στα Σανσκριτικά, που θεωρείται η παλαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Άρεια φυλή, ονομάστηκε Σατς Καντ και σημαίνει "Περιοχή καθαρού πνεύματος". Μέσα απ᾽ αυτήν την Περιοχή εκτρωτικά και "προς τα κάτω", δημιούργησε αργότερα, σταδιακά άλλες τέσσερες Περιοχές την μία μέσα από την άλλη. Τα ονόματα αυτών των Περιοχών όπως αποδόθηκαν στα Ελληνικά τα τελευταία χρόνια, είναι Υπεραιτιατή Περιοχή, Αιτιατή Περιοχή, Αστρική Περιοχή και ο Υλικός κόσμος. Αυτές οι Περιοχές μπορεί για να γίνουν κάπως αντιληπτές, σχηματικά, να περιγραφούν σαν ομόκεντρες σφαίρες που η κάθε μία είναι άπειρα μικρότερη από την πιο έξω και άπειρα μεγαλύτερη από την πιο μέσα. Ο Υλικός κόσμος με την γη και όλους τους γαλαξίες είναι σαν μια κουκίδα μέσα στον Αστρικό κόσμο, ο Αστρικός κόσμος μια κουκίδα μέσα στον Αιτιατό κόσμο κλπ.

Η γνώση αυτών των τεσσάρων περιοχών με τις άπειρες υποδιαιρέσεις τους, μάς έγινε γνωστή από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις των Ινδιών και σ᾽ αυτές αναφέρονται έκτοτε και μέσα στους αιώνες όλοι οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι.

Το υλικό κατασκευής των ως άνω τεσσάρων Περιοχών είναι το ίδιο. Είναι πνεύμα και ύλη σε διαφορετικές αναλογίες. Όπως το οξυγόνο (Ο) και το υδρογόνο (Η) ενωμένα σε διαφορετικές αναλογίες δημιουργούν διαφορετικές χημικές ενώσεις ΟΗ, H_2O, H_2O_2 έτσι και το πνεύμα και η ύλη σε "διαφορετικές αναλογίες" αποτέλεσαν το υλι-

κό κατασκευής των διαφόρων πνευματικών Περιοχών.

Μετά το Σατς Κάντ, την λεγόμενη και Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος ή Βασίλειο των Ουρανών, η οποία είναι μία Περιοχή που αποτελείται από καθαρό πνεύμα, δημιουργήθηκε η Υπεραιτιατή Περιοχή που έχει περισσότερο πνεύμα και ελάχιστη ύλη, η Αιτιατή Περιοχή με ίση ποσότητα ύλης και πνεύματος, η Αστρική Περιοχή με περισσότερη ύλη και λιγότερο πνεύμα και τέλος η Υλική Περιοχή, το Υλικό Επίπεδο ή Υλικό κόσμο, όπως συνηθίζουμε να το λέμε, με πολλή ύλη και ελάχιστο πνεύμα. Τώρα το "πολύ" και το "λίγο πνεύμα" είναι έννοιες καθαρώς σχηματικές που θέλουν να καταδείξουν την καθαρότητα του πνεύματος όσον αφορά την σχέση του με την ύλη. Είναι προφανές ότι το πνεύμα δεν ζυγίζεται ούτε μετριέται με το μέτρο, όμως για πράγματα που δεν έχουν υλική υπόσταση χρησιμοποιούμε καταχρηστικά ορολογία με όρους μεταφορικούς.

Κάποτε ένας πνευματικός δάσκαλος μιλώντας στους μαθητές του, τους είπε πως δεν υπάρχει Θεός. Οι μαθητές ξαφνιάστηκαν και του είπαν: «*Δάσκαλε τόσα χρόνια κοντά σου και είναι η πρώτη φορά μας λες ότι δεν υπάρχει Θεός*». Ο δάσκαλος χαμογέλασε και τους είπε «*Παιδιά μου, όταν λέτε ότι κάτι "υπάρχει" το περιορίζετε, ενώ ο Θεός είναι απεριόριστος*».

Αυτός λοιπόν ο απεριόριστος, ασύλληπτος και άμορφος Θεός, Δημιουργός των πάντων, που δεν έχει γένος και προέλευση και προσπαθούμε να τον περιορίσουμε για να τον καταλάβουμε δίνοντάς του ανθρώπινες ιδιότητες όπως Πανάγαθος, Ελεήμων, Πανταχού παρών, Παντοδύναμος, Φιλεύσπλαχνος κλπ. κάποτε, πριν από άπειρα χρόνια σαν μία Δημιουργός Δύναμη εκφράστηκε με την μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ήχου ή Μουσικής των Σφαιρών κατά την αρχαιο-ελληνική ρήση. Η έκφραση αυτή του Θεού, σαν Θείο Φως και Θείος Ήχος, στα ανθρώπινα μέτρα είναι σαν το φως της αστραπής και τον Ήχο της βροντής με τα οποία εκδηλώνεται η δύναμη του κεραυνού, που είναι μια ηλεκτρική εκκένωση μέσα στα σύννεφα. Έτσι εκδηλώθηκε και εκδηλώνεται η Θεϊκή Δύναμη όπως θα δούμε, με την μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ήχου.

Σ᾽ αυτήν την δημιουργό εκδήλωση του Θεού, δόθηκαν μέσα στην μακραίωνη ιστορία της ανθρωπότητας διάφορα ονόματα, όπως "*Λόγος*" και "*Άγιο Πνεύμα*" σύμφωνα με την Αρχαιοελληνική και την Χρι-

στιανική Παράδοση. Οι Μωαμεθανοί αναφερόμενοι στο Άγιο Πνεύμα το ονομάζουν "*Kalma*", οι Βραχμάνοι και οι Ινδουιστές "*Naam, Naad, Shabdt*". Οι Ζωροαστριστές, "*Sraosha*". Με τον όρο "*Tao*" αναφέρεται το Άγιο Πνεύμα στις Κινεζικές Γραφές. "*Ηχητικό Ρεύμα*", το ονομάζουν οι Βουδιστές και "*Baag I Asmani*" οι Σούφις. Ακόμα σαν "*Φως του κόσμου*" το αναφέρουν Εβραϊκές και Χριστιανικές Γραφές, "*Φωνή της Σιγής*" ονομάζουν το Λόγο οι Θεοσοφιστές. "*Ανέσπερο Φως*" και "*Φως της Γνώσης*", ορισμένοι Αγιορίτες μοναχοί και "*Θεό σε δημιουργική δράση*", ονομάζουν το Άγιο Πνεύμα, ορισμένοι Χριστιανοί Πατέρες και ερημίτες των πρώτων μετά την Σταύρωση χρόνων.

Αυτός λοιπόν ο δημιουργικός Λόγος, σύμφωνα με όλους τους μεγάλους Διδασκάλους αλλά και με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, είναι ο δημιουργός των πάντων, ορατών και αοράτων και αποτελεί μια εκδήλωση του Ίδιου του Θεού. «*Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο* ***Λόγος ήτο ο Θεός***». Αυτός λοιπόν ο Λόγος ή Άγιο Πνεύμα, που είναι ο ίδιος ο Θεός, ως ένα δημιουργικό ρεύμα Θείου Φωτός και Θείου Ήχου έφερε σε ύπαρξη τα σύμπαντα των συμπάντων. Δημιούργησε τις ψυχές και αργότερα διάφορες μορφές αρχέγονης ύλης που αποτέλεσαν το υλικό κατασκευής των διαφόρων πνευματικών Περιοχών. Αργότερα, οι ψυχές εστάλησαν να κατοικίσουν διαδοχικά στις διάφορες Περιοχές της Δημιουργίας καθώς αυτές οι Περιοχές ερχόταν σε ύπαρξη μέσα σε εκατομμύρια χρόνια, η μία μετά την άλλη, από την Περιοχή του Σατς Καντ μέχρι τον Υλικό κόσμο.

Το υλικό κατασκευής του Υλικού Επίπεδου είναι η ονομαζόμενη μάγια (*maya*) που ουσιαστικά είναι βιοενέργεια ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, πακέτα της οποίας είναι η στερεά ύλη. Αυτή η μάγια είναι παιδί της Πρακρίτι (*prakriti*), του υλικού κατασκευής του Αστρικού πεδίου και η Πρακρίτι είναι παιδί της Πραντάν (*pradan*), της ύλης του Αιτιατού πεδίου. Η διαφορά μεταξύ Πραντάν, Πρακρτίτι και Μάγια είναι το "ποσοστό" του πνεύματος που έχει η σύστασή τους. Η στερεά ύλη, χαρακτηριστική του υλικού πεδίου, είναι τα 114 στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ που μάθαμε στο σχολείο και από αυτά τα στοιχεία είναι κατασκευασμένο όλο το Υλικό Σύμπαν. Η γη με τα φυτά τα ζώα και τον άνθρωπο καθώς και όλα τα άπειρα συστήματα των γαλαξιών αποτελούνται ακριβώς απ᾽ αυτά τα στοιχεία.

Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι η κατώτερη μορφή ενέργειας

μέσα στην Δημιουργία και την αποκαλούμε και βιοενέργεια. Η στερεά ύλη είναι πακέτα αυτής της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας ή βιοενέργειας και όπως απέδειξε ο Αϊνστάιν, ύλη και ενέργεια είναι έννοιες ταυτόσημες, είναι οι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος από ύλη, που σημαίνει από πακέτα βιοενέργειας. Ζει την ζωή του μέσα στην βιοενέργεια και ο οργανισμός και τα όργανά του λειτουργούν χάρη της βιοενέργειας που εισέρχεται στο σώμα του με την αναπνοή, το δέρμα και τις τροφές του, όπως λεπτομερώς θα δούμε πιο κάτω.

2) Η ΨΥΧΗ

Δημιουργία των ψυχών

Στην Παλαιά Διαθήκη η ψυχή αναφέρεται ως «*Πνοή του Θεού*» που έδωσε ζωή στο φτιαγμένο από λάσπη, δηλαδή από τα υλικά του Υλικού Επιπέδου, φτιαγμένο ανθρώπινο σώμα. Η ψυχή περιγράφεται στην Βίβλο σαν μια ζωοποιός πνοή που βγαίνει μέσα από τον Ίδιο τον Θεό και δίνει ζωή στον άνθρωπο.

Με παρόμοιο τρόπο, στην Ανατολή, η ψυχή περιγράφεται ως «*Μία σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας*», που σημαίνει και σ᾽ αυτήν την περίπτωση, ότι η ψυχή είναι ένα μέρος μέσα από τον Ίδιο τον Θεό.

Στις Χριστιανικές γραφές ο άνθρωπος, δηλαδή η ψυχή του και όχι βέβαια τα καλύμματά της, αναφέρεται ότι είναι ομοούσιος με τον Πατέρα. Πνεύμα ο Θεός, πνεύμα η ψυχή.

Ακόμα για την δημιουργία των ψυχών, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι αυτές αποτελούν απορροή της Θείας ουσία, όπως οι σταγόνες της βροχής βγαίνουν μέσα από το σύννεφο. Οι ψυχές έχουν θεία προέλευση. Είναι πνεύμα η ψυχή που βγαίνει μέσα από το πνεύμα του Θεού και αυτό το πνεύμα του Θεού υπάρχει παντού και συντηρεί όλη την Θεϊκή Δημιουργία, όλα τα σύμπαντα των συμπάντων. ***Ψυχή και πνεύμα είναι έννοιες ταυτόσημες, όπως το σύννεφο και το νερό που έχουν την ίδια φύση.*** Η ψυχή είναι φως και αναδύθηκε μέσα από το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο και μάλιστα αναφέρεται πως έχει την φωτεινότητα 12 ηλίων. Αυτό το φως της ψυχής είναι τόσο δυνατό που η συχνότητά του είναι έξω από το οπτικό φάσμα που μπορεί να διακρίνει ο άνθρωπος.

Οι ψυχές ακολουθώντας το ρεύμα του Λόγου που τις δημιούργησε, εστάλησαν να κατοικίσουν στα διάφορα Πνευματικά Επίπεδα, καθώς αυτά ερχόταν σταδιακά σε ύπαρξη από το Θείο ρεύμα του Λόγου, το οποίο ρεύμα, κατευθυνόμενο από το Σατς Καντ προς του Υλικό κόσμο έφερε το κάθε τι ορατό και αόρατο σε ύπαρξη.

Από τότε οι ψυχές βρίσκονται σ᾽ ένα συνεχές προαιώνιο ταξίδι, από το Σατς Καντ προς τον Υλικό κόσμο, όπως νομοτελειακά η βροχή από το σύννεφο ψηλά, πέφτει κάτω στη γη. Έτσι ήταν προκαθορισμένο οι ψυχές από το Σατσ Καντ να κατεβούν μέσα από τα Υπεραιτιατά Επίπεδα, τον Αιτιατό και Αστρικό κόσμο, να φθάσουν στο Υλικό Επίπεδο και στη συνέχεια είναι προδιαγεγραμμένο να επιστρέψουν κάποτε και να ξαναενωθούν με την Θεία Ουσία από όπου προήλθαν.

Αυτή η επανένωση της ψυχής με τη θεία ουσία έχει ονομαστεί "Θέωση" της ψυχής και λέγεται ότι η Θεϊκή Δημιουργία θα πάψει να υπάρχει μόνον όταν όλες οι ψυχές ξαναενωθούν με τον Δημιουργό Πατέρα τους.

Κάποτε όλες οι ψυχές θα θεωθούν μας λένε οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι αλλά προϋπόθεση γι᾽ αυτό είναι να αποκτήσουν το ανθρώπινο σώμα, που είναι η κορωνίδα της Θεϊκής Δημιουργίας και είναι προκαθορισμένο από τον Πατέρα, ότι από αυτό το ανθρώπινο σώμα οι ψυχές να αρχίσουν το ταξίδι της επιστροφής τους στο Βασίλειο των Ουρανών. Μόνον μέσα από την ανθρώπινη μορφή μπορούν οι ψυχές να αποκτήσουν την Θέωση γιατί μόνον το ανθρώπινο σώμα μέσα στα 8,4 είδη υπάρξεων, διαθέτει τα κατάλληλα μέσα και προσόντα για να Θεωθεί μια ψυχή.

Τώρα γιατί ο Θεός δημιούργησε όλα τα σύμπαντα, τις ψυχές και τον άνθρωπο και γιατί το δημιουργικό ρεύμα ο Λόγος θα οδηγήσει τις ψυχές πίσω στη Θεία Ουσία είναι κάτι ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια. Δεν μπορούμε να ξέρουμε. Εμείς οι άνθρωποι είμαστε απλοί θεατές του Θείου Σχεδίου και είναι άγνωστες οι βουλές του Κυρίου.

Λέγεται ότι και οι άγγελοι ακόμα, θα πρέπει να αποκτήσουν την ανθρώπινη μορφή για να εξελιχθούν και επειδή η χώρα καταγωγής τους είναι ο Αστρικός κόσμος, γι᾽ αυτό τους παρουσιάζουν με ανθρώπινα χαρακτηριστικά καθώς οι άγγελοι βρίσκονται στα κατώτερα μέρη του Αστρικού κόσμου, στις παρυφές με τον Υλικό κόσμο και γι᾽

αυτό έχουν και την δυνατότητα κάτω από ορισμένες συνθήκες να επικοινωνούν με ορισμένους ανθρώπους, για ορισμένους λόγους.

Σ' αυτό το προαιώνιο ταξίδι τους οι ψυχές από το Σατς Καντ προς τον Υλικό κόσμο, περνώντας μέσα από τα διάφορα πνευματικά Επίπεδα έπαιρναν ένα "κάλυμμα", για να το χρησιμοποιήσουν σαν εργαλείο έκφρασης και επικοινωνίας με τους αντίστοιχους πνευματικούς κόσμους. Αυτό το εργαλείο ή κάλυμμα των ψυχών αποτελείται από τα υλικά που είναι δημιουργημένη και η κάθε αντίστοιχη Πνευματική περιοχή μέσα από την οποία περνούσαν οι ψυχές στην πορεία τους προς το Υλικό επίπεδο. Τους δόθηκε λοιπόν αντίστοιχα ένα κάλυμμα από Υπεραιτιατή, Αιτιατή και Αστρική ύλη και τέλος από υλικά του Φυσικού επίπεδο, το τελευταίο τους κάλυμμα, ένα ανθρώπινο σώμα.

Τα καλύμματα ή σώματα της ψυχής είναι και αυτά σε μία μεταμορφωτική εξέλιξη, καθώς η ουσία τους αποτελείται από ύλη που γίνεται όλο και πτωχότερη σε πνεύμα, με αποτέλεσμα η φύση των καλυμμάτων να γίνεται όλο και αδρότερη.

Έτσι έχουμε το Υπεραιτιατό σώμα της ψυχής φτιαγμένο από Υπεραιτιατή ύλη και αντίστοιχα το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό. Το τελευταίο κάλυμμα το παίρνει η ψυχή όταν "κατέβη" στον υλικό κόσμο και αυτό το κάλυμμα-εργαλείο είναι, όπως αναφέρθηκε, το ανθρώπινο σώμα. Μέσα από αυτό το κάλυμμα όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται στο υλικό Επίπεδο θα εργάζεται την εργασία που είναι προκαθορισμένη από τον Δημιουργό της. Με τον θάνατο όταν φύγει η ψυχή από το υλικό της σώμα και οδηγηθεί στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο, εκεί θα χρησιμοποιεί αντίστοιχα το Αστρικό και το Αιτιατό της σώμα ή κάλυμμα.

Συνηθίζουμε τα διάφορα "καλύμματα" της ψυχής να τα ονομάζουμε και "σώματα", σαν αντιστοιχία με το ανθρώπινο σώμα, το οποίο γίνεται πιο κατανοητό από να το ονομάζαμε ανθρώπινο κάλυμμα.

Το Υπεραιτιατό κάλυμμα της ψυχής είναι αφάνταστα αχνό και ονομάζεται και "σώμα της μακαριότητας". Η μακαριότητα είναι μέσα στην ίδια την φύση της ψυχής και την περιβάλλει ως ένα αόρατο κάλυμμα, όπως σαν παράδειγμα είναι αόρατο το κάλυμμα που περιβάλλει τον κρόκο του αυγού που τον χωρίζει από το λεύκωμά του. Αυτό το κάλυμμα αποτελείται από την ίδια την ουσία του κρόκου του αυγού όπως το κάλυμμα της ψυχής είναι η ίδια η ψυχή και ονομάζεται

Ανάντ-Μάι-Κόσα. ***Η ψυχή αποκτάει αυτό το κάλυμμα με την γέννησή της μέσα από το πνεύμα και το αποβάλλει με την επανένωσή της με τον Θεό. Αυτό το κάλυμμα είναι που την ωθεί διαχρονικά να θέλει να επανενωθεί με την Θεότητα.*** Όμως αυτό το κάλυμμα δεν διαφοροποιεί το πνεύμα από την ψυχή. Πνεύμα και ψυχή – ψυχή και πνεύμα είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ τους.

Έχει μέγιστη σημασία να γίνει απόλυτα καταληπτό από τον πνευματικό αναζητητή ότι: Το πνεύμα και ο Θεός είναι όμοια στη φύση τους και στην ουσία τους, δηλαδή στην λεπτότητα και την μακαριότητα. ***Αυτό το κάλυμμα, η μακαριότητα, είναι ο πρώτος γόνος της αλληλοεπίδρασης της ψυχής με την αρχέγονη ύλη και παραμένει με την ψυχή μέχρι την επανένωσή της με την Θεότητα.*** Είναι η ουσιαστική και αχώριστη ποιότητα της ψυχής και υπάρχει μέσα στην ίδια της την φύση. Και είναι γι᾽ αυτό το λόγο που όταν η ψυχή περιβληθεί από τα τέσσερά της καλύμματα θέλει να απαλλαγεί απ᾽ αυτά και μόνο με το κάλυμμα της μακαριότητας να θέλει να συνεχίσει το ταξίδι επιστροφής της προς την Αγκαλιά του Πατέρα.

Αν τα πιο πάνω που αποτελούν την βάση του μυστικισμού δεν γίνουν απόλυτα κατανοητά είναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να αντιληφθεί κανείς την έννοια «ψυχή».

Μέσα στην Θεϊκή Δημιουργία υπάρχουν ψυχές όντων με σώματα από ύλη διαφορετικής πυκνότητας και διαφορετικής νοητικής εξέλιξη. Υπάρχουν όντα μόνον με αντίληψη όπως ο Μπράχμα, ο Βισνού και ο Μαχές. Άλλα όντα προικισμένα με νοητική ύλη όπως ο Ίντρα και άλλες θεότητες, θεοί και θέαινες. Όντα με πρανικές δονήσεις όπως οι Γιακσά, οι Γκαντχάρμπα και άλλα παρόμοια πνεύματα, άγγελοι, αρχάγγελοι, ντέβας και τέλος είναι τα φυσικά όντα όπως έντομα, ερπετά, πτηνά, ζώα και άνθρωποι, που χαρακτηρίζονται να έχουν διαρκώς αυξανόμενη νοητική εξέλιξη.

Οι ψυχές όλων των όντων, απ᾽ όλα τα πνευματικά Επίπεδα, προκειμένου να εξελιχθούν και κάποτε να φθάσουν στη Θέωση, πρέπει να εξελιχθεί το Αιτιατό μέρος του νου και η διάνοιά τους (*βλέπε πιο κάτω*) και να περάσουν μέσα από ένα ανθρώπινο σώμα προκειμένου να αρχίσουν το ταξίδι της επιστροφής τους, το ταξίδι τους προς την Θέωση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι κάθε κουνούπι θα γίνει ένας

άνθρωπος αλλά ***ότι οι ψυχές σαν σύνολα στην αρχή και σαν ατομικοποιημένες μονάδες αργότερα θα φθάσουν στη Θέωση.***

Όπως μέσα από το σύννεφο δημιουργούνται και πέφτουν στη γη οι μπαλίτσες από το χαλάζι έτσι και μέσα από το πνεύμα δημιουργούνται οι ψυχές που κάποτε, σαν "ατομικοποιημένες ψυχές", θα επιστρέψουν όλες στον Πατέρα.

Η ψυχή μέσα στο ανθρώπινο σώμα

Για να αντιληφθούμε τι σημαίνει ατομικοποιημένη ψυχή και γενικά τι είναι η ψυχή, θα πρέπει να αναφερθούμε στα ***Χαρακτηριστικά***, τις ***Ιδιότητες***, τις ***Εκφράσεις*** και τις ***Λειτουργίες*** της ψυχής μέσα στο ανθρώπινο σώμα.

Χαρακτηριστικά της ψυχής:
(Μονάδες και σύνολα)

Αρχικά οι ψυχές χαρακτηρίζονται από το ότι είναι συγχρόνως "μονάδες" και "σύνολα" και για να γίνει αυτό αντιληπτό χρησιμοποιούνται διαχρονικά από τους Διδασκάλους δύο παραδείγματα, αυτό του ωκεανού και του ήλιου: Ένα κύμα στον ωκεανό, ένα μεγάλο κύμα μπορεί να είναι τόσο μεγάλο και δυνατό που να μπορεί να ανατρέψει ένα μεγάλο πλοίο. Αυτό όμως το ***ένα*** κύμα, μέσα σε ελάχιστο χρόνο παύει να υπάρχει σαν κύμα και γίνεται ένα ***σύνολο***, ο απέραντος ωκεανός. Ακόμα και ***μία*** ακτίνα φωτός που περνάει μέσα από μια σχισμή, μπορεί να είναι μια ακτίνα πιο λεπτή ή πιο παχιά. Είναι μία ακτίνα φωτός αλλά είναι συγχρόνως και ένα ***σύνολο***, το φως του ήλιου. Δεν μπορεί να χωρίσει κανείς το κύμα από τον ωκεανό ούτε την ακτίνα από το ηλιακό φως. Δεν μπορεί να πει κανείς… Να εδώ είναι ένα κύμα ή να εδώ είναι μια ακτίνα φωτός. Και το κύμα και η ακτίνα είναι μονάδες μέσα σε ένα απέραντο και αδιαχώριστο σύνολο.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις ψυχές. Είναι άπειρες, όπως άπειρα είναι τα κύματα του ωκεανού και άπειρες οι ακτίνες του ήλιου αλλά συγχρόνως η ψυχή είναι μία, είναι ένα "μέρος από τον Ίδιο τον Θεό". Οι ψυχές είναι σταγόνες Θεότητας, είναι εκφράσεις του Λόγου, είναι εκδηλώσεις του ίδιου του Θεού, δημιουργούνται όπως η βροχή μέσα

από το σύννεφο, όπως οι νιφάδες του χιονιού και όπως οι μπαλίτσες του χαλαζιού. Δεν υπάρχουν όρια στα σύννεφα, δεν υπάρχει αριθμός στις σταγόνες της βροχής και στις νιφάδες του χιονιού. Υπάρχει βροχή και χιόνι. Δεν υπάρχει μέγεθος στις μπαλίτσες του χαλαζιού ή στο μέγεθος των πάγων των πόλων. Όλα είναι νερό και όλες οι ψυχές είναι μέρος της "Υπερψυχής" όπως καθορίζουν και ονομάζουν στην Ανατολή, τον Θεό.

Και τι λέμε ζωή; τι λέμε ζωντανό οργανισμό; Αυτόν που γεννιέται πολλαπλασιάζεται και πεθαίνει. Ζωή έχει μέσα του και ο άπειρος αριθμός των ιών και των μικροβίων, αποικίες των οποίων διακρίνονται μόνο, κάτω από το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο που μεγεθύνει ένα εκατομμύριο φορές. Ζωή έχουν τα φυτά από την απλή λειχήνα και την χλόη μέχρι τα αιωνόβια δέντρα καθώς και άλλες μορφές ζωής και ύπαρξης που γεννιούνται πολλαπλασιάζονται και πεθαίνουν. **Πνεύμα** έχει και η στερεά ύλη. **Ζωή** όμως δεν υπάρχει σ' αυτήν.

Τα πάντα είναι εκδηλώσεις του Ενός έστω και αν ο ανθρώπινος νους τα αντιλαμβάνεται σαν χωριστά. Όλα τα πνευματικά Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας, όλες οι μορφές πνευματικής ύλης, όλες οι υπάρξεις, οι μορφές και τα σχήματα είναι χάντρες στο κομπολόγι του Θεού. Όλα είναι ένα. Όλα προήλθαν από τον Ένα. Ορατά και αόρατα. Όπως αναφέρει και η αρχαιοελληνική μυστικιστική ρήση «*Εν το παν και δι' αυτού το παν και αυτό το παν*».

Ζωή όπως την συναντούμε πάνω στη γη, δεν υπάρχει πουθενά αλλού μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία. Υπάρχει παντού πνεύμα ή ψυχή, παντού στους τρεις κατώτερους κόσμους. Υπάρχει πνεύμα και ύλη λεπτότερη ή αδρότερη, ανάλογα με την "αναλογική ποσότητα" πνεύματος που την συνοδεύει στα διάφορα Επίπεδα. Ζωή όμως όπως την βιώνουμε εμείς οι άνθρωποι δεν υπάρχει. Δεν υπάρχουν εξωγήινοι άνθρωποι ούτε μέσα ούτε κάτω από την γη. Υπάρχουν κατώτερες οντότητες στα κατώτερα μέρη του Αστρικού κόσμου, (*νεράιδες, δράκοι, πνεύματα της φύσης κλπ.*) αλλά δεν υπάρχουν Αστρικές οντότητες με υλικά σώματα.

Μέσα στον Αστρικό κόσμο βρίσκεται ο Υλικός κόσμο αλλά δεν υπάρχουν μέσα σ' αυτόν υπάρξεις με υλικά σώματα. Υλική ζωή υπάρχει μόνον επάνω στη γη και πουθενά αλλού μέσα στην Θεϊκή Δημιουργία.

Η ψυχή ***σαν ρεύμα*** εμψυχώνει τις κατώτερες μορφές ζωής του φυτικού και του ζωικού βασιλείου, όπως και τα φυτά, τα έντομα και τα ερπετά και ζωογονεί διαρκώς όλο και ανώτερες μορφές ζωής καθώς αυτές δημιουργούνται σύμφωνα με την θεωρία της εξέλιξης. Όμως ***μέσα από αυτή την εξελικτική πορεία των διαφόρων μορφών ζωής, η ψυχή αρχίζει να ατομικοποιείται.*** Αυτή η ατομικοποίηση αρχίζει να γίνεται εμφανής από τα ωοτόκα και συνεχίζει στα θηλαστικά ζώα. Στα θηλαστικά είναι μερικώς ατομικοποιημένη η ψυχή τους και ***στον άνθρωπο η ψυχή είναι πλήρως ατομικοποιημένη***. Εγώ έχω την ψυχή μου, εσύ την δική σου και ο άλλος την δική του ψυχή. Είμαστε μία μονάδα ψυχής ο καθένας, ένα κύμα του ωκεανού, μία ηλιαχτίδα. Όλες όμως οι ψυχές μαζί, αποτελούν ένα σύνολο όπως και όλα τα διαφορετικά αντικείμενο πάνω στη γη, οι πλανήτες και τα νεφελώματα είναι ένα σύνολο που αποτελείται από ύλη, την ύλη του Υλικού Επιπέδου. Η μάγια (*maya*) είναι βιοενέργεια και πακέτα βιοενέργειας είναι αυτά που αποτελούν την στερεά ύλη, την ύλη του Υλικού επιπέδου. Όλη η ύλη είναι ένα σύνολο. Όλες οι ψυχές είναι ένα σύνολο όπως και τα πάντα των πάντων είναι ένα, μία έκφραση του Λόγου ή Αγίου Πνεύματος.

Η ψυχή εμψυχώνει που σημαίνει ότι δίνει ζωή στο φυτικό βασίλειο σαν ένα ρεύμα που το διαπερνάει, από τη ρίζα, το λουλούδι μέχρι τον καρπό του. Όταν κόψει κανείς το λουλούδι, τον καρπό ή το κλαρί αυτά ξεραίνονται, διότι η ψυχή έχει φύγει μέσα από αυτά, όπως φεύγει η ψυχή από τον άνθρωπο που πεθαίνει –και όταν φεύγει η ψυχή φεύγει και η ζωή. Το πνεύμα μένει γιατί η maya αποτελείται από πνεύμα και ύλη. Το σώμα του νεκρού αποτελείται από maya που σημαίνει από πνεύμα και ύλη. Ο άνθρωπος που ζει έχει συγχρόνως και μια ψυχή που του δίνει την ζωή. Όπως το κύμα μουσκεύει τους κόκκους της άμμου μιας παραλίας έτσι και η ψυχή μουσκεύει και ζωογονεί ***σαν σύνολο*** το φυτικό βασίλειο και τους κατώτερους φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς.

Βλέπει κανείς τις πάπιες τον χειμώνα και τα ψαρόνια. Πετάνε κατά χιλιάδες αλλά η πορεία και οι στάσεις που κάνουνε όλες οι εκατοντάδες και οι χιλιάδες αυτών των πουλιών, είναι σαν να έχουν μία ψυχή που τα καθοδηγεί όλα μαζί σαν να είναι ένα πουλί, ενώ το καθένα έχει την ψυχούλα του, που του δίνει ζωή και δυνατότητα ύπαρξης.

Το κύμα μουσκεύει κάθε κόκκο άμμου στη θάλασσα και την παραλία αλλά κάθε κόκκος δεν έχει κάποια συγκεκριμένη ποσότητα θάλασσας. Η θάλασσα μουσκεύει την άμμο, όπως η ψυχή ζωογονεί τα ψαρόνια.

Η Χάρη του Θεού, το Θείο Σχέδιο με άλλα λόγια, προβλέπει πως όταν η ψυχή έρθει σε επαφή με την maya, το υλικό κατασκευής του υλικού κόσμου που είναι τα στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ, όπως είναι ο άνθρακας, το υδρογόνο, το οξυγόνο κλπ. να δημιουργείται ζωή. Έτσι αν αφήσει κανείς ένα σύκο να υπερωριμάσει μέσα του θα δημιουργηθεί ένα νέος οργανισμός, ένα άσπρο σκουλικάκι που δεν το γέννησε κάποια μητέρα αλλά οι νόμοι της φύσης, του Θεού. Το ίδιο αν αφήσει κανείς το μούστο για ένα διάστημα θα αναπτυχθούν ζυμομύκητες που είναι στοιχειώδεις μονάδες ζωής. Αυτοί οι μύκητες δεν έχουν μητέρα και πατέρα, δημιουργούνται μόνοι τους γιατί έτσι είναι οι νόμοι της φύσης,

Είναι η Χάρη του Θεού που καθόρισε όταν συνάντησε η ψυχή την μάγια να δημιουργείται ζωή. Έτσι ξεκίνησε η ζωή πάνω στη γη και στη συνέχεια οι κατώτερες μορφές ζωής έφεραν σε ύπαρξη τις ανώτερες σύμφωνα, σε απλούστευση βέβαια, με τους λεγόμενους νόμους του Δαρβίνου που στην πραγματικότητα αποτελούν μια αντανάκλαση της αντανάκλασης μιας κάποιας πραγματικότητας αλλά μας δίνουν κάπως να καταλάβουμε αυτό το σημείο του Θείου Σχεδίου.

Ιδιότητες της ψυχής:
(Αγάπη, Δύναμη, Σοφία, Συνειδητότητα)

Η ψυχή σαν ένα μέρος του Θεού έχει τις ιδιότητές Του ή σωστότερα τις ιδιότητες που Του αποδίδουν οι άνθρωποι για να μπορούν να αντιλαμβάνονται τον τρόπο που η Χάρη Του διατηρεί σε ύπαρξη την Δημιουργία Του. Αυτές Του τις ιδιότητες οι αρχαίοι Ρίσσις τις απέδωσαν συμπυκνώνοντάς τις, με τις λέξεις: – Αγάπη, Δύναμη, Σοφία και Συνειδητότητα και είπαν πως:

«Η ψυχή είναι οι ιδιότητές της και οι ιδιότητές της είναι η ψυχή, όπως τα χρώματα της ίριδας είναι το φως και το φως τα χρώματα της ίριδας».

Αυτές τις ιδιότητες, η ψυχή τις κληροδοτεί σ᾽ όλα τα περιβλήματά της, το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό, τα οποία περιβλήματα

στην πραγματικότητα είναι νεκρά εργαλεία που της έχουν δοθεί για να επιτελεί την εργασία που τις καθόρισε ο Δημιουργός Πατέρας σε καθένα από τα Επίπεδα στα οποία κάθε φορά βρίσκεται. Σ᾿ αυτά της τα περιβλήματα η ψυχή δίνει δυνατότητα ύπαρξης και λειτουργίας. ***Το Αιτιατό, Αστρικό και Υλικό σώμα υπάρχουν και έχουν ύπαρξη, ζωή και λειτουργικότητα όσο χρόνο εμψυχώνονται από την ψυχή.*** Όταν η ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της τα υπερβεί, αυτά διαλύονται στα υλικά από τα οποία δημιουργήθηκαν. Σ᾿ αυτές τις ιδιότητες της ψυχής θα αναφερθούμε αργότερα.

Εκφράσεις της ψυχής στο ανθρώπινο σώμα: (προσοχή και συνειδητότητα)

Η ψυχή εκφράζεται μέσα στο ανθρώπινο σώμα σαν “προσοχή” και σαν “συνειδητότητα” και αυτές οι τρεις λέξεις “ψυχή” – “προσοχή” – “συνειδητότητα” είναι ταυτόσημες και μπορούμε να χρησιμοποιούμε την μία αντί της άλλης. Στην Ινδία την ψυχή την χαρακτηρίζουν και την αναφέρουν σαν μονάδα συνειδητότητας και τον Θεό σαν Πανσυνειδητότητα.

Ακόμα συνηθίζουμε να λέμε ότι εκεί που είναι η προσοχή μας, εκεί είμαστε και εμείς (*η ψυχή μας δηλαδή*).

Εσωτερική έκφραση της ψυχής είναι η “***προσοχή***”, με την οποία το σώμα μας εξασφαλίζει την λειτουργία των αισθητηρίων του οργάνων και ***εξωτερική έκφραση της ψυχής*** είναι η “***συνειδητότητα***” με την οποία έχουμε γνώση, του που βρίσκεται το υλικό μας σώμα στο χώρο, κάθε στιγμή.

Η ψυχή είναι εκείνη που μας κάνει να βλέπουμε να ακούμε να μυρίζουμε να γευόμαστε. Οι νεκροί ούτε βλέπουν ούτε ακούνε. Λέμε: «*Είδες τον Γιάννη να περνάει;*» Απαντάμε: «*Δεν πρόσεξα*», που σημαίνει πως «*δεν έβαλα την προσοχή μου*». Λέμε ακόμα: «*Άκουσες τον σκύλο μας που γαύγιζε;*» Απαντάμε: «*Όχι γιατί εκείνη την στιγμή διάβαζα την εφημερίδα μου*» που σημαίνει ότι δεν άκουσα γιατί είχα συγκεντρωμένη την προσοχή μου στην εφημερίδα.

Η προσοχή δεν είναι μια λειτουργία του νου. Ο νους μόνο κατευθύνει και προσηλώνει την προσοχή. Προσοχή είναι μια έκφραση της της ψυχής. Είναι η ίδια η ψυχή.

Αυτό πρέπει να γίνει ιδιαίτερα αντιληπτό προκειμένου να κατα-

λάβουμε πιο κάτω την έννοια της προσευχής και του διαλογισμού.

Η προσοχή περνάει μέσα από τα αισθητήριά μας όργανα και προβάλλεται στο υλικό περιβάλλον και τότε έχουμε γνώση του υλικού μας περιβάλλοντος. Σαν την σύγχρονη φωτογραφική μηχανή που όταν πατήσουμε το κουμπί, πρώτα βγαίνει μια ακτίνα, που κατευθύνεται προς το αντικείμενο, αυτή γυρίζει και αυτόματα ρυθμίζεται το διάφραγμα και ο χρόνος, προκειμένου να βγει καθαρή η φωτογραφία. Έτσι και η προσοχή μας προβάλλεται στο περιβάλλον μέσα από τα αισθητήριά μας όργανα και στη συνέχεια παίρνουμε από το περιβάλλον τα οπτικά, ακουστικά κλπ. ερεθίσματα που μέσα από τις αισθητήριες οδούς μεταφέρονται για επεξεργασία στα κέντρα του εγκεφάλου μας.

Όταν περνάμε μία λεωφόρο, με τα μάτια κοιτάμε μήπως έρχεται κάποιο αυτοκίνητο και με τα αφτιά ακούμε, ενώ με τα πόδια μας προσέχουμε που θα πατήσουμε. Αν δεν προσέξουμε αν δεν βάλουμε την προσοχή μας και δεν λειτουργήσουν τα αντίστοιχα αισθητήριά μας όργανα μπορεί να μας συμβεί κάποιο ατύχημα.

Όταν η προσοχή μας αντί στο εξωτερικό περιβάλλον είναι εστιασμένη στον Τρίτο Οφθαλμό που είναι η Πύλη προς τον Αστρικό κόσμο, καθ΄ όμοιο τρόπο αυτή προβάλλεται μέσα στον Αστρικό κόσμο και έχουμε επίγνωση από τις πραγματικότητες αυτού του πεδίου. Και ***αυτός στην ουσία είναι ο διαλογισμός***. Με τον διαλογισμό, παίρνουμε την προσοχή μας (*ψυχή μας*) από το εξωτερικό περιβάλλον και την εστιάζουμε στον Τρίτο Οφθαλμό απ᾽ όπου η ψυχή προβάλλεται στον Αστρικό κόσμο και τότε αναγνωρίζει τους νόμους, τους κανόνες, τους κατοίκους και τις πραγματικότητας του Αστρικού κόσμου. Με τον ίδιο τρόπο, μέσα από τον διαλογισμό του ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει ή μάλλον να βιώσει όλους τους Εσωτερικούς πνευματικούς κόσμους και να οδηγηθεί όπως θα δούμε μέχρι την Θέωση.

Εσωτερική έκφραση της ψυχής είναι η "***συνειδητότητα***" που την ονομάζουμε και επίγνωση. Στο Υλικό πεδίο, η σωματική συνειδητότητα, μας δίνει την αίσθηση του που και πως βρίσκεται το υλικό μας σώμα στον χώρο. Αυτή την δυνατότητα μας την δίνει η ψυχή. Η σωματική μας συνειδητότητα και το Ahankar μέρος του νου μας, μας δίνουν την επίγνωση ότι είμαστε μονάδες που ζούμε πάνω σ΄ αυτόν τον πλανήτη.

Λειτουργίες της ψυχής:
(Ζωή)

Η ψυχή εμψυχώνει, που σημαίνει ότι δίνει ζωή, ύπαρξη και λειτουργικότητα σε όλα της τα περιβλήματα, το Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό της περίβλημα ή σώμα. Αυτά τα περιβλήματα της ψυχής από μόνα τους είναι νεκρά και ασήμαντα. Είναι η ψυχή που τους δίνει συνειδητότητα, δυνατότητα ύπαρξης και ικανότητα λειτουργίας. Έτσι όταν κάποτε η ψυχή ήρθε σε επαφή με την μάγια (maya) του υλικού επιπέδου, με την Χάρη του Θεού, δημιουργήθηκε ζωή πάνω στη γη. Όπως αναφέρθηκε, ζωή στην κυριολεξία σημαίνει γέννηση, πολλαπλασιασμό και θάνατο και αυτό συμβαίνει μόνον στον υλικό κόσμο.

Όμως πως η ψυχή κρατάει στη ζωή το ανθρώπινο σώμα; ***Ζωή στο ανθρώπινο σώμα σημαίνει ότι, η ψυχή επιτρέπει στην βιοενέργεια που βρίσκεται παντού γύρω μας, να εισέρχεται μέσα στο ανθρώπινο σώμα***, να κυκλοφορεί στους βιοενεργειακούς σωλήνες (*Nantis*) και μέσα από τα βιοενεργειακά κέντρα (*tsakra*) η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια να φθάνει μέχρι το τελευταίο κύτταρο του σώματος και να του επιτρέπει την ανταλλαγή της ύλης που είναι προϋπόθεση για την ζωή του, όπως θα δούμε λίγο πιο κάτω. Με αυτήν την βιοενέργεια τίθενται σε λειτουργία οι ιστοί, τα όργανα και τα συστήματα που ευθύνονται για τις λειτουργίες του οργανισμού, αυτές, που γίνονται αυτόματα και δεν υπόκεινται στη θέλησή μας. Τέτοιες λειτουργίες είναι η αναπνοή, η κυκλοφορία του αίματος, η λειτουργία της καρδιάς κλπ. κλπ.

Έτσι λοιπόν το πνεύμα ή ψυχή είναι ο δημιουργός όλων των πνευματικών Επιπέδων και βρίσκεται παντού μέσα σε όλη την Δημιουργία και όταν η ψυχή επιδρά πάνω στα υλικά του Υλικού Επιπέδου, με την Χάρη του Θεού δημιουργείται ζωή στον Υλικό κόσμο.

Συνείδηση:

Συνείδηση είναι η φωνή της ψυχής που παρακινεί την διάνοια (Buddi) να πάρει αποφάσεις που να τις χαρακτηρίζουν οι θείες αρετές της μη βιαιότητας, της αγνότητας, της ταπεινότητας, της ειλικρίνειας και της αγάπης, που σημαίνει αποφάσεις ευσπλαχνίας, προσφοράς και θυσίας για τους ανθρώπους και τα ζώα.

Όταν η συνειδητότητα του ανθρώπου λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, οι παραινέσεις της ψυχής εισακούγονται από την διάνοια. Όταν η συνειδητότητά λειτουργεί από το επίπεδο του νου του, η φωνή του Αχανκάρ (*βλέπε πιο κάτω – κεφάλαιο νους*) είναι πιο δυνατή από την φωνή της ψυχής και ο εγωιστής άνθρωπος καθυστερεί στο ταξίδι του προς την Θέωση.

3) Ο ΝΟΥΣ

Ο νους είναι ύλη (*Νοητική ύλη*). Ναι είναι ύλη όσο και αν ακούγεται παράδοξο σε μας τους ανθρώπους. Ύλη όπως το χώμα που πατάμε αλλά σε βαθμό απείρως λεπτότερο και η κύρια λειτουργία του είναι να χρησιμεύει σαν όργανο ή φορέας της ψυχής κατά τις επαφές της στις Περιοχές των τριών κατώτερων κόσμων. Ο νους είναι θαυμάσιος υπηρέτης αλλά συγχρόνως και κακός αφέντης. Ο ρόλος του είναι να υπηρετεί την ψυχή με τον τελειότερο τρόπο. Αν όμως γίνει αυτός αφέντης της ψυχής, φέρνει αυτόματα την καταστροφή.

Οι Διδάσκαλοι τονίζουν ότι: ***Ο νους δεν είναι σε θέση να δει ή να σκεφθεί λογικά μόνος του αλλά ενεργεί με μία ακρίβεια αυτόματη σύμφωνα με την ώθηση που του δόθηκε ήδη από την γέννηση του ατόμου.*** Ο νους δηλαδή, λειτουργεί αυτόματα σύμφωνα με τις ροπές του. Οι ροπές του νου, αυτό που λέμε "η φύση του ανθρώπου", είναι η μόνη ιδιότητα-ικανότητα που φέρνει μαζί του ο άνθρωπος σε κάθε νέα του ενσάρκωση. Οι εμπειρίες από προηγούμενες ζωές έχουν όλες σβηστεί και ο άνθρωπος όταν έρχεται σε μια νέα ενσάρκωση δεν θυμάται τίποτα από το παρελθόν του σε προηγούμενές του ζωές. Είναι σαν να έχει πέσει μια κουρτίνα και να τον έχει αποκόψει από το παρελθόν..

Ο νους είναι ένα θαυμάσιο εργαλείο, αρκεί να ελέγχεται. Δεν έχει αυτοσυνείδηση ούτε αυτοενέργεια. Δεν έχει την επαγωγική μέθοδο της λογικής, του ορθολογισμού και της σύνθεσης. Απόδειξη αυτού είναι ότι σε περιπτώσεις ύπνωσης αν διατυπωθούν στο άτομο ορισμένοι συλλογισμοί, ακόμα και παράλογοι και αντικοινωνικοί, ο άνθρωπος θα ενεργήσει σύμφωνα με αυτούς, με αυτόματη διαδικασία συμπεράσματος. Μόνο η ψυχή κατέχει το φως και μπορεί να λειτουρ-

γεί με τρόπο ανεξάρτητο και λογικό. Οι άνθρωποι συνήθως ενεργούν σαν μηχανές παρά σαν όντα προικισμένα με λογική. Ο νους τους, τούς σπρώχνει να ακολουθούν δρόμους ήδη χαραγμένους και δεν καταφέρνουν να ξεφύγουν απ' αυτούς παρά μόνον όταν το πνεύμα (*η ψυχή*) αποδεσμεύεται ως ένα βαθμό από την κυριαρχική επιρροή του νου.

Ο νους δεν είναι παρά ένα όργανο που εμποδίζει την ψυχή, σκιάζει ο φως της και περιορίζει την πρόοδό της. Είναι όμως απαραίτητος να λειτουργεί όσο βρισκόμαστε στις περιοχές της ύλης. Όπως η μηχανή, ο νους είναι ανίκανος να σκεφθεί μόνος του, να θυμηθεί, να θελήσει και να νιώσει τον πόνο και την χαρά. Για να μπορέσει να ενεργήσει πρέπει να εμψυχωθεί από το πνεύμα που είναι η κινητήρια δύναμη του νου, όπως ακριβώς είναι το ηλεκτρικό ρεύμα για έναν κινητήρα. Όμως δεν μπορούμε να δούμε το πνεύμα που εμψυχώνει τον άνθρωπο όπως δεν μπορούμε να δούμε και το ρεύμα που θέτει σε κίνηση μια μηχανή. Χωρίς την ψυχή ο νους θα ήταν τόσο αδρανής όσο ένα κομμάτι μέταλλο.

Ο νους είναι ένα ανενεργό, αδρανές εργαλείο που δίνεται στην ψυχή σε αρχέγονη και υποτυπώδη μορφή, σε μορφή σπόρου, καθ' ον χρόνο η κάθε ψυχή περνάει μέσα από το Αιτιατό Επίπεδο, στο δρόμο της προς το Υλικό Επίπεδο, προκειμένου από το Υλικό επίπεδο να αρχίσει το ταξίδι της επιστροφής της προς την Θέωση. Αυτός ο αρχέγονος νους, "Παγκόσμιος νους" όπως ονομάζεται, όπως και η ψυχή, έτσι και αυτός είναι ένα σύνολο το οποίο σαν κύμα και όχι σαν μονάδα, ενώνεται με την ψυχή και έχουν για πολλούς αιώνες, μια απόλυτα αλληλοεξαρτώμενη πορεία μεταξύ τους. Και η μεν ***ψυχή οδεύει προς την ατομικοποίησή της, ο δε νους προς την εξέλιξή του***. Η ατομικοποίηση της ψυχής και η εξέλιξη του νου πάνε παράλληλα και ο μεν νους βοηθάει την ατομικοποίησή της ψυχής, η δε ψυχή περνώντας με τον νου μέσα από τις 8.4 είδη ύπαρξης, τον βοηθάει στην εξέλιξή του. Ψυχή και νους από την στιγμή της σύζευξής τους μέχρι την στιγμή του αποχωρισμού τους, παραμένουν ενωμένα όπως είναι ενωμένες οι δύο όψεις ενός νομίσματος και όπως το χλώριο και το νάτριο συνυπάρχουν στο αλάτι.

Μέσα στα τρία κατώτερα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας, η μεν ***ψυχή ατομικοποιείται*** ο δε ***νους εξελίσσεται***. Όταν η ψυχή ατομικο-

ποιηθεί πλήρως (*στον άνθρωπο*) και ο νους εξελιχθεί σε σημείο που από αφέντης και δεσμώτης, γίνει υπηρέτης της ψυχής, τότε η μεν ψυχή με την Χάρη του Θεού θα επιστρέψει στην πατρίδα της, στον Θεό, ενώ τον νου θα τον αφήσει πίσω από εκεί που τον πήρε, στο Αιτιατό Επίπεδο όπου ο νους θα επιστρέψει και θα ξαναενωθεί με τον Παγκόσμιο νου, απ᾽ όπου είναι η καταγωγή του, εμπλουτίζοντας τον με νέες εμπειρίες τις οποίες ο νους απέκτησε κατά την διάρκεια της παραμονής του στους κατώτερους κόσμους. Με τις εμπειρίες αυτές θα πλουτίζεται μελλοντικά ο νους των όντων που θα ενσαρκώνονται στη γη και έτσι ο νους ενός σπουργίτη θα ξέρει γιατί θα πρέπει να φοβάται ένα μικρό αρπακτικό πουλί και όχι ένα μεγάλο περιστέρι.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι για τις έννοιες ψυχή και νους δεν ισχύουν τα "μέτρα και τα σταθμά" που χρησιμοποιούμε στον Υλικό κόσμο. Όταν λέμε ότι στην ψυχή, στο δρόμο της προς τον Υλικό κόσμο, της δόθηκε νους δεν μπορούμε να αναφερθούμε σε ένα μέγεθος ή σε κάποιο βάρος νου. Δεν μπορούμε να πούμε ότι της δόθηκαν 10 γραμμάρια νου ή ένα μέτρο νου. Δεν μπορούμε να πούμε ότι το κουνούπι έχει ένα γραμμάριο ψυχή και ο ελέφαντας 100 γραμμάρια. Η ψυχή χαρακτηρίζεται από το κατά πόσον είναι ατομικοποιημένη και ο νους κατά πόσον είναι εξελιγμένος αν και ακόμα και αυτοί οι όροι που έχουν δοθεί από τους Διδασκάλους είναι δύσκολο για εμάς τους ανθρώπους να γίνουν πλήρως καταληπτοί.

Κάποτε, σε μια ομιλία του ένας μεγάλος Διδάσκαλος αναφερόμενος στη Χάρη των Διδασκάλων είπε ότι η ψυχή ενός δέντρου που στη σκιά του αναπαύθηκε ένας Διδάσκαλος ή από το κλαρί ενός δέντρου που φτιάχτηκε το μπαστούνι ενός Διδασκάλου, η ψυχή του δέντρου σύντομα θα ενσαρκωθεί σε ένα ανθρώπινο σώμα. Αυτά τα λόγια μας προκαλούν κατάπληξη γιατί τα κρίνουμε με την ανθρώπινη λογική. Ο ενημερωμένος μαθητής μπορεί να καταλάβει ότι η Χάρη του Διδασκάλου είναι τέτοια που μπορεί μια ψυχή σε μορφή κύματος που δίνει ζωή σε ένα δέντρο να φθάσει σε τέτοιο σημείο ατομικοποίησης ώστε να αρχίσει να ενσαρκώνεται σε ένα ανθρώπινο σώμα και να μη χρειάζεται να περάσει μέσα από μορφές κατωτέρων ζωικών υπάρξεων. Αυτά τα λεπτά ζητήματα ο μαθητής δύσκολα τα αντιλαμβάνεται και σ᾽ αυτό θα τον βοηθήσει ο διαλογισμός για τον οποίο θα αναφερθούμε πιο κάτω.

Ο νους, δηλαδή το Αιτιατό ή Νοητικό περίβλημα ή σώμα όπως γενικά αναφέρεται βρίσκεται στον άνθρωπο σε ***πλήρη εξέλιξη***, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη μορφή ζωής μέσα στον Υλικό κόσμο.

Μπορεί τον νου, να τον προσομοιάσει κανείς με ένα κομπιούτερ το οποίο μπορεί να ενεργοποιηθεί και να λειτουργήσει μόνον αν βρίσκεται σε σύνδεση με κάποια ηλεκτρική πηγή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ζωογόνος πηγή για τον νου είναι η ψυχή που του δίνει συνειδητότητα, δηλαδή ενέργεια και λειτουργικότητα. Η ψυχή "κληροδοτεί" με συνειδητότητα τον νου. Όμως από την στιγμή που η ψυχή ενώνεται μαζί του, ο νους αποκτάει μια αυτοτέλεια και ενεργεί ανεξάρτητα από την ζωοδότρια του ψυχή, παρασυρόμενος από τις ροπές του και μη υπακούοντας στις παραινέσεις της ψυχής, δηλαδή σε αυτό που λέμε συνείδηση.

Ο νους έλκει την καταγωγή του από το Αιτιατό ή Νοητικό Επίπεδο αλλά η δράση του εκτείνεται σε όλη την περιοχή του Brahman δηλαδή τον Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό κόσμο. Στους κόσμους αυτούς επειδή ο νους διακρίνεται σε ανώτερο και κατώτερο, δημιουργείται ο δυαδισμός και μέσα στα δίχτυα του δυαδισμού εμπλέκεται η ψυχή. Πρέπει να περάσουν αιώνες ώστε με την βοήθεια της ψυχής, ο νους που την ακολουθεί στις πολλαπλές ενσαρκώσεις της, να εξελιχθεί, να χαλαρώσουν οι επιθυμίες του, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να αρχίσει να μην έχει προσκολλήσεις στις Περιοχές του δυαδισμού και τότε να αρχίσει να επιθυμεί να γνωρίσει τον Θεό. Τότε με την Χάρη του Θεού η ψυχή, θ' αρχίσει το ταξίδι της επιστροφής της προς την Θέωση. Από το σημείο αυτό και πέρα ο εξελιγμένος νους θα είναι οδηγός της ψυχής προς την Θέωση. Από αφέντης, θα έχει γίνει υπηρέτης της.

Ο νους είναι σαν την φωτιά, ταυτόχρονα τόσο απαραίτητος όσο και επικίνδυνος. Όταν ελέγχεται κατάλληλα είναι ένα ισχυρό όργανο στην υπηρεσία της ψυχής. Κατανοώντας, αντιλαμβάνεται κανείς ότι είναι φίλος και όχι εχθρός. Οι κακουχίες και οι δοκιμασίες, νοητικές ή φυσικές, που πρέπει να υποστούν οι άνθρωποι, έχουν σκοπό να τους οδηγήσουν σε μια βαθύτερη κατανόηση αυτού του κόσμου.

Συνήθως ο άνθρωπος εντυπωσιάζεται από τις δυνάμεις της φύσης, τους σεισμούς, τα ηφαίστεια, τους κυκλώνες, τον ηλεκτρισμό, τους κεραυνούς καθώς και από τις σύγχρονες τεχνολογικές μεθόδους που ελευθερώνουν τεράστιες ποσότητες ενέργειας, όπως η διάσπαση

του ατόμου ή πυρηνική ενέργεια, η βόμβα υδρογόνου και τόσα άλλα επιτεύγματα. Και όμως όλες αυτές οι δυνάμεις είναι μηδαμινές όταν συγκρίνονται με τις απόλυτα αφυπνισμένες δυνάμεις του νου. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν όρια στη δύναμη του νου όταν αφυπνιστεί και κατάλληλα εκπαιδευτεί. Μερικοί γιόγκι ξέρουν να τον αφυπνίζουν ως ένα βαθμό και να τον ελέγχουν και έτσι μπορούν με την θέλησή τους ακόμα και να σταματήσουν ένα τραίνο σε κίνηση, να φέρουν βροχή ή ακόμα να ξεράνουν έναν χείμαρρο. Παίζουν με τις δυνάμεις της φύσης, αλλά αυτά τα θαύματα που επιτελούν είναι μόνον παιχνίδια του νου και όχι όπως νομίζουν οι άνθρωποι εκδήλωση θείου χαρακτήρα. Οι Διδάσκαλοι κατέχουν αυτή την δύναμη αλλά αντίθετα την χρησιμοποιούν ελάχιστα μη θέλοντας να επεμβαίνουν στους νόμους της φύσης. Οι Διδάσκαλοι δεν κάνουν θαύματα για το θεαθήναι αλλά όταν κάνουν είναι «*Ίνα είδωσι και πιστεύσωσι οι μαθηταί αυτών*».

Εμείς οι άνθρωποι λειτουργούμε με την συνειδητότητά μας άλλοτε από το επίπεδο της ψυχής και άλλοτε από το επίπεδο του νου. Αυτό που λέμε "πνευματικότητα του ανθρώπου" χαρακτηρίζεται ακριβώς από το κατά πόσον λειτουργούμε με την συνειδητότητά μας από το επίπεδο της ψυχής. Ο πρωτόγονος και ανεξέλικτος άνθρωπος ζει με τρόπους ζωής, σκέψεις και συναισθήματα που τα οδηγεί η ***συνειδητότητα του νου*** τους, ενώ αντίθετα οι αγαθοί άνθρωποι που είναι γεμάτοι αγάπη, οι φιλειρηνικοί και φιλεύσπλαχνοι καθοδηγούνται από την ***συνειδητότητα της ψυχής*** τους.

Όπως ήδη αναφέρθηκε ο νους δίνεται στην ψυχή σε μορφή σπόρου και η ψυχή τον εξελίσσει, παίρνοντάς τον μαζί της στις διάφορες μορφές ζωής που φιλοξενείται.

Αρχικά ο νους τυλίγει την ψυχή, σκοτεινιάζοντας κατά κάποιο τρόπο το μεγαλύτερο μέρος του φωτός της και εμποδίζοντας την δραστηριότητά της. Η εικόνα του σκάφανδρου που είναι τόσο βαρύ όταν φοριέται έξω από το νερό και που γίνεται ελαφρό στο βάθος της θάλασσας, δίνει μια αρκετά ακριβή ιδέα αυτού του φαινομένου: Το σκάφανδρο, εργαλείο απαραίτητο στο υποθαλάσσιο περιβάλλον γίνεται βάρος και εμπόδιο στον ελεύθερο αέρα. Έτσι η ψυχή φορτωμένη μ᾽ αυτό το απαραίτητο πρόσθετο βάρος, τον νου, αρχίζει την

πορεία της στις Περιοχές του νου και της ύλης, στους τρεις κατώτερους κόσμους. Απ᾽ αυτή την περίοδο, η ψυχή αρχίζει να συσσωρεύει κάρμα. Προηγουμένως η ψυχή δεν έχει με κάρμα, με εξαίρεση αυτό που στην Ανατολή ονομάζεται Adi Karma, που αφορά το κάρμα που βαρύνουν τις ψυχές στις κατώτερες από τον άνθρωπο μορφές ζωής και το οποίο κάρμα δεν δημιουργήθηκε στην ανθρώπινη μορφή και γι᾽ αυτό δεν χρειάζεται να διευθετηθεί απ᾽ αυτόν. Τα ζώα δεν έχουν κάρμα που να οφείλουν να πληρώσουν.

Το κάρμα της ψυχής θα θέσει σε λειτουργία έναν ατομικό νόμο που θα κατευθύνει την ίδια της την συμπεριφορά και την ύπαρξη και θα δημιουργήσει το ίδιο το πεπρωμένο της. Η ψυχή του ανθρώπου αρχίζει να γνωρίζει χαρές και λύπες, ανταμοιβές και τιμωρίες. Είναι η αρχή του ίδιου της του κάρμα και μ᾽ αυτό εγκαινιάζει μια σειρά από επίγειες ζωές σε ανθρώπινα σώματα ή και σε κατώτερες μορφές ύπαρξης. Στο εξής κάθε ενέργεια του ανθρώπου, θα συσσωρεύει στην ψυχή κάρμα, ακόμα και όταν η δραστηριότητά του είναι ελάχιστη. Σε ό,τι και αν κάνει, το νοητικό του ανθρώπου, υποταγμένο πάντα στο νόμο του αιτίου και του αποτελέσματος, είναι ο δημιουργός του κάρμα που βαραίνει την ψυχή, καθώς ο νους είναι το κύριο όργανο δράσης της.

Όσον αφορά την εξέλιξη του νου, στην αρχή ο υποτυπώδης και αρχέγονος νους, στις κατώτερες μορφές ζωής λειτουργεί σαν «τακτισμός». Τι είναι όμως τακτισμός; Το πρωί τα λουλούδια ανοίγουν τα πέταλά τους και στρέφουν προς τον ήλιο για να δεχθούν την ευλογία της ακτινοβολίας του. Είναι σαν το δέντρο να έχει κάποιον υποτυπώδη νου, ο οποίος νους να του υποδεικνύει τον τρόπο να ανθίσει και να καρποφορήσει προκειμένου να διατηρήσει το είδος του στη ζωή. Αυτό λέγεται “φωτοτακτισμός”.

Το σπερματοζωάριο του ανθρώπου, όταν βρεθεί στη μήτρα, ανεβαίνει προς την σάλπιγγα για να συναντήσει και να γονιμοποιήσει το ωάριο σαν κάποια λογική να του υποδεικνύει το έργο και τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει. Αυτό λέγεται “χημειοτακτισμός”.

Αργότερα τα έντομα, τα ερπετά, τα ψάρια οδηγούνται από το “ένστικτο” για να τραφούν, να προστατευτούν και να πολλαπλασιαστούν. Το ένστικτο είναι ένα είδος πρωτόγονης νοητικές λειτουργίας (*βλέπε λίγο πιο πάνω*). Αργότερα στα ζώα αναπτύσσεται ένας κατώτερος νους και μια κατώτερη διάνοια που αναπτύσσονται όλο και

περισσότερο στις διάφορες μορφές θηλαστικών και αργότερα ακόμα περισσότερο στον άνθρωπο. Ο πρωτόγονος άνθρωπος αρχικά ενδιαφέρεται να εξασφαλίσει τροφή, καταφύγιο και σύντροφο. Αργότερα αρχίζει να ενδιαφέρεται για την οικογένειά του, το χωριό και το περιβάλλον του και στη συνέχεια για το κράτος και τελικά για ολόκληρο τον κόσμο και για όλη την Θεϊκή Δημιουργία. Το ενδιαφέρον του ανθρώπου καταδεικνύεται από το αίσθημα της αγάπης, που ο νους επιτρέπει στην ψυχή την οποία συνοδεύει, να το εκφράζει, αρχικά στα συγγενικά του πρόσωπα και αργότερα που η αγάπη του γίνεται όλο και πιο οικουμενική, να επεκτείνεται σε κάθε άνθρωπο, στα ζώα και την φύση.

Ας δούμε τώρα πως λειτουργεί ο νους του ανθρώπου, στον βαθμό βέβαια που μπορεί να το αντιληφθεί ο δικός μας ανθρώπινος νους.

Αυτό το Αιτιατό ή Νοητικό κάλυμμα της ψυχής, ο νους, όπως αναφέρθηκε, μπορεί να προσομοιαστεί με ένα κομπιούτερ που μπορούμε να το θεωρήσουμε ότι είναι το τελειότερο κομπιούτερ που μπορεί να υπάρξει. Ένα κομπιούτερ με απέραντη μνήμη εντυπώσεων, αισθημάτων και συναισθημάτων.

Το Αιτιατό ή Νοητικό κάλυμμα της ψυχής του ανθρώπου, είναι ένα εργαλείο όπως έχουμε πει. Είναι ο νους του ανθρώπου που διαθέτει δύο λειτουργικά μέρη: Το “Κυρίως Αιτιατό” και το “Νοητικό” μέρος του νου. Το κυρίως Αιτιατό μέρος αποτελεί μια “αποθήκη”, την “Αποθήκη του κάρμα” του ανθρώπου. Το νοητικό μέρος, τον νου με τις δραστηριότητές του, με τις ιδιότητες και τις ικανότητές που του έχουν δοθεί και που είναι γνωστές στην μυστικιστική βιβλιογραφία ως Antanshkaras είναι αυτές που αμέσως πιο κάτω θα περιγράψουμε.

Αρχικά όμως ας αναφερθούμε στην έννοια του κάρμα.

Το κάρμα

Οι έννοιες του κάρμα και της μετεμψύχωσης είναι και οι δύο μεγάλης σημασίας στην επιστήμη των Διδασκάλων. Θεωρούνται σαν δεδομένα στη φύση, όχι μόνον από τους Διδασκάλους αλλά ουσιαστικά από όλες τις ανατολικές σχολές σκέψης και πάνω από την μισή ανθρωπότητα. Η μετενσάρκωση εξαρτάται από το κάρμα κι αυτό είναι

ένας φυσικός νόμος που απαιτεί ο καθένας να λαμβάνει ακριβώς το αποτέλεσμα ή το αντίτιμο των πράξεών του. Είναι ο νόμος της αιτίας και του αποτελέσματος. Στη φύση οι δυνάμεις εμφανίζονται ανά δύο ίσες και αντίθετες. Αυτό είναι γνωστό στη φυσική σαν αξίωμα της δράσης κα της αντίδρασης. Στα νομικά είναι ο νόμος της δικαιοσύνης.

Αρχικά και πολύ συνοπτικά ας δούμε τι είναι αυτό που ονομάζουμε κάρμα: ***Το κάρμα είναι χαραγμένες εντυπώσεις, εντυπώματα, ίχνη, από πράξεις, λόγια και σκέψεις*** που κάνουμε και παραμένουν αποθηκευμένες σε ένα back up του νοητικού μας κομπιούτερ, που βρίσκεται στο Αιτιατό μέρος του νου μας. Το Αιτιατό μέρος είναι μία "αποθήκη του νου" όπως λέμε και εκεί παραμένουν αυτές οι εντυπώσεις που αποτελούν βάρη, καρμικά βάρη και εμπόδια, στο δρόμο της ψυχής προς την Θέωση. Είναι εμπόδια γιατί η ψυχή για να προχωρήσει από τους τρεις κατώτερους κόσμους που υπάρχει δυαδισμός και να συνεχίσει την πορεία της στους ανώτερους κόσμους όπου δεν υπάρχει δυαδισμός αλλά επικρατεί μόνον ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης, πρέπει να έχει απαλλαγεί από τα καρμικά βάρη που της έχει συσσωρεύσει ο νους.

Οι εντυπώσεις που παραμένουν χαραγμένες στην αποθήκη του νου είναι σαν την στάχτη που μένει όταν καεί ένα ραβδί. Η πράξη έχει γίνει, ο λόγος έχει ειπωθεί η σκέψη έχει παραμείνει αλλά όλα αυτά έχουν αφήσει ένα κατάλοιπο που μένει αποθηκευμένο σε ένα χώρο και θυμίζει την προηγηθείσα πράξη, λόγο και σκέψη, Το ραβδί έχει καεί αλλά έχει αφήσει ένα υπόλειμμα από κάρβουνο που λερώνει τον τόπο. Πρέπει να φύγουν και να απαλειφθούν οι ρίποι για να μπορέσει η ψυχή απαλλαγμένη από αυτούς τους ρύπους, να προχωρήσει στο ταξίδι της επιστροφής της.

Ένα στικάκι για κομπιούτερ, φτιαγμένο από αδρή φυσική ύλη μπορεί να έχει μέγεθος ενός κυβικού εκατοστού. Σ' αυτό το στικάκι μπορεί να χωρέσουν πληροφορίες πολλών terabyte. Το στικάκι αυτό είναι φτιαγμένο από υλικά του υλικού κόσμου. Αν ήταν φτιαγμένο από τα λεπτότερα υλικά του Αστρικού κόσμου, από αόρατη prakriti, θα είχε χωρητικότητα χιλιάδων terabyte και τώρα στον άνθρωπο που η καρμική αποθήκη είναι φτιαγμένη από ακόμη λεπτότερη, από αόρατη Νοητική ύλη, μπορεί να χωρέσει τις εντυπώσεις από πράξεις λόγια

και σκέψεις από όλες της ενσαρκώσεις του ανθρώπου, από όλες τις προηγούμενες ζωές του. Αυτά όλα πρέπει να καθαρίσουν για να ελευθερωθεί η ψυχή και να μπορέσει ελεύθερη να πετάξει στα υψηλότερα πνευματικά Επίπεδα.

Το κάρμα των ανθρώπων σε αντίθεση με το Άντι κάρμα των ζώων, θα πρέπει να πληρωθεί, θα πρέπει να σβήσει, γιατί ο νους του ανθρώπου έχει λάβει από τον Θεό το "Δώρο της διάκρισης" και με αυτό, ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίζει το καλό και το κακό και ακόμα να γνωρίσει τι είναι αυτό που μπορεί να επιταχύνει ή να επιβραδύνει το ταξίδι της ψυχής του προς την Θέωση. Ο άνθρωπος και μόνο αυτός έχει μια διάνοια που μπορεί να επιθυμήσει, να γνωρίσει, να υπηρετήσει και να λατρέψει τον Θεό Πατέρα του. Με την διάκρισή του ο άνθρωπος μπορεί να έχει επίγνωση των λαθών του παρελθόντας και έχει την δυνατότητα μέσα στο διάβα των επίγειων υπάρξεών του να διορθώσει αυτά τα λάθη του.

Αυτές τις καρμικές εντυπώσεις, αυτό το κάρμα, η ψυχή ζητάει από τον νου που τις δημιούργησε να τις διευθετήσει προκειμένου η ίδια να απελευθερωθεί από αυτές τις σκουριές, τις στάχτες και τους ρύπους και τελικά να πετάξει ελεύθερη χωρίς καρμικά δεσμά στον τελικό προορισμό της, την Θέωση.

Το κάρμα στον άνθρωπο το δημιουργεί ο νους του, ενώ όσον αφορά τους κατώτερους οργανισμούς το κάρμα δημιουργείται από μία ένστικτη αιτία δράσης που οδηγεί στην μετάβαση ψυχής και νου, από μία μορφή ύπαρξης σε μία άλλη. Το "Άντι κάρμα" των ζώων δεν χρειάζεται να διευθετηθεί γιατί ο νους των ζώων δεν έχει ακόμα επαρκώς αναπτυχθεί ώστε να γνωρίζει τι ευνοεί και τι εμποδίζει το ταξίδι της ψυχής τους προς την Θέωση. Τα ζώα δεν γνωρίζουν πιο είναι το καλό και ποιο είναι το κακό. Δεν μπορούν να επιθυμήσουν τον Κύριο. Ό άνθρωπος όμως κάποτε θα φθάσει στο νοητικό σημείο να γνωρίζει, πως για ό,τι κακό έκανε θα πρέπει να πληρώσει και για ό,τι καλό θα πρέπει να αμειφθεί. Έτσι υπάρχει καλό και κακό κάρμα που όμως δεν παύει να είναι εμπόδιο για την ψυχή.

Τα είδη του κάρμα

Πολύ συνοπτικά αναφέρουμε ότι το κάρμα είναι τριών ειδών. Είναι το "**Αποθηκευμένο κάρμα**" (*santsit karma*) που είναι εντυπώσεις από πράξεις, λόγια και σκέψεις που έχει δημιουργήσει ο νους ενός ανθρώπου, από τότε που η ψυχή του άρχισε να ενσαρκώνεται σε ανθρώπινα σώματα. Αυτές οι εντυπώσεις είναι αποθηκευμένες στην "Αποθήκη του κάρμα" του Αιτιατού μας σώματος και κάποτε θα πρέπει να αποσβεστούν.

Άλλο είδος κάρμα, είναι "ένα μέρος" από την αποθήκη του κάρμα που μας δόθηκε ***"προς διευθέτηση"*** σ' αυτή την συγκεκριμένη μας ενσάρκωση και είναι αυτό που ονομάζουμε πεπρωμένο, τύχη, ριζικό, μοίρα, κισμέτ, γραμμένο κλπ. (*pralabda karma*).

Τέλος είναι το "**Σημερινό κάρμα**", αυτό που κάνουμε κάθε μέρα (*πράξεις, λόγια σκέψεις*) με την ελεύθερή μας βούληση (*kriyaman karma*). Αυτό το κάρμα αν δεν διευθετηθεί σ' αυτή μας την ενσάρκωση, μετά τον φυσικό θάνατό μας θα προστεθεί στην Αποθήκη του κάρμα και θα έρθει να αποσβεστεί σαν προς διευθέτηση κάρμα σε μια μελλοντική μας ζωή.

Το κάρμα αφορά και τις καλές πράξεις, λόγια και πράξεις και τις κακές. Υπάρχει δηλαδή καλό κάρμα για το οποίο θα αμειφθούμε και κακό για το οποίο θα πρέπει να υποφέρουμε. Στις παραδόσεις αναφέρεται πως και το καλό και το κακό κάρμα είναι χρυσές ή αντίθετα σιδερένιες αλυσίδες οι οποίες δεν παύουν να κρατάνε την ψυχή αιχμάλωτη στους τρεις κατώτερους κόσμους και από αυτές θα πρέπει κάποτε να ελευθερωθεί.

Η ψυχή προκειμένου να συνεχίσει το ταξίδι της προς την Θέωση πρέπει να απαλλαγεί από τα καρμικά βάρη που της έχει επισωρεύσει ο νους αλλά και να απαλλαγεί και από τον ίδιο το νου και ελεύθερη να πετάξει στους Υπεραιτιατούς ουρανούς. Να πετάξει πάνω από το Αιτιατό Επίπεδο, πάνω από τις αιτίες και τα αποτελέσματα που δημιουργούνται. Πάνω από το καλό και το κακό, που σημαίνει πάνω από τους τρεις κόσμους που επικρατεί η δυαδικότητα.

Το κομπιούτερ νους σε αντίθεση με τα υλικά κομπιούτερ, έχει διάφορα προγράμματα και τρόπους δράσης που λειτουργούν ανεξάρτητα αλλά συγχρόνως και όλα μαζί και τα αποτελέσματα των διεργασιών του, ο νους τα αποστέλλει στην ψυχή η οποία είναι ο τελικός αποδέκτης των πάντων. Αποδέκτης όλων των αισθημάτων και των

συναισθημάτων μας. Η ψυχή είναι που χαίρεται, που λυπάται και που υποφέρει.

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε ότι σχετικά με το κάρμα δεν γνωρίζουμε παρά ελάχιστα ψήγματα της πραγματικότητας καθώς ο Νόμος του κάρμα υπάγεται σε άλλες συχνότητες και διαστάσεις που είναι ασύλληπτες από την ανθρώπινη διάνοια. Αυτά τα ελάχιστα στοιχεία που μας δίδονται από τους πνευματικούς Διδασκάλου είναι για να αποκτήσουμε μια κάποια ελάχιστη γνώση για να ικανοποιηθεί ο νους μας ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το πνευματικό μας ταξίδι.

Λειτουργίες του νου

Τα προγράμματα με τα οποία λειτουργεί ο νους είναι:

** ***Υλικός, Αστρικός και Αιτιατός νους.***
** ***Ανώτερος και Κατώτερος νους.***
** ***Συνειδητός, Υποσυνείδητος και Υπερσυνειδητός νους.***
** ***Εκδηλωμένος μέσα από τέσσερις Νοητικές λειτουργίες (Antanskaras)***

Αναφορικά με τον ***Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό νου***: Κάθε άνθρωπος έχει το δικό του "κομπιούτερ-νου". Αυτό είναι ένα εργαλείο της ψυχής του, και λειτουργεί με ένα διαφορετικό πρόγραμμα, ανάλογα σε ποιο πνευματικό Επίπεδο κάθε φορά βρίσκεται η ψυχή με την οποία ο νους αυτός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος.

Τώρα που ζούμε πάνω στην γη και η συνειδητότητά μας βρίσκεται στο Υλικό Επίπεδο, λειτουργεί ο Υλικός μας νους. Όταν η ψυχή μας βρίσκεται στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο, λειτουργούν αντίστοιχα άλλα προγράμματα, ο Αστρικός και ο Αιτιατός μας νους. Αυτά τα δύο προγράμματα λειτουργούν μετά τον φυσικό μας θάνατο και ακόμα κατά την διάρκεια του διαλογισμού μας όταν αντίστοιχα η ψυχή μας ευρίσκεται στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο.

Όπως ένα ραδιόφωνο είναι φτιαγμένο ώστε να μπορεί να συντονίζεται και να λειτουργεί στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα κύματα,

έτσι και ο νους είναι φτιαγμένος με τρόπο που να μπορεί να συντονίζεται και να λειτουργεί στο Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο, ανάλογα με το που ο νους στρέφει την προσοχή μας και καθηλώνει τη συνειδητότητά μας *(Υπενθύμιση: συνειδητότητα = προσοχή = ψυχή).* Γι' αυτό αναφορικά με τον νου οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μιλούν για έναν Υλικό, έναν Αστρικό και ένα Αιτιατό νου ή για την ακρίβεια για ένα Υλικό, Αστρικό και Αιτιατό πρόγραμμα ή λειτουργικό μέρος του νου.

Εδώ στον Υλικό κόσμο ο νους μας διαρκώς ελέγχει το κάθε τι αν είναι σύμφωνο με τους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους. Οι φυσικοί νόμοι είναι αυτοί που μάθαμε στο σχολείο. Δηλαδή ο νόμος της βαρύτητας, των υγρών, των αερίων, της παγκοσμίου έλξεως κλπ. Κάθε τι που ο Υλικός μας νους κρίνει πως είναι σύμφωνο με τους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους, το δεχόμαστε ως υπαρκτό και αληθινό. Κάθε τι που είναι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους, ο Υλικός μας νους το απορρίπτει ως μη αληθινό. Αν πει κάποιος ότι αφήνει από το χέρι του ένα πορτοκάλι και αυτό πέφτει κάτω, το δεχόμαστε ως ένα πραγματικό γεγονός. Αντίθετα αν κάποιος πει ότι το πορτοκάλι μόλις το αφήσουμε από το χέρι μας θα ανέβει στο ταβάνι, αυτό το απορρίπτουμε γιατί είναι κάτι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους.

Αν δούμε κάτι που πραγματικά συμβαίνει και είναι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους λέμε ότι πρόκειται για "θαύμα" και δεν μπορούμε να δώσουμε λογικές εξηγήσεις ή δίνουμε παιδαριώδεις εξηγήσεις που δεν πείθουν κανέναν. Σαν παράδειγμα η πυροβασία. Δεν μπορούμε να εξηγήσουμε σ' αυτό το φαινόμενο που είναι γνωστό και έχει περιγραφεί εδώ και χιλιάδες χρόνια, πως δεν καίγονται τα πόδια και οι κάλτσες των πυροβατών. Υπάρχουν όμως άνθρωποι που για διαφόρους λόγους έχουν την ικανότητα να χρησιμοποιούν χωριστά ή και ταυτόχρονα και τον Υλικό και τον Αστρικό τους νου. Αυτοί γνωρίζουν ότι η πυροβασία είναι ένα Αστρικό φαινόμενο και γνωρίζουν τους νόμους στους οποίους αυτό το φαινόμενο στηρίζεται (*Σχετικά θα επανέλθουμε πιο κάτω στο κείμενο*).

Ένα άλλο φαινόμενο που δεν μπορούμε επίσης να εξηγήσουμε με βάση τους φυσικούς νόμους είναι η ικανότητα ορισμένων ανθρώπων να γνωρίζουν τι υπάρχει κάτω από τη γη σε μεγάλο βάθος. Αν υπάρχει νερό, πετρέλαιο, μέταλλα κλπ. Αυτή η υπερφυσική ικανότητα των

ραβδοσκόπων δεν μπορεί να ερμηνευτεί με τους φυσικούς νόμους. Και υπάρχουν και ένα σωρό άλλα παρόμοια δυσεξήγητα για εμάς παραδείγματα, που υπάγονται σε Αστρικούς νόμους.

Αυτόν τον υλικό μας νου, εμείς οι άνθρωποι τον εκπαιδεύουμε πηγαίνοντας στο σχολείο, το πανεπιστήμιο και το πολυτεχνείο και σήμερα έχουμε φθάσει στο σημείο να περπατάμε στη σελήνη, να φτιάχνουμε κινητά τηλέφωνα και να έχουμε αναλύσει το ανθρώπινο γονιδίωμα.

Κατά παρόμοιο τρόπο με τον Αστρικό και τον Αιτιατό νου, ο άνθρωπος, μπορεί μέσα από τον διαλογισμό του, να γνωρίσει αντίστοιχα, όπως θα δούμε πιο κάτω, τους νόμους, τους κανόνες, τους κατοίκους και τις πραγματικότητες της Αστρικής και της Αιτιατής Περιοχής.

Όταν η ψυχή του διαλογιζόμενου βρίσκεται στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο, η ψυχή δεν εγκαταλείπει τελείως το υλικό του σώμα, αλλά διατηρεί μία επαφή με αυτό, με την λεγόμενη «Χρυσή Χορδή» ή «Αργυρά Άλυσο» όπως αυτή περιγράφεται στις Χριστιανικές Γραφές και αυτό συμβαίνει για να διατηρεί η ψυχή ανέπαφες τις λειτουργίες των πρανών που διατηρούν στη ζωή το φυσικό μας σώμα.

Ο Αστρικός νους είναι απείρως λεπτότερος, δεκτικότερος και ικανότερος του Υλικού νου. Το ίδιο και σε μεγαλύτερο βαθμό ο Αιτιατός νους. Ο Αστρικός και Αιτιατός νους μπορεί και αυτός να καλλιεργηθεί όχι σε σχολεία και πανεπιστήμια αλλά με την καθοδήγηση πνευματικών δασκάλων, με διάφορες πνευματικές ασκήσεις, δηλαδή με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό.

Με τον Αστρικό του νου, ο αναζητητής μπορεί να αποκτήσει και τις λεγόμενες Αστρικές δυνάμεις, τις Σίντις, Ρίντις και Σάμυαμ. Τις δυνάμεις αυτές δεν τις χρησιμοποιούν οι μαθητές των Διδασκάλων ούτε μιλούν γι᾽ αυτές ούτε καν υπονοούν ότι τις διαθέτουν. Η χρήση Αστρικών δυνάμεων προκειμένου να επιφέρει κανείς αποτελέσματα στον Υλικό κόσμο ονομάζεται "μαγεία" και η μαγεία είναι μεγάλο εμπόδιο στην πνευματική ανάπτυξη του μυημένου μαθητή των Τέλειων Διδασκάλων.

Για τους μάγους, την μαγεία και τις μαγικές δυνάμεις δεν θα αναφερθούμε εδώ γιατί είναι αντικείμενο άλλης μελέτης.

Ο Αστρικός νους είναι τόσο δεκτικός και ικανός, που μπορεί Εσω-

τερικά, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού δηλαδή, να αναλύσει και να συγκρατήσει σε λίγα λεπτά μια ολόκληρη βιβλιοθήκη. Την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας ας πούμε, στην οποία λέγεται ότι υπήρχαν πολλά βιβλία και στοιχεία σχετικά με αυτά που σήμερα αναφέρονται σ᾽ αυτό το σημείωμα και συγκεκριμένα στις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου. Υπήρχαν από ότι είναι γνωστό πολλές πληροφορίες από διδασκαλίες Τέλειων Διδασκάλων παλαιότερων εποχών.

Όπως λοιπόν με τον Υλικό μας νου συντονιζόμαστε με τον Υλικό κόσμο και γνωρίζουμε τις πραγματικότητες αυτού του κόσμου, τους φυσικούς νόμους και τους κανόνες του, τα υλικά πράγματα, τα φυτά, τα ζώα και τους ανθρώπους, έτσι και με τον Αστρικό και Αιτιατό μας νου, μετά το φυσικό μας θάνατο ή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, μπορούμε να αντιληφθούμε και να γνωρίσουμε τους νόμους και τους κανόνες του Αστρικού και του Αιτιατού κόσμου, τους κατοίκους και τις πραγματικότητες αυτών των ιδιαίτερα θελκτικών περιοχών και ακόμα να ερμηνεύσουμε ορισμένα ανεξήγητα για την επιστήμη φαινόμενα και γεγονότα, καθώς η επιστήμη στηρίζεται μόνο στους φυσικούς νόμους και εξηγεί μόνον τα φυσικά φαινόμενα. Τέλος και το σπουδαιότερο μέσα από τον διαλογισμό και μόνον μέσα από αυτόν, μπορούμε να βιώσουμε και τις ανώτατες πνευματικές περιοχές αλλά και τον Ίδιο τον Θεό (Θέωση).

Τις ψυχικές δυνάμεις ορισμένων ανθρώπων, όπως είναι η ακαΐα των αναστενάρηδων, και η ραδιαισθησία που ήδη αναφέραμε είναι φαινόμενα που υπάγονται στους Αστρικούς νόμους και μπορούν να τα ερμηνεύσου μόνον αυτοί που έχουν αναπτύξει την ικανότητα επικοινωνίας τους με το Αστρικό Επίπεδο.

Κάτι ανάλογο αλλά σε μεγαλύτερο βαθμό συμβαίνει και με τον Αιτιατό μας νου, που λειτουργεί όταν η ψυχή βρίσκεται στο Αιτιατό Επίπεδο, επίσης μετά τον φυσικό θάνατο ή κατά τον διαλογισμό.

Έτσι λοιπόν στον διαλογισμό, όταν με τη συγκέντρωσή μας στον Τρίτο ή κατά τη Χριστιανική παράδοση Απλό Οφθαλμό, η συνειδητότητά μας από τον Υλικό κόσμο μπορεί να διολισθήσει στον Αστρικό κόσμο, οπότε παύει να λειτουργεί ο Υλικός νους και αρχίζει να λειτουργεί ο Αστρικός νους (*βλέπε πιο κάτω*), τότε με αυτόν, αντιλαμβανόμαστε τους νόμους και τους κανόνες, τις οντότητες και τις πραγματικότητες αυτής της διάστασης, του Αστρικού πεδίου.

Μ' αυτόν τον Αστρικό του νου, έρχεται κανείς σε επικοινωνία με τους προστάτες και τους οδηγούς του, τον φύλακα άγγελο που λέμε που είναι κυρίως Αστρικές οντότητες. Μπορεί ακόμα ο αναζητητής να έρθει σε επαφή και επικοινωνία και με πνευματικούς δασκάλους στην Αστρική τους μορφή και να δεχθεί Εσωτερική διδασκαλία.

Αυτός ο Αστρικός νους είναι αυτός με τον οποίο η ψυχή κάνει τα πρώτα της βήματα προς τον Θεό, προς τη Θέωση. Όταν ο Ιησούς μίλησε για τον Παράκλητο (*Παράκλητος είναι αυτός που έρχεται Εσωτερικά με παράκληση, προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό*) μιλούσε ακριβώς για την Αστρική μορφή του Ιδίου, με την οποία θα εμφανιζόταν στο μέλλον στους μαθητές του, όταν θα έφευγε από το Υλικό Επίπεδο, για να δώσει την "Εσωτερική Διδασκαλία" Του, αυτή για την οποία τους έλεγε: «*...Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε όσα δεν γνωρίζουν ούτε σοφοί ούτε προφήτες...*». Και ακόμα τότε που τους έλεγε: «*Η Βασιλεία των Ουρανών είναι εντός υμών...*». «*...Ότε επιθυμήσετε να ίδετε τον Υιόν του Θεού και θέλουσι σας ειπούν ιδού, εδώ είναι ή εκεί είναι μην υπάγετε. Ο Υιός θέλει είναι εντός υμών, ως η αστραπή η απαστράπτουσα εις τον ουρανό...*» (*δηλαδή θα βρείτε τον Υιό στην Αστρική Του μορφή μέσα από τον διαλογισμό σας*).

Ακόμα τους έλεγε: «*...Εν εκείνη την ημέρα, σεις θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν...*». «*...Ο Παράκλητος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζετε αυτά*».

Με τα πιο πάνω λόγια του ο Ιησούς εννοούσε ότι με τον Υλικό τους νου οι μαθητές Του δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τις Εσωτερικές πραγματικότητες. Και τους έλεγε πως: «*Όταν έλθει ο Παράκλητος, (Παράκλητος είναι ο Τέλειος Διδάσκαλος στην Αστρική Του μορφή, και θα ερχόταν μέσα στον διαλογισμό τους) εκείνος θέλει σας οδηγήσει εις πάσα την αλήθεια και θέλει σας ομιλήσει περί του Πατρός*». Γιατί βέβαια ποιος από μας μπορεί να πλησιάσει και να γνωρίσει τον Θεό με την κρίση και τη λογική του πεπερασμένου Υλικού μας νου; Και ακριβώς, για να αποκτήσουν οι μαθητές την δυνατότητα Εσωτερικής επικοινωνίας μαζί Του στο Αστρικό Επίπεδο, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουν τον Αστρικό τους νου μέσα από τον διαλογισμό τους, ενώ ο Ιησούς με την Φωτεινή ή Αστρική του μορφή θα τους έδινε την Εσωτερική

διδασκαλία. Αυτός είναι και λόγος που ο Ιησούς συνέστησε στους μαθητές Του, όπως μας λέει ο Ιωάννης, να πάνε στην Ιερουσαλήμ να απομονωθούν και να ασκηθούν στον διαλογισμό: «*…Σεις καθίσατε εν τη πόλη Ιερουσαλήμ, εωσού εν προσευχή ενδυθείτε δύναμη εξ ύψους…*». (*Την εποχή εκείνη στην Εβραϊκή και Αραμαϊκή γλώσσα προσευχή και διαλογισμός ήταν έννοιες ταυτόσημες*).

Συμπερασματικά λοιπόν και σχετικά με τον νου μπορούμε να πούμε ότι ο Υλικός νους είναι το όργανο με το οποίο ο καθημερινός άνθρωπος αντιλαμβάνεται τις θεωρίες και τις φιλοσοφίες που δημιουργούν οι άνθρωποι, ενώ ο πνευματικός άνθρωπος με τον Αστρικό και τον Αιτιατό του νου, μπορεί να επιταχύνει το ταξίδι της ψυχής προς την Θέωση. Ακόμα, ότι οι γνώσεις που αποκτάει με τον Αστρικό και Αιτιατό του νου είναι υπερφυσικές (*πάνω από τη φύση – πάνω από το Υλικό επίπεδο*) και αφορούν τους Εσωτερικούς κόσμους.

Θα πρέπει ιδιαίτερα να τονιστεί ότι ο άνθρωπος μπορεί με διάφορες τεχνικές που δεν είναι καθόλου δύσκολες, να έρθει σε επαφή με κατώτερες Αστρικές δυνάμεις, αυτές που ονομάζουμε διαβολικές. Αυτό είναι ό,τι το πιο εγκληματικό μπορεί να επιδιώξει κανείς στη ζωή του και θα του κοστίσει πολλές μελλοντικές ανθρώπινες ενσαρκώσεις με σοβαρές ταλαιπωρίες. Αυτές οι κατώτερες Αστρικές δυνάμεις μπορεί να σε βοηθήσουν πρόθυμα να αποκτήσεις χρήματα, φήμη και δόξα, τελικά όμως θα σε απομακρύνουν από τον προορισμό σου σαν άνθρωπο και θα σε καταστρέψουν. Λεπτομέρειες δεν μπορούν να δοθούν σ' αυτό το σημείωμα καθώς είναι αντικείμενο άλλης εκτεταμένης μελέτης, σχετικά με μαγεία, βουντού και άλλες αρνητικές δραστηριότητες. Έτσι έχει μεγάλη σημασία ο άνθρωπος που ασχολείται με την πνευματικότητα να έχει σωστή καθοδήγηση προκειμένου να αποφύγει τις κακοτοπιές. Οδηγίες δίδονται πιο κάτω στο κείμενο.

Με ένα άλλο πρόγραμμα το κομπιούτερ νους λειτουργεί ως ***ανώτερος και κατώτερος νους***, ανάλογα με τις ενέργειές του. Όταν ο νους με τις ροπές του και τις αποφάσεις του καθυστερεί την πορεία της ψυχής προς την Θέωση, γιατί την φορτώνει με κάρμα, τότε μιλάμε για κατώτερο νου. Αντίθετα αν την βοηθάει στο να επιταχύνει τον δρόμο της στο Πνευματικό Μονοπάτι, για ανώτερο νου. Ο κατώτερος νους περιλαμβάνει τις πέντε διαστροφές του νου, πέντε τρόπους νοητικής δραστηριότητας, που είναι θανάσιμες αρρώστιες. (Kam = λαγνεία

όλων των αισθήσεων, Krodh = οργή, Lobh = απληστία, Moch = προσκόλληση, Ahankar = εγωισμός. Ενόσω η ψυχή ελέγχει το νου, που σημαίνει ότι ο άνθρωπος λειτουργεί με την συνειδητότητά του από το επίπεδο της ψυχής, εμποδίζονται αυτά τα πάθη να εκδηλωθούν. Από την στιγμή όμως που ο νους πλανιέται και παρασύρεται από την παρόρμηση ενός ή περισσοτέρων από αυτά τα πάθη, συνήθως τρέχει στο χαμό του.

Κάθε μια διαστροφή του νου, γίνεται αφορμή για μια διαφορετική παθολογία στον χαρακτήρα του ατόμου. Για τα πάθη αυτά δεν φταίει η Αρνητική Δύναμη. Τα πάθη αυτά δεν μπορούν να ριζώσουν στον άνθρωπο χωρίς να τα προκαλέσει ο νους του. Την δύναμή τους, τούς την δίνει ο ίδιος ο άνθρωπος. Όταν αφεθεί μια φορά στα πάθη αυτά, εκείνα προσπαθούν με όλα τα μέσα να τον βάλουν σε πειρασμό και να αιχμαλωτίσουν τις αισθήσεις του. Περιβάλλονται με μία ψεύτικη όψη και προσφέρουν δελεαστικές υποσχέσεις προκειμένου να κερδίσουν περισσότερη επιρροή πάνω στον άνθρωπο.

Ο νους στα πρώτα του στάδια (*κατώτερος νους*) κάνοντας χρήση της συνειδητότητας που του παρέχει η ίδια η ψυχή, δρα αυτόνομα και την παρασύρει στα ενδιαφέροντά του, στους τρεις κατώτερους κόσμους της Δημιουργίας και έτσι την καθυστερεί στον δρόμο της επιστροφής της προς τη Θέωση. Αργότερα ο ανώτερος νους είναι εκείνος, χάρη στον οποίο η ψυχή επιτυγχάνει τον τελικό σκοπό και προορισμό της.

Η έδρα και του νου και επομένως και της ψυχής, καθώς νους και ψυχή είναι πάντα μαζί, είναι ο Τρίτος ή Απλός Οφθαλμός. Από εκεί η μεν ψυχή σαν ένα ρεύμα μουσκεύει όλον τον οργανισμό μέχρι και το τελευταίο κύτταρο του σώματος και του δίνει συνειδητότητα (*ζωή και λειτουργική ικανότητα*), ο δε νους λειτουργεί μέσα από τα διάφορα τσάκρα που σημαίνει με λειτουργίες που έχουν σχέση με κάθε τσάκρα. Τα κατώτερα τσάκρα ενεργοποιούν και διατηρούν τις κατώτερες λειτουργίες του σώματος που έχουν σχέση με την αναπαραγωγή του ανθρώπου. Το κέντρο του ηλιακού πλέγματος στον ομφαλό, διατηρεί και ελέγχει τις πεπτικές και νεφρικές λειτουργίες, το κέντρο τις καρδιάς, την κυκλοφορία του αίματος, την αναπνοή και τα συναισθήματα. Ο Τρίτος οφθαλμός είναι η θύρα επικοινωνίας με το υπερπέραν. Έτσι βλέπουμε το νου μέσα στη διάρκεια της ημέρας να λειτουργεί άλλοτε μέσα από ανώτερα και άλλοτε μέσα από τα κατώτερα επίπεδα

τσάκρα, τα επίπεδα συνειδητότητας στα οποία αυτά υπάγονται (*βλέπε πιο κάτω στο κείμενο*).

Ο νους μπορεί ακόμα να λειτουργεί ως ***συνειδητός, υποσυνείδητος και υπερσυνειδητός νους***. Ο άνθρωπος μπορεί να βρίσκεται σε πλήρη ή μερική συνειδητότητα. Σε πλήρη συνειδητότητα, δηλαδή με συνειδητό νου, ο άνθρωπος εργάζεται κυκλοφορεί και επικοινωνεί με τους άλλους ανθρώπους. Μπορεί όμως να βρίσκεται και σε μερική συνειδητότητα, δηλαδή με υποσυνείδητο νου και είναι τότε που κοντεύει να αποκοιμηθεί και ακόμα όταν βρίσκεται κάτω από την επήρεια οποιασδήποτε μορφής μέθης, φαρμακευτικής ή τοξικής από παραισθησιογόνες ουσίες και ακόμα από οινόπνευμα και άλλες χημικές ουσίες που αμβλύνουν την συνειδητότητά του. Τότε λέμε ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε υποσυνείδητη κατάσταση.

Ακόμα λέγοντας υπεραισθητό νου, εννοούμε τον Αστρικό και Αιτιατό νου που λειτουργεί όταν η συνειδητότητα του ανθρώπου βρίσκεται στον Αστρικό ή αντίστοιχα στον Αιτιατό κόσμο, κατά την διάρκεια του διαλογισμού.

Ένα άλλο πρόγραμμα του νου, είναι αυτό που λειτουργεί με τις τέσσερις νοητικές του λειτουργίες ή εσωτερικούς τρόπους δράσης ή έμφυτες ιδιότητες-ικανότητές του. Αυτές είναι από αρχαιοτάτων χρόνων γνωστές στον μυστικισμό ως ***antanshkarans*** του νου, και είναι ***Tsita*** (μνήμη), ***Manas*** (σκέψεις), ***Budhi*** (διάνοια), ***Ahankar*** (εγωκεντρική δράση).

Τσίτα: Είναι η μνήμη. Το Τσίτα μέρος του νου μπορεί να παρομοιαστεί με μια λίμνη η οποία δέχεται διαρκώς α) χειμάρρους εντυπώσεων από το περιβάλλον μας, που έρχονται μέσα από τα αισθητήριά μας όργανα και τα αισθητικά νεύρα β) εντυπώσεις από σκέψεις από το Manas για γεγονότα του παρόντος και του παρελθόντος γ) εντυπώσεις από αισθήματα και συναισθήματα που δημιουργεί η διάνοια ή Budhi δ) εντυπώσεις του υπερσυνειδητού μας νου.

Το Τσίτα είναι το μέρος του νου που αντιλαμβάνεται την ομορφιά, τα χρώματα, τα σχήματα, το ρυθμό, την προοπτική και τα αποθηκεύει.

Οι πιο παλιές εντυπώσεις είναι στο βάθος της λίμνης και οι πιο

πρόσφατες πιο κοντά στην επιφάνειά της. Η διαδικασία της ψυχανάλυσης αφορά την ανεύρεση και μελέτη εντυπώσεων από τα διάφορα βάθη της λίμνης Τσίτα.

Manas: Είναι η κυρίως νοητική λειτουργία που έχει την ικανότητα να δημιουργεί σκέψεις. Το Μάνας μέρος του νου, επεξεργάζεται τις εντυπώσεις που βρίσκονται σαν μικρά και μεγάλα κύματα στην επιφάνεια της λίμνης του Tsita καθώς φυσάει πάνω σ' αυτήν η αύρα της συνειδητότητας και δημιουργεί σκέψεις. Οι σκέψεις τρέφουν τον νου και καταγράφουν εντυπώσεις στο Τσίτα, σ' αυτό το υποσυνείδητο αρχείο του νου, που βρίσκεται στο βάθος της λίμνης.

Το Μάνας είναι το μέρος του νου που συνηθίζει να αγαπά, να γεύεται, να απολαμβάνει, να αισθάνεται ευχαρίστηση και ικανοποίηση, να απορρίπτει και να αισθάνεται την ευτυχία και τον Πλατωνικό έρωτα. Το Μάνας αυτόματα στέλνει τα συμπεράσματά του στο Τσίτα για αποθήκευση και στο Μπούντι για τελική κρίση.

Μπούντι: Είναι η διάνοια. Η δύναμη που χρησιμοποιεί η ψυχή σαν κύριο όργανο για να επεξεργάζεται τις εντυπώσεις και τις σκέψεις, ενσυνείδητες και υποσυνείδητες που δέχεται από το Τσίτα και το Μάνας και να βγάζει αποφάσεις. Τις αποφάσεις αυτές επηρεάζουν και κάποιοι άλλοι παράγοντες καθώς το Μπούντι δέχεται επιδράσεις από:

α) τις ροπές του νου (*την φύση, τον χαρακτήρα του ατόμου*).

β) το Αστρικό σώμα που ζητάει την εκπλήρωση των επιθυμιών που είναι καταχωρημένες σ' αυτό.

γ) Δέχεται τις επιδράσεις του Κατώτερου νου με τις διαστροφές του (οργή - απληστία - εγωισμός -προσκόλληση).

δ) Επιδράσεις από τον Ανώτερο νου με κάθε είδους προτροπές ευσπλαχνίας, προσφοράς και θυσίας, χαρακτηριστικά της αγνής αγάπης.

ε) Τις εγωκεντρικές και συμφεροντολογικές τάσεις του Αχανκάρ.

στ) Επιδράσεις από την συνείδηση, δηλαδή την φωνή της ψυχής, που του δίνει συνεχώς παραινέσεις για τήρηση των πνευματικών κανόνων και αρετών. (*μη βία – ταπεινότητα – αγνότητα – αγάπη*) κλπ.

Το Μπούντι ή διάνοια:

- Συλλέγει σκέψεις, συνδυάζει παραστάσεις και τελικά βγάζει συμπεράσματα.

- Έχει τη λογική, την κρίση, τον ορθολογισμό, το συλλογισμό και τη διάκριση.
- Δημιουργεί συναισθήματα και φαντασιώσεις.
- Παίρνει αποφάσεις και είναι ο μεγάλος διαιτητής που δίνει λύσεις στα προβλήματα της ζωής.
- Δίνει εντολές για δράση στο Αχανκάρ.
- Δέχεται τις παραινέσεις της ψυχής (*με την φωνή της συνείδησης*).
- Γνωστοποιεί στην ψυχή τα αποτελέσματα των διεργασιών καθώς η ψυχή είναι ο τελικός αποδέκτης τους.

Η διάνοια χρειάζεται χρόνο για να επιτελέσει το συνθετικό έργο της και αυτός ο χρόνος έχει σχέση με διάφορες καταστάσεις, παραδοχές και παραμέτρους που συνηθίζουμε να χαρακτηρίζουμε σαν «οξύνοια». Οξύνους είναι ο άνθρωπος που οι λειτουργίες του Μπούντι γίνονται γρήγορα και κατά τεκμήριο σωστά. Βραδύνους είναι το αντίθετο.

Αχανκάρ: Είναι η αίσθηση του εγώ. Το μέρος του νου που αντιλαμβάνεται και επιζητά την επιβολή του εγώ, το δικό μου, το κέφι μου, το συμφέρον μου, τη βολή και την καλοπέρασή μου. Είναι η ιδιότητα του νου στο να επιβάλλει ο άνθρωπος τις επιθυμίες και τις απόψεις του και να διαφοροποιείται από τους άλλους.

Αν η συναίσθηση του εγώ είναι θεμιτή σε φυσιολογικές αναλογίες, η κακοήθης υπερτροφία της είναι θανάσιμο δηλητήριο που ενσταλάζεται σε ολόκληρο το είναι μας. Αρχίζει από την παιδική ηλικία και σπάνια παύει να γίνεται αισθητή πριν από τον θάνατο. Είναι το ισχυρότερο από όλα τα πάθη. Καθένας διαστρέφει τα γεγονότα για δικό του όφελος και βλέπει τα ελαττώματα των άλλων φανταζόμενος ότι ο ίδιος είναι τέλειος.

α) Το Αχανκάρ δέχεται τις αποφάσεις του Μπούντι και εκτελεί τις διαταγές του.
β) Του αρέσει να παίρνει έπαινο.
γ) Δίνει εντολές στους μυώνες του σώματος και της γλώσσας για δράση και επομένως, προετοιμάζει το κάρμα, αφού είναι όργανο δράσης (*πράξεων και λόγων*).

Καμιά φορά το Αχανκάρ ενεργεί παρορμητικά και αυτόματα σύμφωνα με τις ροπές του νου, υποσυνείδητα και χωρίς την επιταγή του Buddhi (διάνοιας). Π.χ. βλέπεις ένα κουνούπι στο χέρι σου και

αστραπιαία χωρίς σκέψη (*δηλαδή χωρίς έλεγχο του Buddhi) από αίσθημα αυτοσυντήρησης, το χτυπάς για να το αποφύγεις*).

Το Ahankar διαρκώς παρεμβαίνει στις αποφάσεις της διάνοιας ώστε αυτή να παίρνει αποφάσεις και να προβαίνει σε δράσεις, που να είναι πάντα σε όφελος του «εγώ». Όμως τις τελικές αποφάσεις θα τις πάρει το Μπούντι (*διάνοια*).

Τα τέσσερα αυτά Antanskaras αρρωσταίνουν, όπως αρρωσταίνει και το σώμα. Οι αρρώστιες του Τσίτα και του Μάνας είναι οι «νευρώσεις» και οι αρρώστιες του Μπούντι οι «ψυχώσεις», με σοβαρότερη ψύχωση τη σχιζοφρένεια. Οι αρρώστιες του Αχανκάρ είναι η μεγαλοποίηση του «εγώ» που οδηγεί στη ματαιοδοξία. Όποιος προσβάλλεται από αυτή την αρρώστια, θεωρεί τον εαυτό του σαν το κέντρο του σύμπαντος. Αν και η συναίσθηση του εγώ είναι θεμιτή στις φυσιολογικές αναλογίες, η υπερτροφία της είναι θανάσιμο δηλητήριο που ενσταλάζεται σε ολόκληρο το είναι Του ανθρώπου. Αρχίζει από την παιδική ηλικία και σπάνια παύει να γίνεται αισθητή πριν από τον θάνατο. Συχνά η ματαιοδοξία τρέφεται από τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι άνθρωποι για να δαμάσουν εν μέρει τα άλλα τους πάθη. Έτσι πολλοί υπερηφανεύονται για την ταπεινοφροσύνη τους. Οι γυναίκες νιώθουν υπερηφάνεια για την ομορφιά τους και για το ωραίο τους σώμα, οι ασκητές για την αγιότητά τους, οι γέροι για τα περασμένα κατορθώματά τους κλπ. Καθένας διαστρέφει τα γεγονότα για δικό του όφελος και βλέπει τα ελαττώματα των άλλων και φαντάζεται ότι ο ίδιος είναι τέλειος. Αυτό στη Δύση ονομάζεται «Λεπτός εγωισμός». Με αυτές τις νοοτροπίες δημιουργούνται τα δόγματα, οι πίστεις και οι παλιές δεισιδαιμονίες και επικρατεί η μισαλλοδοξία που έχει γίνει αιτία να χυθεί τόσο αθώο αίμα.

4) ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ
(Υλικό σώμα - Αστρικό σώμα- Αιτιατό σώμα)

Υλικό σώμα

Το Υλικό ανθρώπινό μας σώμα αποτελείται από τα υλικά που είναι δημιουργημένος ολόκληρος ο υλικός κόσμος. Τα υλικά αυτά είναι τα 114 στοιχεία της Κλίμακας του Μεντελέγιεφ (οξυγόνο, υδρογόνο, άνθρακας, σίδηρος, μαγνήσιο κλπ. κλπ.) Αυτά τα στοιχεία αποτελούν αυτό που ονομάζουμε Μάγια (*Maya*).

Όπως ήδη αναφέρθηκε, Μάγια είναι η ύλη του Υλικού Επιπέδου που προέρχεται από το μητρικό υλικό από το οποίο είναι κατασκευασμένο το Αστρικό Επίπεδο και το υλικό αυτό ονομάζεται Πρακρίτι (*Prakriti*). Η Πρακρίτι έχει προέλευση και είναι επίσης παιδί της ύλης του Αιτιατού Επίπεδου που ονομάζεται Πραντάν (*Pradan*).

Η Σανσκριτική ορολογία maya, prakriti, pradan έχει τις ρίζες της στην αρχαία Σανσκριτική γλώσσα που είναι η παλαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Άρια φυλή.

Όπως ήδη σε προηγούμενο κεφάλαιο αναφέρθηκε, το υλικό κατασκευής όλων των Επιπέδων της Θεϊκής Δημιουργίας είναι το ίδιο. Αποτελείται από πνεύμα και ύλη με την διαφορά ότι η “αναλογία” αυτών των δύο στοιχείων είναι διαφορετική και όσο περισσότερη είναι η ύλη τόσο λιγότερο είναι το πνεύμα στα διάφορα Πνευματικά Επίπεδα και γι᾽ αυτό εμείς με τα υλικά μάτια μας μπορούμε να δούμε μόνο το Υλικό Επίπεδο που η ύλη του είναι αδρή καθώς περιέχει σε αναλογία πολύ λίγο πνεύμα, ενώ τα ανώτερα του Υλικού Επίπεδα

είναι αόρατα στο ανθρώπινο μάτι. Αυτοί που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα Αστρικά τους αισθητήρια όργανα (*εκ γενετής ή επίκτητα*), μπορούν να δουν τον Αστρικό κόσμο και το ίδιο ισχύει και για τον Αιτιατό κόσμο (*βλέπε πιο κάτω*).

Η Μάγια, που είναι το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου είναι στην πραγματικότητα ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, με άλλα λόγια βιοενέργεια ή αιθέρας ή πράνα (*Prana*) και ***πακέτα αυτής της βιοενέργειας αποτελούν την στερεά ύλη***. Τον τελευταίο αιώνα αποδείχθηκε ότι ενέργεια και ύλη είναι οι δύο όψεις του ιδίου νομίσματος. Η ύλη μπορεί να διασπαστεί σε ενέργεια (*διάσπαση του ατόμου*) και η ενέργεια μπορεί να μετατραπεί (*συμπιεστεί*) σε ύλη με τα κύκλοτρα. Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι η κατώτερη μορφή ενέργειας μέσα στην Θεϊκή Δημιουργία και στην ουσία είναι άλλη αλλά ταυτόσημη μορφή με την maya.

Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και πακέτα της, που αποτελούν την στερεά ύλη (*maya*) όπως αναφέρθηκε είναι παιδιά της Πρακρίτι και παράγεται από συστάσεως του Υλικού κόσμου από ένα "εργοστάσιο" που βρίσκεται στην Περιοχή του Sahanstal Kanual, μια περιοχή στον Αστρικό κόσμο. Έτσι διδάσκεται εδώ και μερικές χιλιάδες χρόνια από τους πνευματικούς Διδασκάλους και έτσι εξηγείται από αυτούς η δημιουργία της ύλης του Υλικού κόσμου που παράγεται διαρκώς και συνέχεια, μέσα από την Αστρική ύλη. Αυτή η διαδικασία είναι η πραγματικότητα, της οποίας μια θεώρηση αποτελεί την σύγχρονη θεωρία του Big Bang σύμφωνα με την οποία αναφέρεται ότι υπήρξε μια μεγάλη έκρηξη ενός "στοιχείου ύλης" που τα υλικά της έκρηξης εκπέμπονται στο άπειρο χώρο του υλικού κόσμου και διαρκώς απομακρύνονται μεταξύ τους.

Στην μυστικιστική παράδοση οι Διδάσκαλοι αναφέρουν ότι υπάρχει μια συνεχής παραγωγή ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας και συγχρόνως και πακέτων αυτής της ενέργειας που είναι στερεά ύλη, η οποία παράγεται στο "εργοστάσιο" του Sahanstal Kanual. Από αυτή την ύλη δημιουργήθηκε η γη με τους κατοίκους της αλλά και όλοι οι γαλαξίες και τα νεφελώματα. Αυτά τα 114 στοιχειώδη στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ δεν είναι παρά πακέτα βιοενέργειας από τα οποία είναι δημιουργημένο αυτό που ονομάζουμε νεκρή ύλη αλλά συγχρόνως και ολόκληρο το φυτικό, το ζωικό βασίλειο καθώς και το

ανθρώπινο σώμα.

Έτσι λοιπόν το σώμα μας είναι πακέτα βιοενέργειας και ζούμε μέσα σε βιοενέργεια όπως το ψάρι που ζει μέσα στο νερό και το σώμα του αποτελείται κατά 80% από νερό. Η βιοενέργεια ή πράνα υπάρχει έξω αλλά κυκλοφορεί και μέσα στο σώμα μας με ένα σύστημα αιθερικών αλλιώς και πρανικών σωληνίσκων που ονομάζονται Νάντις (*Nantis*). Ο αριθμός των Νάντις είναι 300.000 και οι σωληνίσκοι αυτοί σχηματίζουν πλέγματα, τα οποία πλέγματα στα σημεία που διασταυρώνονται δημιουργούν τα λεγόμενα **τσάκρα** (*Tsakra*) ή βιοενεργειακά ή πρανικά ή αιθερικά κέντρα. Οι Νάντις είναι αόρατοι σωλήνες και τα πλέγματα που σχηματίζουν κατευθύνονται και διασπείρονται σε όλο το σώμα μέχρι το τελευταίο κύτταρο του σώματός μας, όπως ακριβώς και τα τριχοειδή αιμοφόρα και λεμφοφόρα αγγεία φθάνουν μέχρι το τελευταίο κύτταρο που τους προσφέρουν και τους απάγουν αίμα για να διατηρηθούν στη ζωή. Οι Νάντις σε αντίθεση με τα αιμοφόρα τριχοειδή είναι αόρατοι όπως και η πράνα που μεταφέρουν είναι αόρατη.

Τα τσάκρα του Υλικού μας σώματος είναι πολλά σε αριθμό και το καθένα δέχεται βιοενέργεια από διάφορες περιοχές του Αιθερικού χώρου (*βλέπε πιο κάτω*). Αλλά και το Αστρικό σώμα του ανθρώπου περιλαμβάνει είκοσι δύο κύρια κέντρα και σχεδόν απεριόριστο αριθμό άλλων, που είναι μικρά και μπορούν να συγκριθούν με τα γάγγλια του νευρικού συστήματος στο φυσικό σώμα. Έχουν όλα την συγκεκριμένη λειτουργία τους αλλά οι Διδάσκαλοι δεν μας μιλούν για περισσότερα από δέκα ή δώδεκα από αυτά τα τσάκρα. Συνήθως οι γιόγκι χρησιμοποιούν και αποδίδουν μεγάλη σημασία στα Υλικά τσάκρα που βρίσκονται κάτω από τον Τρίτο Οφθαλμό ενώ οι Διδάσκαλοι συνιστούν την συγκέντρωσή μας κατά τον διαλογισμό μόνον στον Τρίτο Οφθαλμό που βρίσκεται στο ύψος των δύο φρυδιών.

Τα κυριότερα κέντρα στο ανθρώπινο σώμα είναι τα 5 "Υλικά" όπως λέγονται τσάκρα που τους έχουν δοθεί εδώ και χιλιετίες συγκεκριμένα ονόματα. Mul Chakra, Indri Chakra, Nabdi Chakra, Hrida Chakra, Kanth Chakra. Υπάρχει και ένα 6ο τσάκρα που ονομάζεται Τρίτος ή Απλός οφθαλμός ή Έδρα της ψυχής ή… ή… έχει πολλά ονόματα. Τα πέντε Υλικά τσάκρα είναι σταθμοί και πύλες που το καθένα από αυτά, δέχεται βιοενέργεια από ορισμένα πλέγματα των Νάντις

και την κατευθύνουν σε καθορισμένα όργανα, ιστούς και κύτταρα της περιοχής τους και τους δίνουν την ηλεκτρομαγνητική φόρτιση που χρειάζονται για να επιτελέσουν την εργασία τους. Η βιοενέργεια είναι αυτή η δημιουργός δύναμη που θέτει σε λειτουργία τις δράσεις του οργανισμού μας που γίνονται ανεξάρτητα με την θέλησή μας, όπως η κυκλοφορία του αίματος, η αναπνοή, η λειτουργία των νεφρών, το μεγάλωμα των νυχιών και των μαλλιών κλπ. Επειδή αυτά τα πέντε τσάκρα έχουν σχέση με την λειτουργία του υλικού μας σώματος γι᾿ αυτό και αποκαλούνται "υλικά ηλεκτρομαγνητικά κέντρα ή υλικά τσάκρα".

Το ηλεκτροκαρδιογράφημα, το ηλεκτρομυογράφημα, το ηλεκτροτονογράφημα κλπ. είναι ιατρικές εξετάσεις που ακριβώς αποσκοπούν στην μελέτη της ηλεκτρομαγνητικής κατάστασης των οργάνων, των ιστών και των κυττάρων. Οι διαταραχές της ηλεκτρομαγνητικής τους ισορροπίας προκαλεί μία κατηγορία λειτουργικών παθήσεων του σώματός μας.

Η βιοενέργεια που μας περιβάλλει και μέσα σ᾿ αυτήν ζούμε και που συγχρόνως κυκλοφορεί μέσα μας, εισέρχεται στο σώμα μας με την αναπνοή, από το δέρμα και με τις τροφές.

Η γιογκική αναπνοή έχει σαν σκοπό την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εισροή βιοενέργειας στο σώμα μας. Οι στάσεις του σώματος που συνδυάζονται με την γιογκική αναπνοή (*οι διάφορες ασάνες*) βοηθούν επίσης την εισροή μεγαλύτερης ποσότητας βιοενέργειας. Όσο περισσότερη βιοενέργεια εισέρχεται μέσα μας τόσο οι ζωικές μας λειτουργίες είναι καλύτερες και αυτό είναι ένα από τα καλά που μας προσφέρει η γιόγκα στις πολύ γνωστές μορφές της που ακούμε κάθε μέρα να εφαρμόζονται στα διάφορα Κέντρα.

Από το δέρμα επίσης θεωρείται ότι εισέρχεται βιοενέργεια και λέγεται ότι οι τρίχες του δέρματος είναι κεραίες λήψης βιοενέργειας που σχετίζονται με τις ειδικές ανάγκες κάθε φυλής και τύπου ανθρώπου για βιοενέργεια.

Λέγοντας ότι και με τις τροφές δεχόμαστε βιοενέργεια, στις τροφές περιλαμβάνονται και τα διάφορα βότανα που από αρχαιοτάτων χρόνων χρησιμοποιεί ο άνθρωπος. Τα διάφορα βότανα έχουν και αυτά την δική τους ξεχωριστή βιοενέργεια το καθένα, η οποία μπορεί να ταιριάζει με την βιοενέργεια η οποία λείπει από έναν ιστό ή όργα-

νο του σώματός μας με αποτέλεσμα αυτό να πάσχει. Έτσι αν πάρουμε ένα τέτοιο βότανο θα θεραπεύσουμε πιθανόν κάποια δυσλειτουργία του σώματός μας. Σαν παράδειγμα: Από την εποχή του Γαληνού και για 1800 χρόνια χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά και ήταν το μοναδικό αντιπυρετικό και ανθελονοσιακό φάρμακο το κινίνο ή κινίνη. Μια μεθανολκινολίνη που περιέχεται στο φλοιό του τροπικού δέντρου κιγχόνη. Μόλις με τις τροφές μας το κινίνο φθάσει το θερμορυθμιστικό κέντρο του εγκεφάλου πέφτει ο πυρετός μας και συγχρόνως εμποδίζεται την ανταλλαγή της ύλης στο πλασμώδιο του Λαβεράν που προκαλεί την ελονοσία και το καταστρέφει. Έτσι αυτό το βότανο έχει μέχρι σήμερα σώσει αμέτρητα ανθρώπινες ζωές.

Ο βελονισμός είναι επίσης μία μέθοδος παροχής βιοενέργειας για τον άνθρωπο. Όπως το αλεξικέραυνο τραβάει από τον κεραυνό την ενέργεια και την προσγειώνει, έτσι και η βελόνα του βελονιστή ανάλογα με τα χαρακτηριστικά της, έλκει "ειδικού μήκους κύματος" βιοενέργεια και την κατευθύνει σε ένα ακριβώς συγκεκριμένο σημείο από όπου οι Νάντις του σημείου αυτού το λαμβάνουν και το κατευθύνουν ακριβώς σε ένα από τα εκατοντάδες μικρά ή μεγάλα τσάκρα που υπάρχουν στο ανθρώπινο σώμα. Αυτός είναι και ο λόγος που ο βελονιστής προκειμένου να θεραπεύσει ένα όργανο, συχνά δεν κατευθύνει την βελόνα του κοντά στο όργανο που πάσχει αλλά σε ένα άλλο σημείο του δέρματος που μπορεί να είναι μεν μακριά αλλά να αντιστοιχεί σε κάποιους συγκεκριμένους Νάντις που δέχονται και οδηγούν την βιοενέργεια σε ορισμένο τσάκρα και επομένως στο συγκεκριμένο όργανο του σώματος που πάσχει.

Η βιοενέργεια ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, μέσα από τα πλέγματα και τους "σωλήνες" των Νάντις φθάνει μέχρι το τελευταίο κύτταρο του σώματος με σκοπό να φορτίσει ηλεκτρομαγνητικά την κυτταρική τους μεμβράνη.

Πριν από 50 περίπου χρόνια, επιστήμονες που για τις παρατηρήσεις τους τιμήθηκαν με βραβείο Νόμπελ, ανακάλυψαν ότι οι κυτταρικές μεμβράνες όλων ανεξαιρέτως των κυττάρων του σώματος του ανθρώπου (*κάτι που ισχύει και για κατώτερες μορφές ζωής*) για να επιτρέψουν την είσοδο στοιχειωδών οργανικών ουσιών και του οξυγόνου στο κύτταρο ώστε με την καύση τους να παραχθεί ενέργεια (*όπως η μηχανή του τραίνου καίει άνθρακα για να παραχθεί ενέργεια*) είναι ηλεκτρικά

φορτισμένες. Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ή βιοενεργειακή ηλεκτρική φόρτιση των κυτταρικών μεμβρανών είναι απαραίτητη, σύμφωνα με τους επιστήμονες, για την ζωή και την λειτουργία των κυττάρων, καθώς ακόμα και για την απομάκρυνση από το κύτταρο των καταλοίπων της καύσης των οργανικών ουσιών και άλλων παραγώγων, δηλαδή των ***τοξινών***. Οι κυτταρικές μεμβράνες πρέπει να είναι ηλεκτρομαγνητικά φορτισμένες για να επιτελεστεί η ανταλλαγή της ύλης των κυττάρων. Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια ή πράνα ή αιθέρας είναι που παρέχεται στα κύτταρα από το σύστημα των Νάντις και των βιοενεργειακών κέντρων (*τσάκρα*). ***Αυτή την ενέργεια είναι που επιτρέπει η ψυχή να κυκλοφορεί στο ανθρώπινο σώμα και είναι αυτή που το διατηρεί στη ζωή.*** Όταν η ψυχή φύγει από το σώμα, παύουν τα κύτταρα του σώματος να δέχονται βιοενέργεια και καταστρέφονται.

Πρέπει λοιπόν να σημειωθεί ότι προϋπόθεση για να λειτουργεί το σύστημα των πράνα είναι να βρίσκεται η ψυχή στο σώμα. Όταν με τον φυσικό θάνατο η ψυχή εγκαταλείψει το σώμα ***μετά από λίγο*** σταματάει και η λειτουργία των πράνα και αρχίζει η αποσύνθεση του υλικού σώματος.

Η λέξη ανθρώπινη ζωή, είναι συνυφασμένη με την ψυχή και με την βιοενέργεια και στον μυστικισμό γίνεται αναφορά σε αυτά τα δύο στοιχεία σαν Αισθητηριακά (*ψυχή*) και Κινητικά ρεύματα (*πράνες*). Δεν παύει όμως η ψυχή να είναι η δύναμη που δίνει ζωή στο υλικό σώμα και αυτή η δύναμη είναι που χαρακτηρίζεται και ονομάζεται από τους σύγχρονους Διδασκάλους Ψυχοενέργεια ή Εσωτερική ενέργεια (*Soulergy ή Innergy*).

Έχει ιδιαίτερη σημασία να μελετήσει και να καταλάβει κανείς τα αμέσως παρακάτω που αποτελούν ένα από τα κλειδιά του μυστικισμού.

Την αντίθετη πορεία των πρανών από τα Υλικά τσάκρα προς τον Αιθερικό κόσμο μπορεί να ακολουθήσει ο νους και μαζί του βέβαια και η ψυχή με την οποίο αυτός είναι ταυτισμένος. Όταν ο νους συγκεντρώσει την προσοχή (= ψυχή) σε ένα τσάκρα μπορεί η ψυχή να διολισθήσει μέσα από αυτόν τον πρανικό δρόμο, στην περιοχή του Αιθερικού κόσμου από την οποία το συγκεκριμένο τσάκρα δέχεται τον αιθέρα του και έτσι ο άνθρωπος (*η ψυχή του*) μπορεί να έχει προσωπική

εμπειρία αυτού του συγκεκριμένου χώρου. Αυτή η συγκέντρωση της ψυχής σε κάποιο τσάκρα είναι ο διαλογισμός σ᾽ αυτό το τσάκρα. Οι ομφαλοσκόποι μοναχοί, ομφαλοσκοπούσαν, δηλαδή βάζαν την προσοχή τους στο κέντρο του ομφαλού και ερχόταν σε επαφή με μία συγκεκριμένη περιοχή του Αιθερικού κόσμου.

Έτσι λοιπόν και σύμφωνα με τα προαναφερθέντα σε άλλο κεφάλαιο, οι Τέλειοι Διδάσκαλοι ζητούν από τους μαθητές τους να συγκεντρώνουν την προσοχή τους στον Τρίτο ή Απλό Οφθαλμό που οδηγεί κατ᾽ ευθείαν στον Αστρικό κόσμο και όχι να διαλογίζονται σε άλλα κατώτερα τσάκρα που οδηγούν στον Αιθερικό κόσμο στον οποίο μπορούν να καθυστερήσουν για πολλά χρόνια ή ακόμα και πολλές ζωές, μέχρι να φθάσουν την Θέωση.

Με τον διαλογισμό του ο άνθρωπος στα πέντε κατώτερα Υλικά τσάκρα μπορεί να βιώσει τις πραγματικότητες της Αιθερικής Περιοχής ενώ με τον διαλογισμό στο 6ο τσάκρα, τον Τρίτο Οφθαλμό, που αποτελεί το πρώτο Αστρικό τσάκρα μπορεί η ψυχή αφού αποσυρθεί από το σώμα, να διολισθήσει, να εισέλθει και να βιώσει τον Αστρικό κόσμο και στη συνέχεια και τους άλλους ανώτερους κόσμους.

Μόνον όταν κάποιος αντιληφθεί τα αμέσως προαναφερθέντα μπορεί να καταλάβει τι είναι ο διαλογισμός και ποια είναι η χρησιμότητά του στο πνευματικό ταξίδι. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος και γι᾽ αυτό πολλοί μιλάνε για διαλογισμό αλλά ελάχιστοι είναι εκείνοι που γνωρίζουν τι συμβαίνει με τον διαλογισμό.

Γι᾽ αυτό τον σκοπό και συγκεκριμένα για να έχουν οι μαθητές τους εύκολη πρόσβαση στον Αστρικό κόσμο στην αρχή και στη συνέχεια στους ανώτερους κόσμους, οι Τέλειοι Διδάσκαλοι που είναι φορείς της Χριστής Δύναμης δίνουν με την μύηση ή βάπτιση στους μαθητές τους συγκεκριμένες οδηγίες και συμβουλές. Μακάριος είναι αυτός που η Χάρη του Θεού θα τον οδηγήσει στα ιερά πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του. Οι ψυχές περιμένουν εκατομμύρια χρόνια να λάβουν το ανθρώπινο σώμα και να τύχουν αυτής της Χάρης και αυτό αργά ή γρήγορα θα συμβεί με όλους τους ανθρώπους γιατί όλοι είμαστε παιδιά του Ενός Πατέρα. Όλους μας αγαπάει και περιμένει να επιστρέψουμε και να ενωθούμε μαζί Του.

Το Αστρικό σώμα

Το Αστρικό σώμα είναι σαν μία “Φόδρα του υλικού μας σώματος” και είναι υφασμένη με επιθυμίες, ιδανικά, προσδοκίες και ελπίδες για απολαύσεις του σώματος και ικανοποίησης του εγώ (*του ahankar*). Γι’ αυτό και το Αστρικό σώμα ονομάζεται και Σώμα των Επιθυμιών. Μπορούμε να το θεωρήσουμε σαν ένα εξάρτημα του υλικού μας σώματος, σαν ένα κουτί της Πανδώρας, που περιέχει επιθυμίες και που παραμένει άθικτο μετά το φυσικό θάνατο και συνοδεύει την ψυχή και το νου στον Αστρικό κόσμο μέχρι τη νέα τους επανενσάρκωση. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς επιθυμίες. Αυτές τον κρατάνε στη ζωή και λέγεται ότι: «Μόνον οι πεθαμένοι δεν έχουν επιθυμίες».

Η έννοια της “Φόδρας του Υλικού σώματος” είναι βέβαια μεταφορική και παραβολική, καθώς, για πράγματα που **δεν** είναι κατασκευασμένα από ύλη (*maya*) και καταστάσεις που **δεν** υπακούν στους φυσικούς νόμους, **δεν** μπορούμε να έχουμε πλήρη και λογική αντίληψη για τη φύση τους και για το λόγο αυτό χρησιμοποιούμε μεταφορικά σχήματα, όπως αυτό της φόδρας ενός ενδύματος, που σημαίνει ότι είναι κάτι **πάντα** μαζί και όμοιο με το ένδυμα αλλά συγχρόνως και κάτι διαφορετικό από αυτό.

Με το θάνατο του φυσικού σώματος, το μεν υλικό σώμα διαλύεται ενώ, το Αστρικό σώμα, ο νους και η ψυχή περνάνε μαζί, σε μια άλλη διάσταση.

Το Αστρικό σώμα είναι μια αποθήκη στην οποία ο νους εναποθηκεύει επιθυμίες. Είναι επίσης ένα καλούπι μέσα στο οποίο χύνεται σε κάθε νέα ενσάρκωση, ένα νέο υλικό σώμα. Το Αστρικό σώμα είναι σαν το πατρόν που χρησιμοποιεί ο ράφτης για να ράψει ένα καινούργιο φόρεμα.

Τα σώματα ή περιβλήματά της ψυχής, όπως άλλωστε και το Αστρικό σώμα, είναι στην πραγματικότητα εργαλεία νεκρά που η ψυχή τα ενεργοποιεί, όπως η ηλεκτρική ενέργεια ενεργοποιεί μία λάμπα δίνοντάς της μια δύναμη, μια έμφυτη ιδιότητα που η ίδια η ψυχή έχει, και αυτή είναι η συνειδητότητα. Η συνειδητότητα της ψυχής είναι αυτή που δίνει σε όλα τα περιβλήματά της ζωή, δυνατότητα ύπαρξης και λειτουργίας. Τα περιβλήματα ή σώματα είναι πραγματικά εργαλεία της ψυχής, που η ψυχή τα κρατάει γύρω της για διαφορετικό το κα-

θένα χρονικό διάστημα, καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού της στους κατώτερους κόσμους, με όμοιο τρόπο όπως ο ήλιος συγκρατεί γύρω του, τους πλανήτες.

Το Αστρικό μας σώμα όπως αναφέρθηκε είναι σαν μια φόδρα του υλικού σώματος και αποτελεί και αυτή ένα λεπτό περίβλημα της ψυχής, πανομοιότυπο με το Υλικό μας σώμα. Αυτή η φόδρα έχει το ίδιο σχήμα και τα ίδια όργανα με το Υλικό σώμα και ακόμα έχει και ένα νου, τον Αστρικό νου. Όλα τα στοιχεία του Αστρικού μας σώματος λειτουργούν με άλλους νόμους, κάπως πιο ιδανικούς και θείους από τους νόμους του Υλικού πεδίου. Το Αστρικό σώμα, όπως και το Υλικό μας σώμα, είναι ένα κάλυμμα-εργαλείο της ψυχής. Το Αστρικό είναι ένα δίδυμο με το υλικό σώμα μόνο που είναι από αόρατη Αστρική ύλη. Είναι το ένα μέσα στο άλλο μόνο που το Αστρικό σώμα είναι κάπως ογκωδέστερο και εύκολα ορατό σε κάποιον που έχει αναπτυγμένη την Αστρική του όραση.

Το Αστρικό σώμα με τον αντίστοιχο Αστρικό νου και τα αντίστοιχα Αστρικά αισθητήρια όργανα έχουν μια αναλογία αλλά και μια ταύτιση με αυτά του υλικού σώματος, μόνο που το Αστρικό σώμα είναι πολύ λεπτοφυέστερο σε υφή, σε σημείο που να μην μπορεί να το διακρίνει το ανθρώπινο μάτι. Το Αστρικό σώμα είναι σαν μια μήτρα, σαν ένα καλούπι μέσα στο οποίο δημιουργείται σε κάθε νέα ενσάρκωση το νέο υλικό σώμα. Ο Αστρικός νους είναι απείρως οξυδερκέστερος και τα αισθητήρια όργανα του σαν σύνολο, είναι προσαρμοσμένα στο να αντιλαμβάνονται μόνο τις Αστρικές πραγματικότητες. Ακόμα, όπως ο τυφλός δεν μπορεί να δει ένα Υλικό σώμα, έτσι και αυτός που δεν έχει Αστρική όραση δεν μπορεί να δει τις Αστρικές πραγματικότητες (*μπορεί να τις αναπτύξει με τον διαλογισμό αν έχει κατάλληλη καθοδήγηση*).

Ο Αστρικός νους "*κατά κάποιον τρόπο*" μπορεί να αντιλαμβάνεται τα γεγονότα που συμβαίνουν στον υλικό κόσμο όπως εμείς αντιλαμβανόμαστε τον αντίλαλο μιας φωνής που αντανακλάται σε ένα φαράγγι αλλά το Αστρικό σώμα κατά κανένα τρόπο δεν μπορεί να συντονιστεί με τις συχνότητες του υλικού κόσμου. Δεν μπορεί να έχει καμία δράση στον υλικό κόσμο. Τα Υλικό όπως και το Αστρικό σώμα λειτουργούν σε διαφορετικές συχνότητες. Το ψάρι είναι δημιουργημένο για να ζει στο μέσα στο νερό, δεν μπορεί να ζήσει μέσα στον

αέρα. Το Αστρικό σώμα είναι κατασκευασμένο από Αστρική Ύλη, την *Πρακρίτι* και ζει, υπάρχει και συντηρείται από τις **επιθυμίες** του νου*. Όπως η βιοενέργεια διαποτίζει και διατηρεί το Υλικό σώμα έτσι και οι επιθυμίες του ανθρώπου διαποτίζουν και συντηρούν το Αστρικό του σώμα. Όταν δεν έχει **επιθυμίες** ο άνθρωπος, το Αστρικό του σώμα διαλύεται και επιστέφει στον Αστρικό κόσμο όπως διαλύεται το Υλικό μας σώμα και τα υλικά του επιστρέφουν στη γη, όταν πάψει να λειτουργεί το βιοενεργειακό ρεύμα που το συντηρεί και το διατηρεί στη ζωή.

** Όταν λέμε επιθυμίες εννοούμε επιθυμίες με προσκόλληση στην ύλη και στα πάθη μας και όχι επιθυμίες του τύπου επιθυμώ να πιω νερό.*

Το Αστρικό σώμα ή κάλυμμα ή ένδυμα της ψυχής, σαν ένα βαρύ δίχτυ, περιβάλλει την ψυχή και δεν την αφήνει να πετάξει προς τους ανώτερους κόσμους, όπως το δίχτυ του αερόστατου που περιβάλλει το μπαλόνι με το αέριο και την καμπίνα των επιβατών και τα καθηλώνει με σχοινιά πάνω στη γη. Έτσι και οι επιθυμίες, κρατούν καθηλωμένη την ψυχή στον Αστρικό και τον Υλικό κόσμο.

Αυτό το κάλυμμα ή ένδυμα που ονομάζουμε Αστρικό σώμα, είναι υφασμένο με **επιθυμίες** του νου, για την απόλαυση των **πέντε αισθήσεων** και επιθυμίες για την ικανοποίηση του **εγωισμού**, δηλαδή επιθυμίες κατοχής και εξουσίας, επιβεβαίωσης, προβολής, πλούτου και δόξας. Το Αστρικό σώμα είναι μια αποθήκη με επιθυμίες του νου που διαρκώς απαιτούν από το νου, να δίνει εντολές στο υλικό σώμα για να τις ικανοποιήσει. Είναι, δηλαδή, το Αστρικό σώμα κάτι ενδιάμεσο μεταξύ του "*αφέντη νου*" και του "*δούλου, υλικού σώματος*".

Σε κάθε νέα ενσάρκωση το Πραλάμπτα κάρμα (*η τύχη, η μοίρα*) είναι αυτό που καθορίζει τις ροπές του νου τις τρεις "γκούνες" του νου όπως λέγονται και είναι αυτό που λέμε "Φύση του ανθρώπου". ***Οι ροπές του νου, ή φύση του ανθρώπου, υποσυνείδητα διαμορφώνονται σε κάθε μας ενσάρκωση από τις επιθυμίες και τις ανάγκες του Αστρικού μας σώματος.*** Οι κακές ροπές οδηγούν σε κακές σκέψεις και πράξεις και οι καλές σε καλές σκέψεις και πράξεις, που βάσει του Νόμου του κάρμα κάποτε θα πρέπει να διευθετηθούν. Τις ροπές του

νου μας, τη φύση μας δηλαδή, μπορούμε να τις αλλάξουμε μόνο αν αναπτύξουμε ισχυρή θέληση και αυτή τη θέληση μπορούμε να την αναπτύξουμε με προσευχή και κυρίως με διαλογισμό που έλκει τη Θεία Χάρη. Η Θεία Χάρη βρίσκεται πίσω και πάνω από όλα και είναι μέσα στο καθετί μέσα σε όλη την Θεϊκή Δημιουργία.

Αυτό το βαρύ δίχτυ, το Αστρικό σώμα, κρατάει την ψυχή αιχμάλωτη στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων και δεν της επιτρέπει να αποκτήσει Σωτηρία που σημαίνει ότι δεν της επιτρέπει να συνεχίσει το ταξίδι της προς τον Πατέρα. Η ψυχή συνοδευμένη σε κάθε της ενσάρκωση από το νου, είναι υποχρεωμένη να επανέρχεται σε γήινες ενσαρκώσεις ξανά και ξανά, μέχρι οι επιθυμίες που είναι αποθηκευμένες στο Αστρικό της σώμα να ικανοποιηθούν και να πάψουν να υπάρχουν. Όταν πάψουν να υπάρχουν επιθυμίες για υλικά πράγματα, το Αστρικό σώμα εξαγνίζεται και τότε η ψυχή ελευθερώνεται από αυτό. Εγκαταλείπει το Αστρικό της σώμα, όπως εγκαταλείπει μετά από κάθε επίγεια ζωή το Υλικό της σώμα και όπως αργότερα όταν δεν θα το χρειάζεται η ψυχή, θα εγκαταλείψει και το Αιτιατό της σώμα ή περίβλημα.

Είναι ο Θείος Νόμος τέτοιος που καθορίζει πως ό,τι επιθυμήσει και ό,τι ζητήσει ο ανθρώπινος νους θα πρέπει πλουσιοπάροχα κάποτε να του δοθεί και αυτό το "κάποτε" το ρυθμίζει το Θείο Σχέδιο. Ό,τι επιθυμήσει και ό,τι ζητήσει ο καθένας μας, ο φιλεύσπλαχνος Πατέρας την "κατάλληλη" ώρα και στιγμή θα του το δώσει, σ᾽ αυτή ή σε κάποια μελλοντική του ενσάρκωση. Ο άνθρωπος με την πάροδο του χρόνου και με τις συνεχείς ενσαρκώσεις του, εκπληρώνει και ξεπερνά τις επιθυμίες του και καθώς ο νους παίρνει τα μαθήματά του, ωριμάζει, εξελίσσεται και αντιλαμβάνεται ότι οι υλικές επιθυμίες και οι προσκολλήσεις σε εγωιστικές καταστάσεις, είναι παροδικές, μάταιες και ανούσιες και ακόμα ότι η μόνιμη χαρά, η ειρήνη και η ευδαιμονία βρίσκονται μόνο κοντά στον Θεό. Τότε ο άνθρωπος αρχίζει και προσπαθεί να εκπληρώνει όχι πια τις επιθυμίες και τις ανάγκες τις δικές του αλλά παρακινούμενος από Αγάπη, τις επιθυμίες των συνανθρώπων του. Και τότε βλέπει ότι όσο προσφέρει στο συνάνθρωπο, τόσο περισσότερο η Αγάπη πλημμυρίζει και εξαγνίζει το νου του. Όταν οι υλικές επιθυμίες του ανθρώπου σε ένα μεγάλο βαθμό ικανοποιηθούν και ο νους καταλαγιάσει, τότε αρχίζει ό άνθρωπος να επιθυμεί τον

Θεό. Αισθάνεται την ανάγκη να Τον γνωρίσει, να Τον λατρέψει και να Τον υπηρετήσει. Όταν ο άνθρωπος πάψει να ενδιαφέρεται για τα φαινόμενα, αρχίζει να ενδιαφέρεται γι᾽ Αυτόν που είναι πίσω από τα φαινόμενα, γι᾽ Αυτόν που δημιουργεί τα φαινόμενα. Και *τότε* ο Κύριος με τη Χάρη Του, ανοίγει σ᾽ αυτήν την ψυχή το δρόμο της επιστροφής της στη Θεία Αγκαλιά Του.

Όμως ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς επιθυμίες. Οι επιθυμίες είναι αυτές που κρατούν το ενδιαφέρον του στη ζωή. Οι επιθυμίες είναι που του δημιουργούν σκέψεις, τον οδηγούν στο να μιλάει και να πράττει, του διατηρούν την επιθυμία να έχει μια χαρούμενη ζωή. Είναι αυτές που χτίζουν το κάρμα αυτής του της ενσάρκωσης. Μόνο οι νεκροί δεν έχουν επιθυμίες που να θέλουν να εκπληρωθούν. Ζούμε λοιπόν, για να προσπαθούμε να εκπληρώσουμε τις επιθυμίες μας και έτσι, στην πραγματικότητα, ο άνθρωπος είναι δούλος των επιθυμιών του. Το σώμα και ο νους μας άγονται και φέρονται από τις επιθυμίες του Αστρικού του σώματος και του εγώ του. Υλικό σώμα και νους είναι δύο δούλοι της ψυχής που προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις πολλές και διάφορες επιθυμίες του Αστρικού σώματος αντί να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον αληθινό τους αφέντη που είναι η ψυχή. Οι πνευματικοί δάσκαλοι λένε ότι:

> *Ο άνθρωπος είναι σκλάβος των επιθυμιών του και έρχεται*
> *στη γη με τις ροπές του νου του, για να διευθετήσει*
> *το κάρμα του, με την ελεύθερή του βούληση, που όμως*
> *και αυτή είναι έρμαιο του Αστρικού του σώματος*

Κάθε καινούργιο ανθρώπινο σώμα έρχεται στη γήινη ζωή με μια ενσαρκωμένη ψυχή που ακολουθείται πάντα από τον ίδιο νου κάθε φορά αλλά σε διαφορετικό βαθμό εξέλιξης και με διαφορετικές ροπές. ***Οι ροπές του νου αντανακλούν σε κάθε νέα ενσάρκωση τις ανάγκες για εκπλήρωση των επιθυμιών του Αστρικού σώματος,*** το οποίο Αστρικό σώμα με τις επιθυμίες του, παραμένει αναλλοίωτο, όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται χωρίς υλικό σώμα στον Αστρικό κόσμο, σε αναμονή για μια νέα ενσάρκωση.

Το Αστρικό σώμα όπως αναφέρθηκε είναι πανομοιότυπο με το Υλικό σώμα. Διαπερνάει το υλικό σώμα και επεκτείνεται προς κάθε

κατεύθυνση σαν ένα χρωματιστό σύννεφο. Τα χρώματα και η μορφή του Αστρικού σώματος εξαρτώνται από τη φύση και το χαρακτήρα του ανθρώπου και αλλάζουν ανάλογα με τις σκέψεις που δημιουργούν στον άνθρωπο οι επιθυμίες της κάθε στιγμής αλλά και από τις σκέψεις που δέχεται κάθε στιγμή ο άνθρωπος από τους άλλους ανθρώπους με τους οποίους έρχεται σε επαφή. (*Όταν νευριάζει κάποιος, το Αστρικό του σώμα αποκτά ερυθρωπό χρώμα. Όταν λυπάται αποκτάει κιτρινωπό κλπ*). Αυτή η επίδραση δικαιολογείται διότι όπως τα υλικά σώματα των ανθρώπων αλληλοεπηρεάζονται γιατί αποτελούνται από την ίδια φυσική ύλη (*μάγια*) έτσι και τα Αστρικά τους σώματα που αποτελούνται από την ίδια Αστρική ύλη (*πρακρίτι*), δονούνται μεταξύ τους και προκαλούν αλληλοεπιδράσεις Το Αστρικό σώμα του ανθρώπου είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο και επηρεάζεται από τις σκέψεις του ιδίου αλλά και των άλλων ατόμων γύρω του. Έτσι όλο το Αστρικό πεδίο βρίσκεται σε μία διαρκή δόνηση και μεταβολή λόγω ακριβώς αυτής της αλληλοεπίδρασης των κραδασμών των σκέψεων των ανθρώπων.

Αυτοί που έχουν την ικανότητα της Αστρικής όρασης βλέπουν το Αστρικό σώμα των άλλων ανθρώπων, να είναι σαν ένα λεπτότερο και φωτεινότερο αντίγραφο του Υλικού τους σώματος. Στους ανεξέλικτους ανθρώπους το Αστρικό τους σώμα είναι συγκεχυμένο και θολό, με χρώμα λαδί και σχήμα ακαθόριστο σαν αυτό της αμοιβάδας. Αντίθετα στους πνευματικούς ανθρώπους το Αστρικό τους σώμα είναι λευκό και λαμπυρίζει σαν άστρο, σαν να είναι φτιαγμένο από διαμαντόσκονη. Στο Ευαγγέλιο υπάρχει ένα εδάφιο που αναφέρεται στον Ιησού και περιγράφει πως ήταν, όταν παρουσιάστηκε "εις όρος υψηλόν" στους μαθητές Του μέσα στον διαλογισμό τους με την Αστρική Του μορφή. Αυτή η μορφή ήταν τόσο λαμπερή, λέει ο Ιωάννης στο Ευαγγέλιο, και τα ρούχα του Ιησού ήταν τόσο λευκά και αστραφτερά, που "*κανένας πλύστης πάνω στη γη δεν θα μπορούσε να τα κάνει τόσο λευκά*".

Η καθαρότητα του Αστρικού σώματος ενός ανθρώπου, εξαρτάται από τον εξαγνισμό του Υλικού σώματος και από το βαθμό εξέλιξης του νου του.

Το Αστρικό σώμα είναι αυτό που έχει αποθηκευμένες μέσα του τις επιθυμίες που έχει ο άνθρωπος και προτρέπει κάθε φορά το νου, να

δράσει με ένα θετικό ή αρνητικό τρόπο με την "Ανώτερη" ή με την "Κατώτερη" φύση του ώστε το Αστρικό σώμα να απαλλαχθεί από αυτές. Τελικά είναι ο νους εκείνος (*η διάνοια – το Buddhi*) που συγχρόνως ωθούμενος από τις Αστρικές προτροπές αλλά και από την φωνή της θείας ψυχής, την συνείδηση, που αποφασίζει να δώσει εντολές για δράση στο Αχανκάρ, προς διαφορετική κατεύθυνση κάθε φορά, θετική ή αρνητική*.

** Θετικό είναι ότι επιταχύνει το δρόμο μας (της ψυχής μας) προς τη θέωση και αρνητικό ότι την επιβραδύνει.*

Το Αστρικό σώμα είναι η βάση κάθε ζωώδους πάθους και επιθυμίας του νου και το κέντρο από όπου προέρχονται όλες οι αισθήσεις. Τα αισθητήριά μας όργανα λειτουργούν, για να εξυπηρετούν τις ανάγκες του Αστρικού μας σώματος. Να δούμε, να ακούσουμε, να γευθούμε και να πιάσουμε. Το Αστρικό σώμα είναι το σώμα των αισθήσεων και των απολαύσεων, που διαρκώς παρακινεί το νου μας να επιδιώκει την εκπλήρωσή τους.

Ο νους αφού αρχικά επεξεργαστεί τις αποθηκευμένες επιθυμίες του Αστρικού σώματος με τα Αντασκάρανς (*manas, tsita, budhi*), δίνει εντολή στο Ahankar να φροντίσει ώστε αυτές οι επιθυμίες να εκπληρωθούν με ενέργειες των μυών της γλώσσας και των μυώνων του υλικού σώματός μας.

Ένα παράδειγμα: Υποθέτουμε ότι το Αστρικό σώμα διατηρεί επιθυμίες εύκολου πλουτισμού για να μπορεί ο άνθρωπος να απολαμβάνει διαρκώς και χωρίς κόπο την κατανάλωση ακριβών ποτών και εδεσμάτων και ο κόσμος να τον θαυμάζει. Οι επιθυμίες του αυτές που έχουν δημιουργηθεί σε αυτή του την ζωή ή σε κάποια άλλη προηγούμενη, δεν έχουν εκπληρωθεί και είναι αποθηκευμένες στο Αστρικό σώμα. Αυτό το Αστρικό σώμα πιέζει διαρκώς το νου με οποιονδήποτε τρόπο, να βρεί τρόπο να τις πραγματοποιήσει γρήγορα και του ζητάει συνεχώς ανάλογη ανταπόκριση.

Έτσι σε κάποια στιγμή, το Buddhi (*διάνοια*) βρίσκει μια κάποια κατάλληλη λύση για να αποκτήσει ο άνθρωπος εύκολα χρήματα. Σχεδιάζει λοιπόν μια επιχείρηση και για να την πραγματοποιήσει, δίνει εντολή στο Ahankar να ενεργοποιήσει τους μυώνες των χεριών και

της γλώσσας του ατόμου, ώστε ο νους να κοροϊδέψει κάποιον και τα χέρια του ατόμου να αρπάξουν ένα πορτοφόλι μέσα από μία τσέπη. Μπορεί όμως να συμβεί και το αντίθετο. Άλλος άνθρωπος, αν μέσα στη φύση του (*οι ροπές του νου του*) είναι η τιμιότητα, έστω και αν έχει μεγάλη οικονομική ανάγκη, σε περίπτωση που βρει στο δρόμο ένα πορτοφόλι, η διάνοιά του θα δώσει εντολή στο Αχανκάρ να το επιστρέψει στον κάτοχό του.

Το αποτέλεσμα θα είναι αυτή η ενέργεια να έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία αρνητικού ή θετικού κάρμα (*pralabda karma*).

Έτσι το Υλικό σώμα είναι όπως βλέπουμε, στην κυριολεξία ένας δούλος των επιθυμιών του Αστρικού σώματος και όπως χαρακτηριστικά λέγεται:

> *«Ζούμε στον κόσμο, με τις ροπές του νου μας, για να υπηρετούμε το σώμα των επιθυμιών μας, που μας διατηρεί την επιθυμία για ζωή και απόλαυση».*

Όλα τα “ερεθίσματα” που δεχόμαστε από το περιβάλλον με τα αισθητήριά μας όργανα, μεταφέρονται μέσα από τις πράνες των περιφερικών νεύρων του σώματός μας και καταλήγουν στα εγκεφαλικά κέντρα του Υλικού μας εγκεφάλου. Από εκεί στη συνέχεια μεταφέρονται από τον Υλικό, στον Αστρικό μας εγκέφαλο όπου τα ερεθίσματα μετατρέπονται σε εντυπώσεις οι οποίες εντυπώσεις στέλνονται για επεξεργασία στο “Τσίτα” μέρος της νοητικής μας συσκευής. Το “Τσίτα” (*μνήμη*) καθορίζει αν αυτά τα ερεθίσματα είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα, αν εξυπηρετούν ή όχι τις επιθυμίες του Αστρικού μας σώματος και τα μεταφέρει στο “Μάνας” (*σκέψεις*) και στο “Μπούντι” (*διάνοια*) που θα καθορίσει τις δράσεις του Αχανκάρ (*εκτελεστής*). Αυτός είναι ο λόγος που το Αστρικό σώμα θεωρείται ότι αποτελεί ένα ενδιάμεσο σύνδεσμο δράσης μεταξύ των αισθητηρίων οργάνων του Υλικού μας σώματος και του νου.

Πάντως, τελικός αποδέκτης κάθε δραστηριότητας του Υλικού, του Αστρικού και του Νοητικού σώματος ή νου, είναι η ψυχή.

Όλοι έχουμε Αστρικό σώμα, Αστρικό νου και Αστρικά αισθητήρια αλλά ελάχιστοι είναι αυτοί που μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν τώρα που βρισκόμαστε εν ζωή στον Υλικό κόσμο. Όλοι όμως μπο-

ρούμε να τα χρησιμοποιούμε κατά την ώρα του διαλογισμού, τότε που η ψυχή αντί για το Υλικό μπορεί να χρησιμοποιεί το Αστρικό της σώμα και τον Αστρικό της νου.

Η απογύμνωση του Αστρικού σώματος από επιθυμίες επιτυγχάνεται με τις συνεχείς επανενσαρκώσεις της ψυχής και επιβοηθείται με την προσευχή, την εσωστροφή και τον διαλογισμό. Όπως προαναφέρθηκε, όταν ο άνθρωπος παύει να έχει επιθυμίες (*επιθυμίες με προσκόλληση*) για χρήμα, δόξα και αισθησιασμό, τότε αρχίζει να επιθυμεί τον Θεό και είναι τότε που Εκείνος με τη Χάρη Του, φροντίζει και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για το ταξίδι της επιστροφής της ψυχής στο Βασίλειο του Πατέρα ή Βασιλεία των Ουρανών κατά την Ευαγγελική ρήση.

Στον Αστρικό κόσμο όταν βρισκόμαστε (*"εμείς", δηλαδή η ψυχή και ο νους μας*) χωρίς το Υλικό μας σώμα, είναι σε αναλογία σαν να μπαίνουμε στη θάλασσα που έχουμε μεν το ίδιο βάρος αλλά αισθανόμαστε ότι είμαστε πολύ ελαφρότεροι και δεν χρειαζόμαστε τα πόδια μας για να κινούμαστε και ακόμα ότι μπορούμε να πάμε οπουδήποτε θέλουμε χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια.

Μετά τον φυσικό μας θάνατο ανάλογα με τις επιθυμίες που έχουμε και τα καρμικά μας βάρη θα πάμε σε μία ανώτερη ή κατώτερη διάσταση του Αστρικού κόσμου, όπως ένα αντικείμενο ανάλογα με το ειδικό του βάρος θα πάει στην επιφάνεια, στον πάτο ή σε ένα ανάλογο βάθος, όταν βρεθεί μέσα στο νερό.

Τις κατώτερες διαστάσεις του Αστρικού κόσμου μπορούμε να τις ονομάσουμε κολάσεις (*Τάρταρα*) και τις ανώτερες παραδείσους (*Ηλύσια Πεδία*). Οι παράδεισοι είναι σαν να ζει κάποιος στο Παρίσι που η ζωή είναι ευχάριστη γεμάτη φως, με πολλά ενδιαφέροντα. Έχεις ότι θέλεις για να περνάς ευχάριστα και έχεις χρόνο να διαλογίζεσαι για να διευθετήσεις το Αστρικό σου κάρμα. Οι κολάσεις είναι σαν να ζεις σε μια έρημο στη Μογγολία, μονότονα και στερημένα με λιγότερο ενδιαφέρον για πνευματική εξέλιξη. Εκεί η ψυχή υποφέρει γιατί επικρατεί λίγο Φως και λίγη Αγάπη.

Κάποτε, οι Αστρικού Νόμοι που έχει καθιερώσει η Χάρη του Θεού Πατέρα, θα επιλέξουν τον χρόνο που θα ξανακατέβει μια ψυχή στον Υλικό κόσμο ή θα προχωρήσει σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα προς τον Αιτιατό κόσμο.

Ο άνθρωπος έρχεται και ξαναέρχεται σε μία νέα ενσάρκωση, μόνο όσο διατηρεί επιθυμίες με προσκόλληση στον Υλικό κόσμο.

Η ψυχή παύει να επανενσαρκώνεται μόνον όταν ο άνθρωπος δεν έχει επιθυμίες. Όταν ο άνθρωπος παραμένει ευχαριστημένος με όσα κατέχει –λίγα ή πολλά– όταν θεωρεί καθετί γήινο σαν μάταιο, παροδικό, φθαρτό και με περιορισμένη αξία και όταν αρχίσει να επιθυμεί και να θέλει να γνωρίσει Αυτόν που είναι ο Μόνιμος και ο Αιώνιος. Όταν δεν θα εντυπωσιάζεται από τα λαμπερά φαινόμενα του Υλικού κόσμου, αλλά θα αναζητάει Αυτόν που είναι πίσω από τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί και συντηρεί τα φαινόμενα. Τότε οι πράξεις, τα λόγια και οι σκέψεις του ανθρώπου θα έχουν σαν αποτέλεσμα, ο άνθρωπος αυτός να έλξει τη Χάρη Του που θα τον βοηθήσει πολύ σύντομα, να διευθετήσει τις υπολειπόμενες καρμικές του υποχρεώσεις και να πάρει το δρόμο της επιστροφής του στο Βασίλειο του Πατέρα.

Όταν δεν υπάρχουν επιθυμίες η ψυχή ελευθερώνεται για πάντα από το Υλικό και αργότερα και από το Αστρικό της περίβλημα.

Οι ψυχές μετά τον φυσικό θάνατο παραμένουν για ένα διαφορετικό χρονικό διάστημα στα διάφορα υποεπίπεδα της Αστρικής περιοχής, ανάλογα με την ***καθαρότητα*** του Αστρικού τους σώματος, η οποία καθαρότητα καθορίζεται από τη *ζωή* που έζησαν στον Υλικό κόσμο και από τις ***επιθυμίες*** τις καταχωρημένες στο Αστρικό τους σώμα. Αν οι επιθυμίες του ανθρώπου τον οδηγούσαν να λειτουργεί μέσα από τα κατώτερα επίπεδα συνειδητότητας, δηλαδή τα κατώτερα τσάκρα του σώματός του, αυτά που εποπτεύουν και συντηρούν τις γενετήσιες και γαστριμαργικές λειτουργίες ή ακόμα επιθυμίες για την εξυπηρέτηση του "εγώ", η ψυχή του μετά το φυσικό θάνατο και μέχρι να ξαναεπανέλθει στον Υλικό κόσμο, θα παραμείνει σε κάποια χαμηλότερη διάσταση του Αστρικού Επιπέδου, σε κάποια "κόλαση". Αντίθετα σε περίπτωση που ο άνθρωπος στη ζωή του λειτουργούσε από τα ανώτερα τσάκρα και είχε αναπτύξει ανώτερα συναισθήματα και ηθικές αρχές, θα παραμείνει σε κάποιο "παράδεισο" μέχρι την εποχή που το Θείο Σχέδιο θα έχει προγραμματίσει την νέα του επα-

νενσάρκωση.

Οι ψυχές μετά το φυσικό θάνατο, δεν οδηγούνται από κάποιο δικαστή πιο ψηλά ή πιο χαμηλά στο Αστρικό επίπεδο. Είναι οι Αστρικοί νόμοι που έχουν καθιερωθεί από τον Ύψιστο και αυτοί είναι που θα το καθορίσουν. Αν βάλει κάποιος σε ένα μπουκάλι νερό και λάδι, τα ταρακουνήσει και μετά τα αφήσει να κατακάτσουν, σε λίγο το λάδι θα σταθεί πιο πάνω και το νερό πιο κάτω όχι γιατί κάποιος άγγελος-δικαστής έτσι έκρινε ότι αυτό είναι σωστό αλλά γιατί αυτό καθορίζουν οι φυσικοί νόμοι. Το υγρό με το μεγαλύτερο ειδικό βάρος να πηγαίνει πιο κάτω από το λάδι με το μικρότερο να πηγαίνει πιο πάνω. Το ίδιο συμβαίνει και με τις ψυχές που οδηγούνται σε κάποιο διαφορετικό Αστρικό υποεπίπεδο ανάλογα με τα καρμικά βάρη που κουβαλάει ο νους τους, με τον οποίο νου είναι άρρηκτα συνδεδεμένες οι ψυχές, στο Υλικό και στο Αστρικό επίπεδο. Δεν υπάρχουν άγγελοι δικαστές να κρίνουν αλλά είναι οι Νόμοι του Πανάγαθου που κατισχύουν και είναι από τον Ίδιο καθιερωμένοι και ισχύουν παντού και πάντα το ίδιο και για όλους.

Έτσι, μπορεί κανείς να φανταστεί αυτόν τον προσωρινό για τις ψυχές τόπο διαμονής, το Αστρικό πεδίο, σαν ένα "Πολυόροφο ξενοδοχείο" που στους κάτω ορόφους φιλοξενούνται μέθυσοι, ναρκομανείς, πόρνοι, καταχραστές, δολοφόνοι, εκβιαστές κλπ. Δηλαδή άτομα που στην επίγεια ζωή τους, ο νους τους λειτούργησε μέσα από τα κατώτερα τσάκρα (*κατώτερα επίπεδα συνειδητότητας*) και που το Αστρικό τους σώμα διατηρεί ποταπές επιθυμίες. Όταν πεθαίνει κάποιος από αυτούς τους ανθρώπους, η ψυχή του φορτωμένη με ένα Αστρικό σώμα με κατώτερες επιθυμίες φιλοξενείται για ένα διάστημα και μέχρι την νέα ενσάρκωσή της, σε ένα από τους κατώτερους ορόφους του "Αστρικού ξενοδοχείου", σε κάποιο παράδεισο.

Το αντίθετο συμβαίνει για αυτούς που κατά τη διάρκεια της ζωής τους είχαν θεάρεστες επιθυμίες και ασχολίες και τους χαρακτήριζαν οι θείες αρετές. Αυτοί παραμένουν στα ανώτερα ηλιόλουστα διαμερίσματα του "Αστρικού ξενοδοχείου".

Αν ο άνθρωπος κάποτε απαλλαχθεί από τις επιθυμίες που τον κρατούν δέσμιο στον Υλικό και στον Αστρικό κόσμο, μετά το φυσικό θάνατο η ψυχή του θα παραμένει για ένα χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα μέχρι την επόμενη ενσάρκωσή της πιο ψηλά στο Αιτιατό

επίπεδο της Δημιουργίας.

Όταν ο άνθρωπος σε κάποια ενσάρκωσή του αρχίζει να επιθυμεί τον Θεό, Εκείνος φροντίζει, ώστε με τη Χάρη Του, να οδηγηθεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος στο Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί σ' Αυτόν και ακόμη σε ορισμένες περιπτώσεις η Χάρη Του μπορεί να τον οδηγήσει στα ιερά Πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του.

Όταν ο άνθρωπος με την πνευματική του ανάπτυξη, μέσα από το διαλογισμό, γνωρίσει τους Αστρικούς νόμους, θα γνωρίζει και το πώς λειτουργούν οι φυσικοί νόμοι που είναι παιδιά των Αστρικών νόμων και τότε θα μπορεί να παρεμβαίνει σε αυτούς και να τους καταλύει. Σαν μεταφορικό παράδειγμα: Κάθε φορά που τρίβουμε ένα σπίρτο στο κουτί του, αυτό ανάβει. Αν κάποιος γνωρίζει πως και τι συμβαίνει όταν ανάβει ένα σπίρτο, τότε αν το βρέξει, το καθιστά ανίκανο να ανάψει.

Όμως, η παρέμβαση στους φυσικούς νόμους είναι κάτι που δεν πρέπει να γίνεται καθώς όταν κάτι έχει σχέση με χρήση Αστρικών δυνάμεων στον Υλικό κόσμο, αυτό ονομάζεται ***μαγεία*** και είναι κάτι αρνητικό που επιβραδύνει το ταξίδι της επιστροφής της ψυχής.

Ο πνευματικός άνθρωπος, όταν αποκτήσει Εσωτερικές γνώσεις και Αστρικές δυνάμεις ποτέ δεν τις χρησιμοποιεί ούτε αφήνει κάποιον να γνωρίζει ότι τις κατέχει, γιατί σε αντίθετη περίπτωση καθυστερεί την πνευματική του πρόοδο.

Οι επιθυμίες που παραμένουν μετά το φυσικό θάνατο αποθηκευμένες στο Αστρικό σώμα, είναι αυτές που θα καθορίσουν στη μελλοντική νέα του ενσάρκωση σε ανθρώπινη μορφή, τις μελλοντικές ροπές του νου του, *τη φύση δηλαδή του ανθρώπου και τον χαρακτήρα του* ώστε να προσπαθήσει αυτές τις επιθυμίες που του επιφέρουν προσκόλληση στο Υλικό Επίπεδο, να τις εξαφανίσει.

5) ΠΩΣ ΑΡΧΙΣΕ Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Σύμφωνα με τις παραδόσεις, δισεκατομμύρια χρόνια μετά την δημιουργία του Αστρικού Επίπεδου του οποίου το υλικό κατασκευής είναι η Πρακρίτι, εκτρωτικά μέσα από αυτό, άρχισε να γεννιέται το Υλικό Επίπεδο που είναι κατασκευασμένο από αδρότερη ύλη, την Μάγια, στην οποία το "ποσοστό" του πνεύματος είναι μικρότερο από αυτό της Πρακρίτι και η ύλη περισσότερη και γι᾽ αυτό αδρότερη. Λέγεται ακόμα ότι η δημιουργία του κάθε πνευματικού Επιπέδου δεν έγινε σε συγκεκριμένο χρόνο καθώς η έννοια του χρόνου δεν υπάρχει στα Εσωτερικά Επίπεδα. Το κάθε τι γίνεται σε πεπερασμένο χρονικό διάστημα, όπως θα λέγαμε εμείς οι άνθρωποι. Οι έννοιες χρόνος και διάστημα είναι επινοήσεις της ανθρώπινης νόησης.

Ψυχές που από το Αιτιατό Επίπεδο είχαν κάποτε κατοικήσει στο Αστρικό επίπεδο, αργότερα, άρχισαν να μεταναστεύουν στην εξελικτική τους πορεία προς το Υλικό Επίπεδο. Τότε, ψυχές σαν κύματα άρχισαν να έρχονται σε επαφή με την Μάγια του Υλικού Επίπεδου και να δημιουργούνται αρχικά πρωτεϊνικά μόρια και στην συνέχεια οι πρώτοι ζώντες κατώτατοι οργανισμοί.

Αυτό που λέμε *υλική ζωή*, βρίσκεται μόνο επάνω στη γη και αυτή με τη Χάρη του Κυρίου, δημιουργήθηκε με την επαφή του ψυχικού ρεύματος με την μάγια. Κάθε άλλη αναφορά στην έννοια της ζωής, όπως σαν παράδειγμα "Ουράνια ζωή" έχει μεταφορικό και μόνο χαρακτήρα καθώς *ζωή και ζωντανοί οργανισμοί είναι μόνον αυτοί που βρίσκονται πάνω στη γη και είναι αυτοί που γεννιούνται,* πολλαπλα-

σιάζονται και πεθαίνουν και αυτό αφορά και τους στοιχειώδεις οργανισμούς και το φυτικό και το ζωικό βασίλειο και τον άνθρωπο.

Στον Αστρικό κόσμο υπήρχαν διάφορες Αστρικές οντότητες οι οποίες με την σειρά τους, κάποτε στην εξελικτική τους πορεία, κατέβηκαν, κατεβαίνουν και θα εξακολουθήσουν να κατεβαίνουν στο Υλικό Επίπεδο, γεγονός που είναι προϋπόθεση για να οδηγηθούν και αυτές στην Θέωση.

Οι πλέον εξελιγμένες Αστρικές οντότητες θεωρείτε ότι ήταν "άνθρωποι" που μπορούμε να τους ονομάσουμε "Ανθρώπους του Αστρικού κόσμου". Αυτοί κατέβηκαν ***για να εξελιχθούν*** στον Υλικό κόσμο και συγκεκριμένα στη γη. (*Ίσως παλαιότερα να κατοίκισαν και σε άλλους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος ή και σε άλλα ηλιακά συστήματα αλλά αυτό είναι κάτι για το οποίο δεν έχουμε σαφείς πληροφορίες μέχρι σήμερα από τους μεγάλους πνευματικούς Διδασκάλους*). Ορισμένοι λένε ότι μια τέτοια γνώση (*τα ουράνια μυστικά*) γίνεται γνωστή μόνον σε μαθητές των μεγάλων Διδασκάλων όταν η πνευματική τους ανάπτυξη φθάσει στο να γνωρίσουν τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου, που είναι ασύλληπτες για εμάς τους υλικούς ανθρώπους. Πολλά πράγματα και για διαφόρους άγνωστους σε μάς λόγους, δεν αποκαλύπτονται από τους πνευματικούς Διδασκάλους, που όμως μας δίνουν την δυνατότητα να αποκτήσουμε πλήρη γνώση αυτών, όταν μέσα από την πνευματική μας εξέλιξη μπορέσουμε να γνωρίσουμε τις πραγματικότητες του Αστρικού πεδίου. Τότε μας λένε θα γνωρίσουμε όχι μόνον ότι έχει σχέση με τη γη αλλά και με ολόκληρο το Υλικό σύμπαν.

Οι Διδάσκαλοι μας λένε ότι ακόμα και οι άγγελοι για να εξελιχθούν θα πρέπει να περάσουν από το Υλικό Επίπεδο και ότι στην εξελικτική πορεία της Δημιουργίας οι άνθρωποι είναι πιο εξελιγμένοι από τους αγγέλους.

Ο Αδάμ λέγεται ότι υπήρξε ένας Αστρικός άνθρωπος ή για την ακρίβεια ένα γένος Αστρικών ανθρώπων, που πιθανώς δεν είχαν πλήρως ατομικοποιηθεί οι ψυχές τους και ότι πολλαπλασιαζόταν με "διχοτόμηση" όπως σαν παράδειγμα θα μπορούσε παραβολικά να πει κανείς οι αμοιβάδες, με σκοπό οι ψυχές που προκύπταν, να αρχίσουν το εξελικτικό τους ταξίδι στο Υλικό Επίπεδο. Η Παλαιά Διαθήκη στο βιβλίο της Γένεσης, που λέγεται ότι γράφτηκε από ένα Αβατάρ, τον Μωυσή, αναφέρει και για ένα άλλο γένος Αστρικών ανθρώπων, που

προέκυψε μέσα από το γένος του Αδάμ, το γένος της Ανδρίδας. Γι΄ αυτήν διαβάζουμε στο Βιβλίο της Γένεσης: «*Αύτη θέλει ονομαστεί Ανδρίς διότι εκ του εκ του ανδρός αύτη ελήφθη*» (*Π.Δ. β/23*).

Από τα συμφραζόμενα προκύπτει ότι το γένος του Αδάμ και το γένος της Ανδρίδας ήταν ερμαφρόδιτες οντότητες.

Διαβάζουμε επίσης στην Παλαιά Διαθήκη ότι ο Θεός απέστειλε τους "Αστρικούς" όπως αυθαίρετα τους ονομάσαμε, ανθρώπους, δηλαδή το γένος του Αδάμ και το γένος της Ανδρίδας, από τον παράδεισο του Αστρικού κόσμου στη γη (*παράδεισοι και κολάσεις βρίσκονται στον Αστρικό κόσμο*). Από εκείνη την χρονική περίοδο, στη γη, οι άνθρωποι άρχισαν να έχουν γενετικό φύλο και γι' αυτό όπως αναφέρει η Εβραϊκή Βίβλος άρχισαν να χρησιμοποιούν το "φύλο συκής" και να εργάζονται με τον "ιδρώτα του προσώπου" τους για να διατηρούν το υλικό τους σώμα. Σ' αυτή την προϊστορική περίοδο ο άνθρωπος δεν είναι πλέον ερμαφρόδιτος, καθώς ο Αδάμ συναντάει σωματικά την Εύα που είναι απόγονη της Ανδρίδας και με αυτήν ο Αδάμ όπως αναφέρεται στο βιβλίο της Γένεσης γεννήθηκαν οι πρώτοι άνθρωποι, που είναι το αποτέλεσμα της γνωριμίας (*σωματικής επαφής*) των δύο φύλων. Αυτά βέβαια μέσα σε διάστημα χιλιάδων ίσως και εκατομμυρίων ετών

«*Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα αυτής Εύαν διότι αυτή ήτο η μήτηρ πάντων των ζώντων*» (*Π.Δ. γ/20*). Εδώ δεν γίνεται αναφορά στο γένος της ανδρίδας αλλά της Εύας και αυτή θεωρείται ότι είναι η μητέρα των ανθρώπων.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρομε ότι ο συγγραφέας του βιβλίου της Γένεσης, που αποτελεί το πρώτο μέρος από την Πεντάτευχο, θεωρείται από τους θεολόγους ότι ήταν ο Μωυσής. Όμως ορισμένοι επιστήμονες ερευνητές και μάλιστα όχι άθεοι λένε ότι η Πεντάτευχος του Μωυσή που γράφτηκε 15 αιώνες πριν την Σταύρωση για να γραφτεί σήμερα σε χαρτί, απαιτούνται τουλάχιστον 1000 σελίδες αναφοράς. Που, πως και σε πιο υλικό το περιεχόμενό τους διατηρήθηκε σώο και αβλαβές μέχρι σήμερα ή τουλάχιστον μέχρι την εποχή που η Παλαιά Διαθήκη μεταφράστηκε από τους εβδομήκοντα Εβραίους λόγιους; Πιθανολογείτε ακόμα από σημερινές πανεπιστημιακές έρευνες ότι και η Παλαιά και η Καινή διαθήκη γράφτηκαν 150-200 χρόνια μετά την σταύρωση από Αλεξανδρινούς λόγιους, με βάση στοιχεία από παλαιές Εβραϊκές γραφές που γράφτηκαν τουλάχιστον 1000 χρόνια

μετά την εποχή του Μωυσή. Ορισμένοι μάλιστα αμφισβητούν και το ότι υπήρξε στην πραγματικότητα μετάφραση των Εβδομήκοντα και πιθανολογούν ότι υπήρχαν μεν πρωτότυπες Εβραϊκές γραφές αλλά η μετάφραση στα Ελληνικά της Παλαιάς Γραφής έγινε πολύ αργότερα.

Το συμπέρασμα είναι ότι οι πληροφορίες που έχουμε μέχρι σήμερα σχετικά με τα αναφερόμενα στο βιβλίο της Γένεσης δεν πείθουν για την εγκυρότητα και την ακρίβειά τους. Γράφτηκαν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες κάποιας εποχής και ίσως έχουν αλληγορικό χαρακτήρα.

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι που είναι πάντοτε προσεκτικοί για να μην προσβάλουν το θρησκευτικό συναίσθημα των ανθρώπων διαφόρων φυλών και θρησκειών δεν ομιλούν και με κανένα τρόπο δεν σχολιάζουν προφήτες, ιερείς, θεολόγους, γραφές και θρησκευτικά κείμενα. Σε ερωτήσεις που τους γίνονται απαντούν ότι: «*Για ό,τι υπάρχει, υπάρχει κάποιος ανώτερος λόγος που υπάρχει και τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει που να είναι αντίθετο με το Θέλημά Του*».

Εσείς, μας λένε, όπως ήδη αναφέρθηκε, μπορείτε όταν μπείτε στον Αστρικό κόσμο, μέσα από το διαλογισμό σας να δείτε και να γνωρίσετε όχι μόνο όλη την ιστορία της γης αλλά ολόκληρου του Υλικού σύμπαντος. Όλα τα άλλα που αναφέρονται στις παραδόσεις, είναι αντανακλάσεις των αντανακλάσεων από κάποιες πραγματικότητες.

Το γεγονός παραμένει ότι η ψυχή που περιστασιακά μπορούμε να της δώσουμε το όνομα “Αστρικός Άνθρωπος” στην προκαθορισμένη εξελικτική πορεία της προς την Θέωση, άρχισε μέσα στα εκατομμύρια χρόνια να ενσαρκώνεται πάνω στη γη όπου μέσα από ένα ανθρώπινο σώμα, αποκτάει τις ικανότητες και τις δυνατότητες με ένα εργαλείο που της έχει δοθεί, το νου, να οδηγηθεί στην Αυτογνωσία και την Θέωση.

Η γήινη μορφή ήταν απαραίτητη για τους ανθρώπους του Αστρικού πεδίου, προκειμένου να ατομικοποιήσουν πλήρως την ψυχή τους και να εξελίξουν τον νου τους.

6) Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

Οι Διδάσκαλοι έχουν επανειλημμένα αναφερθεί στο ότι αντίθετα με την Εβραϊκή θρησκευτική παράδοση, πρώτα δημιουργήθηκε ο άνθρωπος και μετά τα ζώα. Γι' αυτό υπάρχει μια μεταφυσική εξήγηση. Όταν άρχισε να δημιουργείται ο υλικός κόσμος υπήρχε ήδη ο άνθρωπος, σαν κάτοικος του Αστρικού κόσμου. Αργότερα, όταν η ψυχή του άρχισε να ενσαρκώνεται πάνω στη γη, άρχισε να φιλοξενείται σε κάποιο είδος "προανθρώπου", που ήταν το πλέον εξελιγμένο ον την εποχή εκείνη. Αυτό προφανώς έγινε γιατί σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο, μόνο στον υλικό κόσμο ο Αστρικός άνθρωπος θα μπορούσε να ατομικοποιήσει πλήρως την ψυχή του και να αναπτύξει τον νου του σε σημείο που να μπορεί να αρχίσει το ταξίδι της επιστροφής του προς την Θέωση.

Όσον αφορά την γη και τον άνθρωπο, το σημαντικό και το περίεργο είναι ότι οι πληροφορίες που μας δίνουν οι Μεγάλοι Πνευματικοί Διδάσκαλοι εδώ και αιώνες, είναι πιο κοντά στις Δαρβινικές απόψεις, από ότι είναι η Εβραιοχριστιανική παράδοση που περιγράφει στο Βιβλίο της Γένεσης, την δημιουργία του Υλικού κόσμου σε επτά χρονικές περιόδους και την θεωρία της θείας παρέμβασης και της αιφνίδιας γέννησης ενός ατόμου του Αδάμ. Την γέννηση αυτή αρχικώς οριοθέτησαν οι θεολόγοι σε μία εποχή αρχικά πριν 5.000 χρόνια και αργότερα πριν 10.000 χρόνια. Για πολλούς αιώνες η Πατερική αυτή θεώρηση επικρατούσε διότι ήταν καταχωρημένη από την εποχή του βασιλιά Δαυίδ σε παλιούς Εβραϊκούς παπύρους και αργότερα μεταφράστηκε στα Ελληνικά από τους 70κοντα, 300 χρόνια πριν την Σταύρωση. Την θεωρία αυτή που είναι μέχρι τις ημέρες μας καταγεγραμμένη στην

Παλαιά Διαθήκη, την δίδασκαν και εξακολουθούν να διδάσκουν εδώ και 2000 χρόνια όλοι οι θεολόγοι και οι θρησκευτικοί ταγοί, τόσο της Εβραϊκής όσο και της Χριστιανικής θρησκείας.

Την εποχή του μεσαίωνα στην Ευρώπη, όποιος είχε διαφορετικές από τα ιερατεία απόψεις σχετικά με την γένεση του κόσμου και του ανθρώπου, χαρακτηριζόταν από τη παντοδύναμη εκκλησία ως αιρετικός και είχε τις ανάλογες συνέπειες. Με την Αναγέννηση όμως τα πράγματα άλλαξαν και ο κόσμος άρχισε να συζητεί και να αμφισβητεί τους πάντες και τα πάντα, θεούς και δαίμονες. Το “*πίστευε και μη ερεύνα*” έπαψε να αποτελεί αξίωμα και ο κόσμος άρχισε να απορρίπτει τα θέσφατα των θεολόγων. Άρχισε να συζητάει τα ανομήματα του κλήρου και ετοιμάστηκε για την απαγορευμένη βιομηχανική επανάσταση. Αλλά και τα θρησκευτικά και επιστημονικά ζητήματα σχετικά με τον άνθρωπο άρχισαν να μελετώνται και να συζητιούνται και να τίθενται υπό κρίση, όταν ήδη από τον 16ο αιώνα, παλαιοντολόγοι και αρχαιολόγοι σε ανασκαφές ανακάλυπταν κάθε τόσο απολιθωμένους ανθρώπινους σκελετούς μέσα σε πετρώματα. Η ηλικία των απολιθωμένων οστών δεν ήταν 5-10.000 χιλιάδων ετών αλλά καθορίστηκε αρχικά με την μέθοδο του ραδιενεργού άνθρακα και τα τελευταία χρόνια με την μέθοδο της οπτικής θερμοανταύγειας, να έχουν ηλικία ύπαρξης, εκατομμυρίων ετών. Ακόμα επιβεβαιώθηκε με την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος (*DNA*) στις ημέρες μας, ότι τα οστά που βρέθηκαν ήταν πραγματικά ανθρώπινα οστά και όχι οστά πιθήκων, ανθρωπίδων ή ανθρωποειδών. Βρέθηκαν ακόμα μέσα σε σπήλαια. ανθρώπινα υπολείμματα, όπλα και βραχογραφίες καθώς και άλλα σημεία ανθρώπινης δραστηριότητας 300ων έως και 500ων χιλιάδων ετών και ακόμα σημεία ανθρώπινης παρουσίας στην παγετώδη και μεσοπαγετώδη εποχή. Τα ευρήματα αυτά προβλημάτισαν τους Χριστιανούς θεολόγους και η απάντησή τους στις νέες προκλήσεις ήταν ότι, το βιβλίο της Γένεσης περιέχει παραβολικές περιγραφές και ότι ο Αδάμ θα μπορούσε να έχει δημιουργηθεί από τον Θεό πολλές χιλιάδες χρόνια πριν και ακόμα ότι οι αναφορές στην Βίβλο σχετικά με τους Πατριάρχες δεν αναφερόταν σε άτομα αλλά σε Πατριαρχικές εποχές και περιόδους που διήρκεσαν μερικές χιλιάδες χρόνια η κάθε μία. Αλλά και αυτή η θεώρηση των ιστορικών δεδομένων αμφισβητήθηκε από άλλους θεολόγους και έτσι οι απόψεις τους κατέληγαν

τελικά, σε μεταξύ τους αντιρρήσεις προστριβές και αντιφάσεις που θα μπορούσαν να γίνουν δεκτές από Εβραίους και Χριστιανούς, μόνο σε συμφωνία με το παλαιότερο δόγμα του “*πίστευε και μη ερεύνα*”.

Ακόμη έλεγαν οι θεολόγοι αμφισβητώντας αρχικά τα επιστημονικά δεδομένα, ότι δεν μπορεί να είναι κανείς σίγουρος ότι τα απολιθώματα που βρέθηκαν ανήκουν σε ανθρώπους και όχι σε πιθήκους, ανθρωπίδες ή νοήμονα ανθρωποειδή. Βέβαια για τις βραχογραφίες. τα παλαιολιθικά εργαλεία που βρέθηκαν σε μεγάλους αριθμούς σε σπήλαια και για τις πρόσφατες αποκαλύψεις του DNA δεν γινόταν λόγος, απλά τα γεγονότα αυτά θεωρούσαν σαν να μην υπάρχουν.

Η αμηχανία των θεολόγων μεταβλήθηκε πριν 200 περίπου χρόνια σε μήνη, κατάρες και αφορισμούς όσων ανθρώπων πίστευαν αυτά που έλεγε ένας άθεος αιρετικός όπως χαρακτήριζαν τον Κάρολο Δαρβίνο όταν εξέδωσε τα έργα του “Η εξέλιξη του ανθρώπου” και “Η εξέλιξη των ειδών”. Τα δημοσιεύματα αυτά, έλεγαν οι θεολόγοι ότι ήταν αιρετικά γιατί ο Δαρβίνος ισχυριζόταν ότι ο άνθρωπος ήταν απόγονος του πιθήκου και όχι ένα απευθείας δημιούργημα του Θεού, όπως θεωρούσαν αυτοί ότι ήταν ο Αδάμ. Βέβαια ο Δαρβίνος ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι ο άνθρωπος είναι απόγονος του πιθήκου. Έλεγε απλά, ότι ο άνθρωπος και ο πίθηκος είχαν κοινούς προγόνους και ότι οι πίθηκοι εξακολουθούν να είναι πίθηκοι και οι άνθρωποι εξακολουθούν να είναι άνθρωποι και πως άνθρωποι και πίθηκοι ήταν εξελικτικές μορφές άλλων προηγούμενων υπάρξεων. Οι θεωρίες του Δαρβίνου διαστρεβλώθηκαν ποικιλοτρόπως και πολεμήθηκαν από όλους τους Χριστιανούς θεολόγους. Με αρχή από την “Δίκη του πιθήκου” στις ΗΠΑ το 1925 μέχρι τα Αθεϊκά του Βόλου το 2010 -11 και τον κατατρεγμό του διαπρεπή καθηγητή φιλόλογου Σταυριανέα το 1984, η εκκλησία φαινόταν αποφασισμένη να μην αλλάξει τις απόψεις της, μέχρι που το έτος 2000 όταν πλέον με την γενικά επιστημονικά αποδεκτή αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος (*DNA*) αποδείχθηκε και επιστημονικά ότι τα οστά που είχαν βρεθεί μέσα σε πετρώματα ήταν οστά ανθρώπινα. Έτσι αναγκαστικά, ασφυκτικά και υποχρεωτικά το έτος 2000 η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος έβγαλε μία ανακοίνωση και τίμησε τους επιστήμονες για τις εργασίες τους τις σχετικές με το ανθρώπινο γονιδίωμα, βάζοντας έτσι την υπογραφή της ότι τα περί γένεσης του κόσμου σε επτά ημέρες και της δημιουργίας σε μια στιγμή

σαν από θαύμα, ενός ανθρώπου του Αδάμ, ήταν ιστορίες κάτι λιγότερο από παραβολικές, που δεν έχουν καμιά ιστορική ισχύ και αξία.

Πάνω στις πιο πάνω Πατερικές απόψεις, ασκητές, μελετητές, μοναχοί και Εσωτεριστές όπως η Μπλαβάτσκυ αλλά και άλλοι, ήδη από τον 16 αιώνα, μας έδωσαν ορισμένα ενδιαφέροντα στοιχεία τα οποία μπορεί να περιέχουν στοιχεία αληθείας αλλά δεν λύνουν το πρόβλημα στο σύνολό του. Είπαν συγκεκριμένα ότι ο Αδάμ δεν ήταν ένας άνθρωπος αλλά ένα γένος ανθρώπων που δεν μπορούσαν όμως να δικαιολογήσουν την προέλευσή του και να καθορίσουν την ηλικία του.

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Εκτός όμως από την ως άνω κλασσική Πατερική παραδοχή με ανάμικτες Δυτικές θεωρητικές πιθανολογίες και ακόμα με τις διάφορες διευκρινιστικές απόψεις μοναχών και θεολόγων που εμπνεύστηκαν μέσα από τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης και της Καινής Διαθήκης, είδαν το φως της θεολογικής δημοσιότητας μετά τον 17ο αιώνα και παλαιές μυστικιστικές διδασκαλίες που σύμφωνα με αυτές, αυτοί που αργότερα ονομάστηκαν “άνθρωποι” ήταν αρχικά ένα γένος Αστρικές οντότητες. Οι Αστρικοί άνθρωποι όπως προαναφέρθηκε, αρχικά διαβιούσαν με το Αστρικό τους σώμα στον παράδεισο του Αστρικού κόσμου και αργότερα όταν ήδη είχε δημιουργηθεί το υλικό επίπεδο με τις πολλές μορφές της χλωρίδας και της πανίδας του, άρχισαν να ενσαρκώνονται ως ανθρώπινα όντα προκειμένου να ακολουθήσουν την εξελικτική πορεία τους με σκοπό τη Θέωση, όπως και όλα τα 8.4 εκατομμύρια είδη υπάρξεων που υπάρχουν στην Περιοχή του Μπραχμάν. Για να εξελιχθούν όλες αυτές οι ψυχές θα πρέπει έλεγαν, να ενσαρκωθούν στο Υλικό Επίπεδο.

Το αρχικό γένος αυτών των πρωτοπλάστων ανθρώπων δεν γνωρίζουμε τι σχέση μπορεί να είχε με την Χρυσή και την Αργυρή εποχή της πνευματικότητας που αναφέρονται στις μυστικιστικές παραδόσεις. Για μας είναι και παραμένει ένα μυστήριο. Σε σχετικές ερωτήσεις μας οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας βεβαιώνουν ότι σχετικές απαντήσεις για την προέλευση του ανθρώπου, την ηλικία του και

την γενεαλογία του μπορούμε να έχουμε μόνον όταν φθάσουμε στο Αστρικό επίπεδο και χρησιμοποιήσουμε τον Αστρικό μας νου. Οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι συνήθως αποφεύγουν να μας ομιλούν για πράγματα που δεν μπορεί να γίνουν καταλειπτά από τον υλικό μας νου και θα μπορούσαμε να τους αμφισβητήσουμε. Αντ᾽ αυτού μας προσφέρουν την δυνατότητα να αναπτυχθούμε εμείς οι ίδιοι με τις υποδείξεις τους, στο σημείο του να βιώσουμε τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου και τότε να γνωρίσουμε κάθε γνώση που αφορά όχι μόνον τη γη και το υλικό πεδίο αλλά όλες τις Περιοχές της Θεϊκής Δημιουργίας, με προσωπική μας εμπειρία.

7) ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ

Όταν ο χρόνος της ζωής που έχει καθοριστεί από το κάρμα κάθε ανθρώπου τελειώσει ή όταν ο ίδιος με την ελεύθερή του βούληση καταστρατηγήσει τους νόμους της φύσης και έτσι με τον α ή β τρόπο, επιταχύνει ο ίδιος το τέλος της ανθρώπινής του ζωής, το ψυχικό ρεύμα ή ψυχή, αποσύρεται από το σώμα του. Πρώτα αποσύρεται από τα δάχτυλα των ποδιών, ανεβαίνει στα γόνατα, στον αφαλό, στην καρδιά, στο λαιμό, στη γλώσσα και τελικά στα μάτια. Στο σημείο αυτό οι κόρες των ματιών στρίβουν προς τα άνω, στη συνέχεια προς τα κάτω και τελικά το ρεύμα αυτό, η ψυχή δηλαδή, βγαίνει από το σώμα, μέσα από την Έδρα της στο ανθρώπινο σώμα, που βρίσκεται στη μέση και λίγο πίσω από τα δύο φρύδια (*Τρίτος Οφθαλμός*).

Η Αργυρή Χορδή, το "νήμα της ζωής" που λέει ο κόσμος που συνδέει το φυσικό σώμα με την ψυχή, τελικά αποκόπτεται και η διαδικασία του θανάτου έχει ολοκληρωθεί.

Καθώς το ρεύμα της ψυχής αποσύρεται ο άνθρωπος αισθάνεται ένα συναισθηματικό πόνο, σαν κάθε μέλος του σώματός του να σφίγγεται, να εξαρθρώνεται και να σπάει. Είναι μια οδυνηρή εμπειρία, γιατί, επειδή είμαστε προσκολλημένοι στο σώμα μας, τι στιγμή που αισθανόμαστε ότι το χάνουμε, βιώνουμε έναν ψυχικό πόνο, όπως όταν καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται να χάσουμε το παιδί μας. Έτσι και στην περίπτωση του σώματός μας, όταν καταλαβαίνουμε ότι η ψυχή αποσύρεται από ένα μέλος του και ότι αυτό νεκρώνεται, αισθανόμαστε όχι μόνο φυσικό αλλά και νοητικό και ψυχολογικό πόνο.

Ο πόνος, η οδύνη και ο φόβος του θανάτου είναι μικρότερος, όσο περισσότερο πνευματικά είναι αναπτυγμένος ο άνθρωπος. Άτομα που

στη ζωή τους ασχολήθηκαν με το διαλογισμό και είχαν περάσει από αυτόν, τον "Εν ζωή θάνατο" δεν αισθάνονται τον παραμικρό φόβο και πόνο γιατί γνωρίζουν από προσωπική τους εμπειρία ότι τους περιμένει μια πιο ευχάριστη ζωή. Η διαδικασία του εν ζωή θανάτου, ο διαλογισμός δηλαδή, είναι αυτό που εννοούσε ο Απόστολος Παύλος, όταν έλεγε: «*Θνήσκω καθημερινά*».

Ιατρικά ο θάνατος ενός ατόμου βεβαιώνεται όταν το ηλεκτροκαρδιογράφημα και το ηλεκτροεγκεφαλογράφημά του, δείχνουν μια ευθεία γραμμή, σημείο ότι η ψυχή έχει φύγει από το σώμα με αποτέλεσμα η καρδιά και ο εγκέφαλός του να μη δέχονται από τα τσάκρα βιοενέργεια και γι᾽ αυτό να παύουν πλέον να λειτουργούν. Είναι βέβαιο ότι ο θάνατος του σώματος συμβαίνει γιατί η αποχώρηση της ψυχής από το σώμα έχει σαν αποτέλεσμα το σώμα να μην μπορεί πλέον να δέχεται την βιοενέργεια από το περιβάλλον κι έτσι να σταματάει η λειτουργία των βασικών λειτουργιών και των οργάνων του.

Συχνά λέγεται ότι η ώρα του θανάτου του ανθρώπου είναι προκαθορισμένη. Όμως οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι ο άνθρωπος δεν έρχεται για να ζήσει ένα ***αυστηρά*** προκαθορισμένο αριθμό χρόνων και ημερών. Στον άνθρωπο δίνεται από τον Θεϊκό νόμο του κάρμα κατά τη γέννησή του, ένα κεφάλαιο ορισμένου αριθμού αναπνοών και ο άνθρωπος μπορεί με την ***ελεύθερή του βούληση*** να ζήσει μια ζωή πιο έντονη ή πιο ήρεμη και επομένως να καθορίσει και αυτός την επιμήκυνση ή την συντόμευση της διάρκειας της ζωής του. Σαν σχετικό παράδειγμα, αναφέρεται ότι διαφορετικά αναπνέει ο άνθρωπος όταν μέσα στη δίνη της ζωής, με άγχος προσπαθεί να βγάλει χρήματα και διαφορετικά όταν βρίσκεται σε σιωπηλή προσευχή. Έτσι κατά κάποιο τρόπο με την ελεύθερή του βούληση, ο άνθρωπος μπορεί κάπως να αλλάξει το χρόνο παραμονής του στη γη όπως αυτή του έχει προκαθοριστεί. Οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε πως η αυτοκτονία δεν είναι ποτέ προκαθορισμένη. Είναι αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης ενός υγιούς ή συνήθως ψυχασθενούς ατόμου. Αν ένα άτομο καταναλώνει πολύ οινόπνευμα και πάθει κίρρωση του ήπατος και πεθάνει, αυτό είναι δική του επιλογή. Ο καρμικός νόμος προφανώς του είχε δώσει περισσότερα περιθώρια ζωής αλλά ο ίδιος με την ελεύθερή του βούληση συντόμευσε το χρόνο της ζωής του. Εκείνος καθόρισε το Πραλάμπτα κάρμα του. Αν κάποιος τρέχει με το αυτοκίνητό του

200 χιλιόμετρα την ώρα είναι βέβαιο πως θα έχει κάποιο ατύχημα. Αυτό το ατύχημα μπορεί να μην ήταν προδιαγεγραμμένο αλλά το επιδίωξε ο ίδιος με την απόφασή του να μην τηρεί τα επιτρεπτά όρια ταχύτητας. Είναι δική του επιλογή, είναι το αποτέλεσμα της ελεύθερής του βούλησης ό,τι τυχόν θα προκύψει από το ατύχημα.

Αμέσως μετά το φυσικό θάνατο, η ***ψυχή με το νου***, με τον οποίο αυτή είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη (*όσο χρόνο βρίσκονται στους τρεις κατώτερους κόσμους*) και το ***Αστρικό σώμα***, αυτή την φόδρα του Υλικού σώματος όπως την χαρακτηρίσαμε, καθώς και ***ίχνη "υλικής" νοητικής ουσίας***, αποχωρίζονται από το νεκρό υλικό σώμα και παραμένουν ένα διάστημα σε μία περιοχή, μεταξύ Υλικού και Αστρικού κόσμου που ονομάζεται Ηλεκτρομαγνητική ή Βιοενεργειακή ή Αιθερική ή Πρανική Περιοχή. Η περιοχή αυτή είναι ταυτόσημη με τον Άδη των αρχαίων Ελλήνων ή το βασίλειο του Πλούτωνα, στο οποίο παραβολικά κατέβηκε ο Ορφέας για να βρει τη γυναίκα του, την Περσεφόνη και να την φέρει πίσω για να συνεχίσει να ζει στον Υλικό κόσμο.*

** Στην περιοχή αυτή έρχονται αυτοί που έχουν παραθανάτιες εμπειρίες. Σχετικά στο βιβλίο του Δρ. Μούντι.*

Στον Όμηρο υπάρχει μια διαφοροποίηση μιας "ζώσας ψυχής" που συνδέεται με το υλικό σώμα και της "νεκροψυχής" που αμέσως μετά το φυσικό θάνατο κατεβαίνει στον Άδη. Ο Οδυσσέας κατέβηκε στον Άδη για να μιλήσει με τους νεκρούς αλλά δεν μπορούσε να έχει σωματική επαφή μαζί τους και λέει: «*Τρεις φορές προσπάθησα να την σφικταγκαλιάσω και τρεις φορές μου ξέφυγε και πέταξε σαν όνειρο, σαν ίσκιος*».

Αυτή λοιπόν η Περιοχή του Άδη, η Αιθερική περιοχή είναι αυτή που αρχικά φιλοξενεί για ένα διάστημα την ψυχή, το νου και το Αστρικό σώμα του ανθρώπου. Το ένα της άκρο, το κατώτερο είναι τα Τάρταρα και το άλλο το ανώτερο, τα Ηλύσια πεδία των Αρχαιοελλήνων (*Αστρικός κόσμος*).

Όσο καιρό η ψυχή με το νου και το Αστρικό σώμα βρίσκονται σε αυτή την διάσταση, στην οποία η εκκλησία λέει ότι οι ψυχές παραμένουν 40 ημέρες, ενώ οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι μπορεί να παραμείνουν από λίγες ώρες μέχρι πολλά χρόνια, οι ψυχές συγκρα-

τούν ορισμένα ***υλικά στοιχεία*** από το ανθρώπινο σώμα στο οποίο η ψυχή φιλοξενούταν. Τα υλικά αυτά στοιχεία είναι οι Nantis, τα βιοενεργειακά πλέγματα και τα τσάκρα. Τα στοιχεία αυτά που στην πραγματικότητα είναι ύλη σε πολύ λεπτή μορφή, η ψυχή τα διατηρεί όσο καιρό παραμένει στη Βιοενεργειακή η Αιθερική περιοχή και αργότερα απορρίπτει και αυτά όπως απέρριψε κάποτε και το υλικό της σώμα. Μετά από αυτή την απόρριψη, η ψυχή, ο νους και το Αστρικό σώμα ανυψώνονται στην κυρίως Αστρική Περιοχή της Θεϊκής Δημιουργίας.

*Αυτό το σύνολο 1) ψυχής 2) νου 3) Αστρικού σώματος 4) βιοενεργειακών υπολειμμάτων και 5) ελάχιστων στοιχείων του Υλικού νου που παραμένουν για ένα διάστημα στην Αιθερική περιοχή, στην Ευρώπη το ονομάζουμε "**Εκτόπλασμα**".*

Πολλές φορές περπατώντας στην παραλία βρίσκουμε ένα αποξεραμένο ψαροκόκαλο από κάποιο ψάρι που πέθανε εκεί κοντά και ξεράθηκε από τον ήλιο. Βλέποντας αυτό το υπόλειμμα του ψαριού, φανταζόμαστε πώς θα ήταν το ψάρι ζωντανό. Τι μέγεθος θα είχε, αν θα ήταν στρογγυλό ή αποπλατισμένο ή αν θα είχε πολλά μεγάλα ή λίγα χοντρά ή λεπτά κόκαλα.

Άλλοτε πάλι μπορεί να δούμε ένα παλιό σακάκι και βλέποντάς το να σχηματίσουμε μια ιδέα για το άτομο που το φορούσε. Αν ήταν ψηλός ή κοντός, παχύς ή αδύνατος κλπ.

Το ίδιο συμβαίνει και με το εκτόπλασμα ενός ανθρώπου που διατηρεί τα αδρά χαρακτηριστικά του νεκρού σώματος όπως το ξεραμένο ψαροκόκαλο διατηρεί τα χαρακτηριστικά του ψαριού όταν ήταν στη ζωή. Αυτό το εκτόπλασμα το ονομάζουμε "φάντασμα". Η αιθερική φύση του εκτοπλάσματος, είναι ο λόγος που πολλοί αποκαλούν τα φαντάσματα "Αιθερικά". Ακόμα καθώς η ουσία τους είναι ορισμένης πυκνότητας αιθέρας, maya, ύλης δηλαδή, κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορούμε να δούμε ένα φάντασμα με τα υλικά μας μάτια σαν μια ανθρώπινη φιγούρα.

Φάντασμα λοιπόν, είναι το εκτόπλασμα του ανθρώπου, που διατηρείται ένα διάστημα *μετά το θάνατο του φυσικού σώματος και για όσο χρόνο ψυχή-νους και Αστρικό σώμα βρίσκονται στο Αιθερικό πεδίο ή Άδη των αρχαιοελλήνων (Άδης ή "χώρα των σκιών" όπως αναφέρεται σε αρχαία Ελληνικά κείμενα).*

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, είναι φυσικό ότι κάποτε, όλοι μας θα

υπάρξουμε σαν φαντάσματα και θα είναι δυνατόν κάποιος, κάτω από ορισμένες συνθήκες να μπορεί να διακρίνει αυτή την εκτοπλασματική μας μορφή. Το φάντασμα δεν έχει χαρακτηριστικά προσώπου για να λέμε το φάντασμα του Γιάννη ή του Γιώργου απλώς έχει το σχήμα του σώματός του όπως το ψαροκόκαλο έχει το σχήμα του ψαριού και εμείς με τη φαντασία ή την διαίσθησή μας θεωρούμε ότι είναι το φάντασμα του τάδε ή της τάδε.

Τα φαντάσματα και τα στοιχειακά παραμένουν στον ηλεκτρομαγνητικό χώρο για χρονικό διάστημα που εξαρτάται από τις ***ανεκπλήρωτες επιθυμίες,*** τις ***προσκολλήσεις*** και ***συναισθηματικές αντιπαραθέσεις*** με άλλους, που είχε το άτομο όσο χρόνο βρισκόταν στην ανθρώπινη ζωή. Και λέγοντας προσκολλήσεις εννοούμε προσκολλήσεις σε ανθρώπους, ζώα, δόξες και αξιώματα ή υλικά αντικείμενα (*θησαυρούς - παλάτια - μεγαλεία*).

** Στοιχειακά είναι τα φαντάσματα που παραμένουν προσκολλημένα στον ίδιο τόπο. Γι' αυτό λέμε, στοιχειωμένο σπίτι, στοιχειωμένος πύργος, στοιχειωμένη γέφυρα κλπ.*

Έτσι, με λίγα λόγια, η ψυχή παραμένει στο Αιθερικό Επίπεδο μέχρι το Αστρικό της σώμα και ο νους να αποκολληθούν από αυτή την διάσταση. Αυτό απαιτεί άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο χρόνο.

Όσον αφορά τον χρόνο παραμονής μας στον Αιθερικό κόσμο οι πληροφορίες που έχουμε από τους μεγάλους Διδασκάλους είναι λίγες. Ένας παράγων που επηρεάζει το χρόνο παραμονής μιας ψυχής στον Αιθερικό κόσμο είναι τα συναισθήματα που έχει αφήσει ο άνθρωπος πίσω του στον Υλικό κόσμο. Μίση, πάθη, επιθυμίες εκδίκησης, βρισιές, κατάρες ιδίως των γονέων, μοιρολόγια, μαύρα ρούχα, κλάματα και τα συναφή εμποδίζουν την ανέλιξη μιας ψυχής από τον Αιθερικό στον Αστρικό κόσμο. Όμως αυτά τα αισθήματα ξεθωριάζουν με το χρόνο. Αντίθετα ευχές και προσευχές στον Κύριο για την ανέλιξη μιας ψυχής είναι παράγοντες που βοηθάνε. Μνημόσυνα, καντήλια, θυμιατά, κόλλυβα, μεγαλειώδεις τάφοι, μαυσωλεία, παπάδες και δεσποτάδες δεν βοηθούν και καμιά φορά φέρνουν και αντίθετο αποτέλεσμα στο να προχωρήσει η ψυχή στους ανώτερους κόσμους. Στην Ελληνική μυθολογία αναφέρεται ότι στον Άδη υπάρχει η λίμνη Λήθη και ότι η ψυχή πρέπει να περάσει μέσα από τη λήθη για να έχει

λύτρωση.

Αντίθετα, η ***δύναμη της προσευχής μας***, αυτό το δώρο του Θεού στον άνθρωπο, είναι το μόνο που όταν βγαίνει από τα βάθη της καρδιάς μας μπορεί να βοηθήσει μια ψυχή συγγενούς ή φίλου να επιταχύνει την πορεία της προς τον Αστρικό κόσμο.

Το Αστρικό σώμα του εκτοπλάσματος έλκεται και παραμένει στο Αιθερικό κόσμο για μεγαλύτερο ή μικρότερο χρονικό διάστημα που εξαρτάται από τους πιο πάνω θετικούς ή αρνητικούς παράγοντες και αποδεσμεύεται πιο γρήγορα με την συγχώρεση που δίνουμε εμείς στους νεκρούς και από την προσευχή μας γι᾽ αυτούς.

Λέγεται ότι κατά τον ενταφιασμό ένα μέρος της αιθερικής ουσίας παραμένει για ένα διάστημα στο νεκρό Υλικό σώμα με αποτέλεσμα και αυτός ο παράγων κατά κάποιο τρόπο να καθυστερεί την παραμονή της ψυχής στον Αιθερικό κόσμο και γι᾽ αυτό θεωρείται προτιμότερη η καύση του νεκρού ανθρώπινου σώματος από τον ενταφιασμό του.

Το στοιχειό του Ερρίκου του Ε' λέγεται ότι παρέμεινε στο παλάτι που έζησε και σκότωσε τις γυναίκες του στην Αγγλία, για περισσότερα από 180 χρόνια και πως το έβλεπαν οι κόρες του, η κακιά Μαρία Τυντόρ και η σώφρων Ελισσάβετ, ενώ στο Πουατιέ λένε ότι ακόμα και σήμερα, μετά από 13 αιώνες, περιφέρονται νομάδες στρατιωτών του Μωάμεθ που σκοτώθηκαν από τους Φράγκους με τις σιδερένιες πανοπλίες και ζητούν εκδίκηση που δεν τους άφησαν οι Φράγκοι να καταλάβουν την Ευρώπη και να φθάσουν στην Κωνσταντινούπολη. Μέσα στην απόλυτη ησυχία, το βράδυ, λένε ότι μπορεί κανείς να ακούσει τον ήχο από τις μεταλλικές πανοπλίες, από τις ιαχές των στρατιωτών και από τις οπλές των αλόγων (*μικρές αλήθειες – μεγάλες φαντασίες*).

Τα φαντάσματα των ανθρώπων (*το εκτόπλασμά τους*) αμέσως μετά το φυσικό θάνατο περιφέρονται για ένα μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα στα μέρη που έζησαν, στο σπίτι τους και κοντά στα άτομα που έζησαν και αγάπησαν. Ακόμα στο μέρος που εργάστηκαν, στα σημεία που έζησαν έντονες συγκινήσεις και δημιούργησαν έντονα συναισθήματα, αγάπης, μίσους, φόβου, μεγαλείου, λαγνείας κλπ.

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει άτομα που πρόσφατα έχασαν αγαπητά τους πρόσωπα, να λένε; «*Έχω την εντύπωση ότι το παιδί ή ο*

άνδρας μου δεν έφυγε. Τον αισθάνομαι δίπλα μου». «*Νομίζω ότι ακούω τη φωνή του*». «*Νομίζω ότι τον βλέπω με το πλάι του ματιού μου να περπατάει στο δωμάτιο*». «*Νομίζω ότι μου μιλάει και κάτι μου λέει*». «*Νομίζω ότι αισθάνομαι το χέρι του στον ώμο μου*». «*Νομίζω ότι μυρίζω τη μυρωδιά του*». Αυτή η αίσθηση κάποιας ιδιόμορφης σχέσης που παρατηρείται μεταξύ νεκρών και ζωντανών είναι πραγματική, δεν είναι η φαντασία των συγγενών του ανθρώπου που έφυγε από τη ζωή. Είναι η αίσθηση του εκτοπλάσματος του νεκρού, από τα άτομα που έχουν έντονα συγκεντρωμένη την προσοχή τους σ' αυτόν, με αποτέλεσμα και κάτω από ορισμένες συναισθηματικές κυρίως συνθήκες να αισθάνονται "ποικιλοτρόπως" την παρουσία του.

Υπενθυμίζουμε ότι τα ***ορατά στοιχεία*** του εκτοπλάσματος των νεκρών (*Αιθερικό σώμα*) έχουν ταυτότητα ουσίας με το υλικό τους σώμα. Το υλικό κατασκευής και των δύο είναι maya, ***είναι το ίδιο υλικό σε διαφορετική πυκνότητα.*** Όπως ο πάγος, το νερό και η υγρασία που αποτελούνται από το ίδιο υλικό, είναι νερό σε διαφορετική πυκνότητα. Έτσι, κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορεί να δει κανείς την συνήθως αόρατη υγρασία πάνω σε ένα κρύο τζάμι. Έτσι όπως μπορεί η υγρασία να γίνει ορατή ως νερό έτσι και το αόρατο εκτόπλασμα ενός ανθρώπου κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορεί να γίνει ορατό σαν φάντασμα.

Ακόμα, όπως την υγρασία μπορούμε να την μετρήσουμε με ένα υγρόμετρο έτσι και τη βιοενέργεια ενός φαντάσματος ήδη από τον 17ο αιώνα ορισμένοι αποκρυφιστές με επιτυχία και άλλοι χωρίς επιτυχία την εντόπισαν, τη μελέτησαν και για αυτά τα πειράματά τους πολλοί μεταφυσικοί όπως προαναφέραμε, έχουν γράψει εκατοντάδες βιβλία. Τα βιβλία και οι μελέτες έγιναν αιτία που στην Αμερική υπάρχουν εδώ και δεκαετίες πανεπιστημιακές σχολές που μελετάνε με επιστημονικούς τρόπους αυτά τα μεταφυσικά φαινόμενα. Η αύρα του ανθρώπινου σώματος, η βιοενέργεια, οι πράνες των βοτάνων και πολλά άλλα υπήρξαν αντικείμενα μελέτης από τη σύγχρονη επιστήμη, όπως και διάφορα ανεξήγητα φαινόμενα όπως η τηλεκίνηση, ο μεσμερισμός κλπ.

Επειδή το εκτόπλασμα, όπως προαναφέρθηκε, αποτελείται 1) από την ψυχή, 2) από τον νου 3) το Αστρικό και Αιτιατό σώμα, 3) από υλικά στοιχεία σε μικρή πυκνότητα, που είναι το Αιθερικό σώμα, μπο-

ρεί σε ορισμένες περιπτώσεις αυτή η εκτοπλασματική οντότητα, να δονήσει μόρια φυσικής ύλης και να δημιουργήσει κρότους, θορύβους και λάμψεις που να γίνονται αντιληπτοί από τους ζώντες ανθρώπους. Δεν μπορεί όμως ποτέ ένα φάντασμα να βλάψει έναν άνθρωπο.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι όλα τα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας είναι διαφορετικές συχνότητες "πνεύματος και ύλης" που όλα βρίσκονται εδώ που βρισκόμαστε εμείς τώρα, όπως εδώ βρίσκονται και όλα τα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κύματα όλου του κόσμου. Όλα τα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας είναι εδώ αλλά απλά, δονούνται σε διαφορετικές συχνότητες, τις συχνότητες που δημιουργεί το δοξάρι του Θεού και αυτός ο ήχος είναι ο Θείος Ήχος ή Μουσική των Σφαιρών. Όπως λέει ο λαός «*Εδώ είναι η κόλαση εδώ και ο παράδεισος*». Και αυτό είναι αλήθεια. Μόνο το υλικό μας σώμα περιορίζεται από το χώρο και το χρόνο. Για την ψυχή δεν υπάρχουν τέτοιοι περιορισμοί. Τα φαντάσματα, οι ψυχές, οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι είναι δίπλα μας, μας ακουμπάνε. Απλώς δονούνται σε κάποια διαφορετική συχνότητα στην οποία δεν είναι ευαίσθητα το δέρμα, τα μάτια και τα αυτιά μας.

Μία από αυτές τις συχνότητες είναι και ο Αιθερικός κόσμος που αν και αόρατος, επειδή ακουμπάει τον Υλικό κόσμο, ορισμένα ευαίσθητα άτομα μπορεί να έχουν κάποια αμυδρή εμπειρία από αυτόν. Τέτοια ευαίσθητα άτομα είναι και αυτοί που μπορούν να δουν ένα φάντασμα. Δεν βλέπουν όλοι φαντάσματα.

Στον οποιονδήποτε χώρο βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, υπάρχουν εκατοντάδες ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κύματα από ανάλογο αριθμό ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Εμείς δεν βλέπουμε και δεν ακούμε τίποτα εκτός και αν συντονιστούμε με έναν από αυτούς. Μπορεί ένας σταθμός να είναι στην Αμερική αλλά συγχρόνως είναι και δίπλα μας, ακόμα και μέσα μας μπορούμε να πούμε. Εδώ είναι τα Τάρταρα, εδώ τα Ηλύσια Πεδία, εδώ είναι όλο το σύμπαν, εδώ είναι και ο Θεός. Δίπλα μας, μέσα μας. Η ψυχή μας είναι μια Πνοή του Θεού (*Παλ. Διαθήκη*). Μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας (*Ανατολική παραδοχή*). Είμαστε ένα μέρος του Θεού και σύμφωνα με μια έκφραση που εξοργίζει τους παπάδες «Είμαστε μικρο-θεοί»!

Τώρα η προσοχή μας είναι συντονισμένη με το Υλικό Επίπεδο και επικοινωνούμε με τον Υλικό μας νου και με τα Υλικά μας αισθητήρια

όργανα (*μάτια-αυτιά -μύτη-στόμα-δέρμα*). Στον Αιθερικό κόσμο χρησιμοποιούμε πράνες (*Αιθερικά στοιχεία*) από τον Υλικό μας νου και τα υλικά αισθητήρια μας όργανα και γι' αυτό διατηρούμε και μια κάποια νωχελική και θαμπή "Υλική συνειδητότητα", όπως αυτή που έχουμε αμέσως μετά που θα ξυπνήσουμε από πολύωρο βαθύ ύπνο και που στην αρχή δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ώρα είναι και πού βρισκόμαστε. Μέσα από μια τέτοια θαμπή συνειδητότητα, το εκτόπλασμα διατηρεί μια κάποια ασθενική επαφή με τον Υλικό κόσμο.

Όταν η ψυχή απορρίψει το Αιθερικό της στοιχείο και αυτό θα συμβεί όταν πάψει ο νους του εκτοπλάσματος να έλκεται από τις επιθυμίες και τις προσκολλήσεις του στο Υλικό επίπεδο, αρχίζει και αραιώνει τις επισκέψεις του σε τόπους και πρόσωπα με τα οποία είχε προσκόλληση ως άνθρωπος ενόσω ζούσε. Τότε, ψυχή, νους και Αστρικό σώμα θα αφήσουν πίσω τους τα Αιθερικά υπολείμματα, που θα πέσουν σαν τα μαραμένα φύλα το φθινόπωρο και η ψυχή θα εισέλθει στις συχνότητες του κυρίως Αστρικού κόσμου. Τότε θα αρχίσει να λειτουργεί ο Αστρικός νους και η ψυχή θα αρχίσει για πρώτη φορά να αντιλαμβάνεται και να βιώνει τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου. Μια ψυχή με "***λίγα***" καρμικά βάρη μετά την απελευθέρωσή της από το Υλικό σώμα και τη **σύντομη** παραμονή της στο Αιθερικό πεδίο, θα προχωρήσει στον Αστρικό και αργότερα στον Αιτιατό κόσμο όπου θα παραμείνει μέχρι τη νέα της ενσάρκωση σε ένα νέο ανθρώπινο σώμα.

Το πόσο μια ψυχή θα παραμείνει στο Αστρικό Επίπεδο πριν να λάβει μια νέα ανθρώπινη γέννηση δεν είναι κάτι καθορισμένο αλλά εξαρτάται από τις καρμικές υποχρεώσεις κάθε ανθρώπου. Από τα καρμικά βάρη κάθε ψυχής.

Στις θρησκευτικές παραδόσεις μας, μεταφορικά πάντα, αναφέρεται ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ή Άγγελος του Θανάτου όπως ονομάζεται σε άλλα θρησκεύματα, επιλαμβάνεται των λογαριασμών που έχει κάθε άνθρωπος και κρίνει αν οι καλές πράξεις κατά τη διάρκεια της ανθρώπινής τους ζωής υπερέχουν των κακών. Στη συνέχεια δίνει την εντολή ώστε η ψυχή να ανέβει σε κάποιο παράδεισο, που είναι τόπος προσωρινής μακαριότητας ή να κατέβει σε κάποια κόλαση όπου θα υποστεί ορισμένα μαρτύρια.

Σημειώστε ότι η Κρίση από τον Άγγελο του θανάτου, οι τιμωρίες των κακών και οι επιβραβεύσεις των καλών έχουν περισσότερο

αλληγορικό χαρακτήρα. Ο Θεός δεν τιμωρεί ούτε καταδικάζει, είναι Αγαθός και Ελεήμων. Οι παράδεισοι σε αντίθεση με τις κολάσεις είναι περιοχές με πολύ Φως και Θεϊκή Αγάπη και οι ψυχές απολαμβάνουν μια ανείπωτη ευδαιμονία.

Στα όρια του Αιθερικού με τον κυρίως Αστρικό κόσμο η ψυχή θα συναντήσει τους προστάτες και τους οδηγούς της, "το φύλακα άγγελο" που λένε. Αυτοί θα την οδηγήσουν στην παραπέρα καθορισμένη από το Θείο Σχέδιο πορεία της. Οι προστάτες και οι οδηγοί είναι συνήθως Αστρικές οντότητες και σπανιότερα οντότητες του Αιτιατού Επίπεδου. Οι μαθητές των Τέλειων Διδασκάλων δεν έχουν προστάτες και οδηγούς καθώς είναι ο Διδάσκαλός τους που τους παραλαμβάνει την ώρα του φυσικού τους θανάτου και δεν αφήνει ποτέ μόνες τις ψυχές τους μέχρι να τις οδηγήσει στην Αγκαλιά του Πατέρα.

8) ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Όπως ήδη αναφέρθηκε, το ταξίδι επιστροφής της ανθρώπινης ατομικοποιημένης ψυχής στον Κύριο (*Θέωση*), αρχίζει από το Υλικό Επίπεδο και πάντα με την Χάρη του Θεού. Η Θεία Χάρη μας οδηγεί στον Υιό και ο Υιός μας αποκαλύπτει τον Πατέρα. Διαβάζουμε στα Ευαγγέλια:

«*Ουδείς γνωρίζει τον Πατέρα ει μη μόνον ο Υιός και εις όντινα ο Υιός θέλει αποκαλύψει τον Πατέρα*» (*Λουκάς Ε-22) και «Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ, εάν δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με*» (*Ιωαν ΣΤ-65*).

Με άλλα λόγια, μόνον ο Υιός μπορεί να μας οδηγήσει (*την ψυχή μας*) στην Θέωση, αλλά για να συναντήσει κανείς τον Υιό πρέπει πρώτα να λάβει την Χάρη του Θεού. Τότε με την Χάρη του Θεού και με την καθοδήγηση του Υιού, ο κάθε άνθρωπος θα αρχίσει κάποτε το ταξίδι της επιστροφής του.

Το ταξίδι της ψυχής προς την Θέωση μπορεί να διαρκέσει πολλές ανθρώπινες γεννήσεις αλλά μπορεί και μόνον μία και αυτό το επιβεβαιώνει ο ίδιος ο Ιησούς όταν λέει στους βαπτισμένους (*μυημένους*) μαθητές του: «***Είναι τινές των εδώ ισταμένων*** (*μαθητών Του*) ***οίτινες δεν θέλουσι γευθεί θάνατον εωσού ίδωσι την βασιλείαν του Θεού***» (*Λουκ. Θ27*).

Η ψυχή σύμφωνα με τις θρησκευτικές παραδόσεις, θα παραμείνει στον παράδεισο της Αστρικής Περιοχής για ένα προκαθορισμένο διάστημα που καθορίζεται από την υπεροχή των καλών πράξεων έναντι των κακών ενός ανθρώπου και αντίθετα. Αν σε κάποια περίπτωση η υπεροχή των κακών έναντι των καλών πράξεων είναι μεγάλη, η παραμονή του στην κόλαση θα είναι για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Επίσης αν τα καλά εξισορροπούν τα κακά έργα τότε η ψυχή θα οδηγηθεί σε ένα μέρος που οι Σούφι ονομάζουν ahrat και είναι μια περιοχή που βρίσκεται μεταξύ ουρανού, (*του παράδεισου*) και της κόλασης. Όταν η περίοδος παραμονής στον ουρανό, την κόλαση ή το ahrat ολοκληρωθεί, τότε η ψυχή θα επιστρέψει για μια καινούργια γέννηση μέσα σε ένα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη ύπαρξης που υπάρχουν.

Σε μία ερώτηση αν οι ψυχές στην κόλαση γνωρίζουν το λόγο παραμονής τους σε αυτές τις διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι απαντούν ότι το γνωρίζουν. Αλλά η αυταπάτη του Υλικού πεδίου είναι τόσο μεγάλη ώστε μόλις η περίοδος του “μαρτυρίου” τελειώσει και η ψυχή επανέλθει σε μια γήινη ενσάρκωση, ξεχνάει την εμπειρία που είχε στην κόλαση.

Λέγεται ακόμα ότι ο σκοπός της Αρνητικής δύναμης που εξουσιάζει τους τρεις κατώτερους κόσμους είναι να υπάρχει τέτοιος λαβύρινθος, ώστε οι ψυχές όταν βγαίνουν από τον ένα λαβύρινθο να πέφτουν σ’ έναν άλλο. Δεν θέλει να χάσει ούτε μια ψυχή από την επικυριαρχία του στους τρεις κόσμους τους οποίους ο Πατέρας της έχει καθορίσει να εποπτεύει.

Επαναλαμβάνουμε πως όταν ο άνθρωπος πάψει να έχει επιθυμίες με προσκόλληση σε υλικά ενδιαφέροντα, η ψυχή του παύει να επανενσαρκώνεται στη γη και επειδή μπορεί να έχει ακόμα καρμικές υποχρεώσεις, αυτές σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο τις εξαντλεί παραμένοντας σε διαλογισμό σε ένα υποεπίπεδο του Αστρικού Επίπεδου, μέχρι η ψυχή να οδηγηθεί πιο πάνω στον Αστρικό κόσμο.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Αστρικός κόσμος είναι πολύ θελκτικός και ότι η ζωή σ’ αυτή την διάσταση έχει πολλές ομοιότητες με τη ζωή πάνω στη γη. Υπάρχουν ψυχές που δεν θέλουν να φύγουν από αυτή τη διάσταση της Θεϊκής Δημιουργίας, τον Αστρικό κόσμο και πολύ περισσότερο δεν θέλουν να επανενσαρκωθούν. Η άποψη που έχουν πολλοί Δυτικοί μελετητές ότι η ψυχή από μόνη της επιλέγει πότε και κάτω από ποιες γήινες συνθήκες θα επανενσαρκωθεί είναι πέρα για πέρα λανθασμένη. Για το κάθε τι υπάρχει ένα θείο πρόγραμμα που ακολουθείται με πολλή ακρίβεια.

Όταν η ψυχή κάποτε παύσει να ενσαρκώνεται στο Υλικό Επίπεδο και υπερβεί τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο τότε θα αποτινάξει το νου με τον οποίο μέχρι προ ολίγου ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη, δηλα-

δή για όσο χρόνο βρισκόταν στους τρεις κατώτερους κόσμους και θα προχωρήσει προς τα άνω, στο πεπρωμένο της, που είναι η Σωτηρία, η Αυτογνωσία και τελικά η Θέωσή της.

Σωτηρία λέμε ότι αποκτάει η ψυχή όταν παύει να επανενσαρκώνεται και “ανέλθει” πάνω από τους τρεις κατώτερους κόσμους, το Brahman, όπως ονομάζονται αυτοί οι κόσμοι από τους Ανατολικούς πνευματικούς δασκάλους. Η πορεία και οι εμπειρίες που αποκτάει η ψυχή στον Αστρικό και κυρίως στους πάνω από αυτόν Εσωτερικούς κόσμους δεν μπορούν να περιγραφούνε διότι υπάγονται σε άλλες πραγματικότητες και σε “Αντίληψη” και “Γνώση” άλλων διαστάσεων.

Υπάρχει όμως δυνατότητα καθένας από εμάς σ᾽ αυτή του την ζωή να γνωρίσει τους κόσμους αυτούς όχι ακούγοντας ιστορίες και εμπειρίες από άλλους αλλά έχοντας ο ίδιος προσωπική εμπειρία μέσα από διαλογισμό. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι αν έχουμε μια άκρατη επιθυμία να γνωρίσουμε τους κόσμους του υπερπέραν αλλά ακόμα και τις εκδηλώσεις του Ίδιου του Θεού Πατέρα σ᾽ αυτούς, θα πρέπει αυτό το στόχο να τον βάλουμε σε πρώτη προτεραιότητα και να κάνουμε δύο πράγματα. ***Πρώτον*** να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε τις θείες αρετές, δηλαδή αγνότητα. ταπεινότητα, μη βιαιότητα, ειλικρίνεια κλπ. και **δεύτερον** να ζητήσουμε από τον Θεό με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό να μας δώσει τη Χάρη Του και να μας οδηγήσει στο Δρόμο που οδηγεί σ᾽ Εκείνον. Λέγεται ότι ο Θεός είναι πολύ ευήκοος σ᾽ αυτή την προσευχή και εκπληρώνει πάντοτε αυτή την ανθρώπινη επιθυμία.

Όπως στο υλικό επίπεδο υπάρχουν οι νόμοι της βαρύτητας, της παγκοσμίου έλξης, των υγρών, των αερίων κλπ. έτσι και στους ανώτερους πνευματικούς κόσμους υπάρχει ο Νόμος του Κάρμα ή της Δράσης και Αντίδρασης ή νόμος της Δίκαιης Ανταπόδοσης και στους ανώτατους κόσμους κυριαρχεί ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. Κάθε πνευματικό Επίπεδο έχει τους νόμους του και τα πάντα λειτουργούν με τη Χάρη Του. Ο Νόμος των νόμων, η Χάρη του Θεού είναι ο Ίδιος ο Θεός-Πατέρας που λειτουργεί με τρόπους πάνω από κάθε νόηση και αντίληψη. Όταν πλησιάσουμε τη σόμπα θα ζεσταθούμε, αν την ακουμπήσουμε θα καούμε. Αυτό υπαγορεύουν οι φυσικοί νόμοι. Δεν είναι ότι ο Θεός μας ζεσταίνει ή μας τιμωρεί και μας καίει. Όταν η φυσαλίδα ανεβαίνει από το βυθό στην επιφάνεια του

νερού αυτό γίνεται γιατί έτσι είναι οι φυσικοί νόμοι. Δεν είναι ότι ο Θεός την τραβάει προς τα πάνω.

Το ίδιο συμβαίνει και στις άλλες διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας, Υπάρχουν νόμοι σε ισχύ σε όλα τα πνευματικά επίπεδα. Νόμοι που δεν αλλάζουν μέσα στα εκατομμύρια χρόνια της Θεϊκής Δημιουργίας. Οι ψυχές στον Αιθερικό, τον Αστρικό, και τον Αιτιατό κόσμο. θα παραμείνουν όσο χρόνο καθορίζουν οι Νόμοι του Πατέρα. Το ότι κάποιος δικάζει και τοποθετεί τις ψυχές στη κόλαση, τον παράδεισο ή αλλού, είναι σχήματα και μεταφορικές και αλληγορικές περιγραφές, για να μπορούν οι άνθρωποι κάθε εποχής, κάθε κουλτούρας και κάθε νοημοσύνης κάπως να αντιληφθούν το Θείο Σχέδιο. Τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται και όπως ακούγεται. Όταν ο άνθρωπος προχωρήσει πνευματικά και βιώσει τις πραγματικότητας του Αιτιατού πεδίου τότε καταλαβαίνει την πραγματική σημασία των φράσεων «*Μέγας είσαι, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου*» και «*Τα πάντα εν σοφία εποίησας*». Δεν υπάρχει κάποιος άγγελος με ζυγαριά που να ζυγίζει τις καλές και τις κακές πράξεις όταν πεθάνει ο άνθρωπος. Είναι ο Θεϊκός νόμος που καθορίζει το κάθε τι. Στο Υλικό επίπεδο το λάδι να επιπλέει του νερού και στον Αστρικό και Αιτιατό κόσμο ψυχές με πολλά καρμικά βάρη είναι καθορισμένο να βρίσκονται πιο κοντά ή πιο μακριά από τον τελικό σκοπό – τη Θέωση. Πολλές έννοιες για να γίνονται αντιληπτές από τους ανθρώπους όλων των εποχών και όλων των δοξασιών, δίνονται με τρόπο παραβολικό. Τα πάντα είναι προκαθορισμένα και οργανωμένα σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο. Τίποτα δεν λειτουργεί στην τύχη. Η Χάρη του Θεού, με άλλα λόγια το Θείο Σχέδιο, προβλέπει τα πάντα. Τα πάντα είναι ο Ίδιος ο Θεός. «Εν το παν».

Με τις πέντε μας αισθήσεις αντιλαμβανόμαστε μόνο αντανακλάσεις των αντανακλάσεων μιας κάποιας πραγματικότητας. Μόνο μέσα από το διαλογισμό ο Θεός Πατέρας, μας αποκαλύπτει σταδιακά τα μυστικά της Δημιουργίας Του και με τη Χάρη Του μας οδηγεί στη Θεία Αγκαλιά Του.

Το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να το δούμε με τα υλικά μας μάτια, γιατί τα μάτια είναι όργανα φτιαγμένα από αδρή ύλη ενώ το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα δεν είναι φτιαγμένα από αδρή ύλη, μάγια (*maya*) αλλά είναι αντίστοιχα φτιαγμένα από μια αρχέγονη λεπτή ύλη, την Αστρική ύλη ή πρακρίτι

(*prakriti*) και την Αιτιατή ύλη ή πραντάν (*pradan*).

Θα πρέπει εδώ να αναφέρουμε ότι μία ανώτερη αλλά και μια κατώτερη οντότητα μπορεί να εμφανιστεί στους ανθρώπους με ένα υλικό σώμα αν η οντότητα αυτή έχει την ικανότητα να το δημιουργήσει. Αυτό δεν είναι κάτι που συμβαίνει συχνά αλλά οπωσδήποτε μπορεί να συμβεί όταν υπάρξει κάποιος άγνωστος για εμάς τους ανθρώπους λόγος. Προϋπόθεση όμως αυτής της παρουσίας είναι να το επιτρέψουν οι οδηγοί και οι προστάτες του ατόμου, αυτούς που μονολεκτικά ονομάζουμε όπως προαναφέρθηκε, "Φύλακα Άγγελο".

Είναι γνωστό και αναφέρεται στις Γραφές ότι ο Ιησούς παρουσιάστηκε μετά τη Σταύρωσή του σε ορισμένους μαθητές του, με υλικό σώμα. Περπάτησε μαζί τους και σε άλλη περίπτωση έφαγε μαζί τους.

Ακόμα υπάρχουν πολλά παραδείγματα δασκάλων που έπαιρναν υλικό σώμα και παρουσιαζόταν στους μαθητές τους, όπως από τους γνωστούς, ο δάσκαλος του Γιογκανάντα Βαβαζί, το αβατάρ Μετρέγια και πολλοί-πολλοί άλλοι.

Μετά τον φυσικό θάνατό μας, είναι δυνατό να ξανασυναντήσουμε συγγενικά μας πρόσωπα, εφόσον οι ψυχές μας και οι ψυχές τους βρίσκονται ακόμα στον Αιθερικό κόσμο και διατηρούν την εκτοπλασματική τους υπόσταση. Αυτή η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί με τα υπολειμματικά στοιχεία του Υλικού νου που έχουν παραμείνει στο εκτόπλασμα.

Όμως και στον κυρίως Αστρικό κόσμο μια τέτοια συνάντηση μπορεί να γίνει με προϋποθέσεις που δεν είναι γνωστές, γιατί είναι ασύλληπτες από την ανθρώπινη διάνοια. Το μόνο γνωστό είναι ότι οι μυημένοι από ένα Θεάνθρωπο μαθητές, όταν βρεθούν στον κυρίως Αστρικό κόσμο επιθυμούν να συναντήσουν συγγενικά τους πρόσωπα ή τον ιδρυτή της θρησκείας τους και τότε ο Διδάσκαλός τους, φροντίζει και πραγματοποιεί αυτή τους την επιθυμία.

Αργότερα όταν αντιληφθεί ο Αστρικός νους τον απέραντο αριθμό των συγγενών που είχε η ψυχή, στις πολλές και διάφορες προηγούμενες ενσαρκώσεις της, δεν διατηρεί το ίδιο έντονο ενδιαφέρον να συναντήσει αυτούς τους συγγενείς, φίλους ή εχθρούς που πρόσφατα εγκατέλειψε.

Στις διάφορες πνευματικές συνεδρίες που άτομα (*mediums*) έρχονται σε επαφή με πνεύματα, συνήθως επικοινωνούν με αιθερικές και

όχι με καθαρά Αστρικές οντότητες.

Τα κατώτερα επίπεδα του Αστρικού κόσμου είναι οι κολάσεις και τα ανώτεροι οι παράδεισοι. Στους παραδείσους του Αστρικού χώρου επικρατεί το Θεϊκό Φως, η ειρήνη, η γαλήνη και η γλυκιά Μουσική των Σφαιρών. Οι ψυχές βρίσκονται σε κατάσταση θείας έκστασης, πληρότητας και ευδαιμονίας (*samandi*). Αντίθετα στις κολάσεις δεν υπάρχει ευδαιμονία για τις ψυχές. Όμως τα περί βασάνων, κολαστηρίων, πόνων και ταλαιπωριών των ψυχών είναι εφευρέσεις ιερέων και θεολόγων και σε καμία περίπτωση δεν υπάρχουν, τουλάχιστον όπως αυτοί τα περιγράφουν σαν τιμωρίες του Θεού. Είναι δυνατόν ο Πανάγαθος Πατέρας να τιμωρεί και να εκδικείται τα παιδιά Του; Αυτά που λέγονται ότι περνάνε οι ψυχές στην κόλαση – το μαρτύριο της φωτιάς, της μεγάλης πείνας, της άσβεστης δίψας και πολλά άλλα, είναι παραβολικά για να δείξουν την δυστυχία αλλά και τη μεγάλη διαφορά που αισθάνονται οι λυπημένες ψυχές στην κόλαση, σε σχέση με τις χαρές και την ευδαιμονία που απολαμβάνουν άλλες σε κάποιο παράδεισο.

Σε ορισμένα κατώτερα επίπεδα του Αστρικού κόσμου βρίσκονται ψυχές ανθρώπων που εγκλημάτησαν, που εκμεταλλεύτηκαν συνανθρώπους τους, που καταστρέψανε άλλα δημιουργήματα του Θεού, που στην επίγεια ζωή τους εκμεταλλεύτηκαν τον ιδρώτα των συνανθρώπων τους. Ακόμα άτομα που έχυσαν αίμα για να εκδικηθούν αυτούς που είχαν διαφορετικές απόψεις, από τους ίδιους, που ήταν έρμαια κατωτέρων επιθυμιών, οινοπνεύματος και τοξικών ουσιών και που το Αστρικό τους σώμα έχει διατηρήσει επιθυμίες για πλούτη, δόξα, αισθησιασμό, προβολή και επιβεβαίωση. Αντίθετα σε ανώτερα υποεπίπεδα του Αστρικού και στον Αιτιατό κόσμο, βρίσκονται ψυχές ανθρώπων που ήταν ευσεβείς, τίμιοι, ολιγαρκείς και τους διέκρινε η (**Α**)γάπη με άλφα κεφαλαίο που την χαρακτηρίζει η ευσπλαχνία, η ανιδιοτελής προσφορά και η θυσία για τον συνάνθρωπο, τα ζώα και όλη τη Θεϊκή Δημιουργία.

Σχετικά με τις παραθανάτιες εμπειρίες όπως περιεγράφηκαν από τον Dr. Moody, αυτές είναι εμπειρίες του Αιθερικού επίπεδου όπως προαναφέρθηκε. Στις περιπτώσεις αυτές, η ψυχή με τα εκτοπλασματικά της στοιχεία έχει κάποια ικανότητα επαφής με τον Υλικό κόσμο και με τα υπολειμματικά νοητικά στοιχεία του υλικού της νου,

έχει εμπειρία του Αιθερικού φωτός και έχει αντίληψη του χώρου του χειρουργείου, των συγγενών που περιμένουν απ᾽ έξω, καθώς και του περιβάλλοντος που ζούσε ο προσωρινά "αποθανών".

Κάθε ανθρώπινη γέννηση είναι και μια νέα χρυσή ευκαιρία για να προχωρήσει μια ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της στη Θεία ενδελέχεια (*βλέπε σχετικά με το κάρμα*).

Όπως ήδη αναφέρθηκε, όταν η ψυχή απαλλαχθεί από το Αιθερικό της στοιχείο θα "ανέλθει" από τον Αιθερικό στον Αστρικό κόσμο όπως η φυσαλίδα του αέρα όταν απελευθερωθεί από το βυθό, αρχίζει και ανεβαίνει προς την επιφάνεια του νερού. Με τον πνευματικό Διδάσκαλο ως οδηγό του, ο μυημένος μαθητής διασχίζει αυτήν την ενδιάμεση περιοχή, τον Αιθερικό κόσμο, που βρίσκεται μεταξύ της Φυσικής και της Αστρικής περιοχής και εισέρχεται στο Αστρικό βασίλειο. Εκεί αντικρύζει μυριάδες έγχρωμα λαμπερά φώτα που δεν ήταν καθόλου γνωστά σ᾽ εμάς στο Φυσικό βασίλειο. Αστράπτουν μ᾽ ένα Φως πιο εκτυφλωτικό απ᾽ όλα τα διαμάντια, τα ρουμπίνια και τα σμαράγδια αυτού του κόσμου. Η μουσική που αντηχεί σ᾽ αυτό το βασίλειο είναι απερίγραπτη. Η ένταση του ήχου, γεμίζει την ψυχή μας με μακαριότητα που μας εξυψώνει και είναι πέρα από κάθε ήχο που γνωρίζουμε σ᾽ αυτό το Φυσικό βασίλειο. Μπορεί κανείς να αντιληφθεί τη διαφορά των ήχων, σαν μεταξύ υψηλής προδιαγραφής ψηφιακού διάχυτου ήχου και των επίπεδων μονοφωνικών καταγραφών που άκουγαν οι άνθρωποι από τα μαγνητόφωνα του παρελθόντος. Αυτή η διαφορά μάς βοηθά να φανταστούμε πως, αν παίρναμε την καλύτερη καταγραφή της μουσικής αυτού του φυσικού κόσμου και την βάζαμε μέχρι το ανώτατο επίπεδο δόνησης, αυτό θα έδινε μόνον μία ιδέα και μόνο για το πόσο πιο αιθέριος και απερίγραπτος είναι ο Εσωτερικός ήχος των βασιλείων του Υπερπέραν.

Το Αστρικό βασίλειο είναι μόνον η αρχή του Εσωτερικού μας ταξιδιού. Οι κάτοικοι αυτού του βασιλείου βρίσκονται μέσα σε ένα Αστρικό σώμα και είναι αιθέριες μορφές που ακτινοβολούν φως. Χωρίς το φυσικό μας σώμα μπορούμε να ταξιδέψουμε μέσα στο Αστρικό βασίλειο, διατηρώντας τις επιθυμίες και τις λαχτάρες μας. Δεν είμαστε περιορισμένοι από ένα βαρύ υλικό σώμα και μπορούμε να περιφερόμαστε και να ταξιδεύουμε με την ταχύτητα των επιθυμιών μας οπουδήποτε θέλουμε. Μπορεί να νομίσουμε ότι το Αστρικό βασίλειο είναι

καταπληκτικό, αλλά εξακολουθεί να είναι περιορισμένο, συγκρινόμενο με τα ανώτερα βασίλεια. Το Αστρικό βασίλειο είναι κατασκευασμένο από ύλη με περισσότερη συνειδητότητα από ό,τι το Φυσικό βασίλειο, αλλά υπάρχουν ακόμη πιο αιθέριες περιοχές που μας περιμένουν.

Μ᾽ όλες του τις στεριές και τις ηπείρους, το Αστρικό βασίλειο που είναι πανομοιότυπο με το Υλικό βασίλειο αλλά σε μια αιθέρια μορφή, εξακολουθεί να υπόκειται στους περιορισμούς του νου μας. Είναι ένα βασίλειο στο οποίο μπορούμε να υλοποιήσουμε οποιαδήποτε σκέψη και επιθυμία μας. Έτσι, ακριβώς όπως το Φυσικό βασίλειο που μας δεσμεύει με τις εγκόσμιες προσκολλήσεις μας και μας εμποδίζει να γνωρίσουμε το Θείο με τον ίδιο τρόπο μπορεί να ξεγελαστούμε και να αποσπαστούμε και στο Αστρικό βασίλειο. Όπως ένα παιδί σ᾽ ένα κατάστημα παιχνιδιών χαίρεται, έτσι κι εμείς μπορεί να απολαμβάνουμε υλοποιώντας οτιδήποτε θέλουμε και να απορροφηθούμε σ᾽ αυτές τις Αστρικές εκδηλώσεις, αλλά τότε χάνουμε τον σκοπό του Εσωτερικού μας ταξιδιού, που είναι το να φτάσουμε στο ανώτατο βασίλειο, αυτό της αιώνιας Αγάπης και μακαριότητας, στον Θείο Δημιουργό.

Ένας πνευματικός Διδάσκαλος, ως Εσωτερικός μας οδηγός, μας κρατά εστιασμένους στο ταξίδι μας, ώστε να μην αποσπαστούμε από τα αξιοθέατα σ᾽ αυτό το Αστρικό βασίλειο. Ο Διδάσκαλος θέλει να περάσουμε μέσα από αυτό το βασίλειο γρήγορα, για να μπορέσουμε να απολαύσουμε, ακόμη ανώτερα βασίλεια χαράς και έκστασης. Όσο γοητευτικό κι αν είναι το Αστρικό βασίλειο, το να ασχολείται κανείς με τη θέασή του είναι τόσο άκαρπο, όσο είναι και σ᾽ αυτόν το φυσικό κόσμο. Αυτό εξάπτει την περιέργειά μας και καταπλήσσει τον Αστρικό νου μας, αλλά δεν μας δίνει διαρκή ευτυχία και Θεία Αγάπη. Υπάρχουν πολύ ανώτερες απολαύσεις που μας περιμένουν στις Περιοχές πέρα από τον Αστρικό κόσμο.

Η επόμενή μας στάση στο ταξίδι προς τον Θεό είναι το Αιτιατό βασίλειο. Αν νομίζαμε ότι το Αστρικό βασίλειο ήταν απίστευτα όμορφο, η Αστρική περιοχή ωχριά σε σύγκριση με το Αιτιατό βασίλειο. Αυτό το βασίλειο είναι φτιαγμένο με ίσα μέρη ύλης και συνειδητότητας. Αυτό το κάνει ακόμη πιο αιθέριο από το Αστρικό βασίλειο. Τα φώτα στο Αιτιατό βασίλειο είναι πολύ πιο λαμπερά και πιο φωτεινά. Η μου-

σική είναι πιο μαγευτική. Το Αιτιατό βασίλειο είναι πιο απέραντο από το Αστρικό βασίλειο. Έχει απίστευτες ηπείρους και αφάνταστα υψηλά βουνά, ποταμούς που σχηματίζουν καταρράκτες και έναν ωκεανό φωτός, θέες και ήχους που είναι ασύλληπτα από τον φυσικό μας νου.

Σε κάθε βασίλειο υπάρχουν πλήθη ψυχών που είναι απασχολημένες σε όλων των ειδών τις επιδιώξεις. Στο Αιτιατό βασίλειο μπορούμε να κινηθούμε χωρίς το φυσικό και το Αστρικό μας σώμα και να ταξιδέψουμε με την ταχύτητα της σκέψης. Οτιδήποτε σκεφθούμε μπορεί να εκδηλωθεί. Μπορούμε να ταξιδέψουμε οπουδήποτε μέσα σ' αυτό το βασίλειο αυτοστιγμεί. Αυτό είναι ένα βασίλειο στο οποίο μπορούμε να δούμε τις περασμένες μας ζωές, είναι ένα βασίλειο στο οποίο όλες οι καταγραφές όλων των περασμένων μας ζωών είναι αποθηκευμένες (*Ακασικά αρχεία*). Έτσι, μπορούμε να ανατρέξουμε στην ιστορία του κάρμα μας και να δούμε πώς αυτό επηρέασε όλες τις ζωές μας.

Ο Διδάσκαλος, όμως, δεν θέλει να αποσπαστούμε από το Εσωτερικό μας ταξίδι προς την Θεότητα με το να ασχοληθούμε με τις περασμένες μας ζωές. Σκεφθείτε σε αναλογία, είναι σαν να ετοιμαζόμαστε να πάμε στο αεροδρόμιο για μια πτήση, αλλά πριν να φύγουμε από το σπίτι, βρίσκουμε ένα άλμπουμ με φωτογραφίες από τη ζωή μας και το ξεφυλλίζουμε. Περιέχει φωτογραφίες απ' όταν είμασταν μωρά και ακόμα βλέπουμε τα παιδικά μας χρόνια, τα νεανικά μας χρόνια, τα χρόνια της ώριμης ηλικίας και των τελευταίων χρόνων, μαζί με μία γραπτή περιγραφή της κάθε μέρας της ζωής μας. Μετά, φανταστείτε ότι υπήρχαν άλμπουμ με φωτογραφίες και βιογραφίες όλων των περασμένων μας ζωών. Αν αρχίσουμε να τα βλέπουμε όλα αυτά, θα χάσουμε την πτήση μας. Θα μας έπαιρνε χρόνια και δεκαετίες, για να δούμε όλες τις περασμένες ιστορίες των προηγούμενων ζωών μας. Ο Διδάσκαλος δεν μας αφήνει να χρονοτριβούμε εδώ, στην Αιτιατή περιοχή, καθώς υπάρχουν περισσότερα βασίλεια να επισκεφθούμε, με ακόμη μεγαλύτερη αγάπη και μακαριότητα.

Ο Διδάσκαλος, στη συνέχεια, μας οδηγεί στο Υπεραιτιατό βασίλειο. Αυτό είναι ένα μεγάλο άλμα, γιατί αφήνουμε πίσω μας τα βασίλεια που ελέγχονται από τον νου. Το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό βασίλειο είναι κάτω από τον έλεγχο του Παγκόσμιου Νου. Ο νους είναι αυτός που μας κρατά αποσπασμένους στα κατώτερα βασίλεια, είτε στο Φυσικό είτε στο Αστρικό και το Αιτιατό. Μας εμποδίζει

να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, την αληθινή μας φύση, ως ψυχή και να γνωρίσουμε τον Θείο Δημιουργό, τον Θεό.

Επειδή η έλξη του νου είναι πολύ μεγάλη, χρειαζόμαστε έναν πνευματικό Διδάσκαλο για να μας βοηθήσει να υπερβούμε τα τρία κατώτερα βασίλεια του νου. Όπως ένα διαστημόπλοιο χρειάζεται τρομερή δύναμη, για να ξεφύγει από την έλξη της βαρύτητας της Γης και να φτάσει στο εξωτερικό διάστημα, έτσι και η ψυχή μας χρειάζεται την πνευματική ακτινοβολία ενός Τέλειου Διδασκάλου, για να μας βοηθήσει να ανυψωθούμε πάνω από τα βασίλεια που ελέγχονται από την έλξη του νου.

Στο Υπεραιτιατό Επίπεδο βρίσκουμε μία δεξαμενή από νέκταρ που ονομάζεται Μανσαρόβαρ, μέσα στην οποία η ψυχή λούζεται και αποβάλλει το Αιτιατό της σώμα. Η ψυχή παραμένει τώρα καλυμμένη μόνο με ένα λεπτό πέπλο το *"πέπλο της μακαριότητας"*. Αυτή η Περιοχή είναι πέρα από τον νου και τις αισθήσεις. Δεν υπάρχει απολύτως καμία φυσική γλώσσα που να μπορεί να μας δώσει έστω και μία ιδέα με το τι μοιάζει το Υπεραιτιατό βασίλειο. Έχουμε μόνο ωχρές αντιστοιχίες.

Τον Φυσικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό νου, τους έχουμε αφήσει πίσω μας, στους κατώτερους κόσμους, καθώς ο νους δεν μας χρησιμεύει πια εδώ στην Υπεραιτιατή Περιοχή. Αυτού του βασιλείου την εμπειρία έχει απευθείας η ψυχή με ένα μόνο λεπτό κάλυμμα που την περιβάλλει το "πέπλο της μακαριότητας".

Το Υπεραιτιατό βασίλειο έχει επίσης, το δικό του ξεχωριστό Φως και τον Ήχο που βοηθά την ψυχή να αναγνωρίσει τι είναι, ποια είναι και πού βρίσκεται. Είναι σ' αυτό το βασίλειο που η ψυχή, βγαίνοντας από τη λήθη της, που την περιόριζε ο νους που την συνόδευεγια χιλιετίες μέσα στα κατώτερα βασίλεια, κραυγάζει «Σοχάνγκ» που σημαίνει «*Εγώ είμαι Αυτός*». Είναι τότε που η ψυχή συνειδητοποιεί ότι «*Είναι πνεύμα της ίδιας ουσίας μ' αυτή του Θεού*».

Το Υπεραιτιατό είναι ένα βασίλειο που αποτελείται κυρίως από συνειδητότητα με μόνο ένα λεπτό στρώμα ψευδαίσθησης. Η λίμνη Μανσαρόβαρ είναι γεμάτη με χάνσας (*κύκνους*), εξαγνισμένες ψυχές που αγαλλιάζουν με τη χαρά της συνειδητοποίησης της αληθινής τους φύσης. Στο Επίπεδο αυτό, η ψυχή, απογυμνωμένη από το κάλυμμα του νου, συνειδητοποιεί ότι η αληθινή της φύση και ουσία είναι ίδια

με αυτή του Θεού, ότι είναι δηλαδή πνεύμα. Εκεί, έχουμε την εμπειρία ότι, ως ψυχή, λάμπουμε με ένα εκτυφλωτικό φως. Συνειδητοποιούμε ότι οι ήλιοι και τα άστρα των φυσικών κόσμων δεν είναι παρά ωχρές αντανακλάσεις των Εσωτερικών Φώτων των ανώτερων βασιλείων και της ψυχής μας. Το Υπεραιτιατό βασίλειο είναι πέρα από κάθε περιγραφή. Τα πάντα που γνωρίζουμε μέσα στο Φυσικό, στο Αστρικό και το Αιτιατό βασίλειο δεν είναι παρά μόνο μία εκδήλωση του νου.

Στα βασίλεια πέρα από τον νου δεν υπάρχει κανένα σύστημα αναφοράς ή λόγια, για να περιγράφουν με τι αυτά μοιάζουν.

Είναι σαν να προσπαθούμε να περιγράψουμε τα χρώματα σε ένα άτομο που δεν μπορεί να δει ή τη μουσική σε ένα άτομο που δεν μπορεί να ακούσει. Έχουμε την εμπειρία από το καθετί ως υπερβατική Αγάπη, γεμάτη μακαριότητα και πέρα από κάθε αντίληψη. Έχουμε την εμπειρία των πάντων με την ψυχή, χωρίς το εμπόδιο των περιορισμών του νου.

Ακόμη και στο Φυσικό βασίλειο, τα λόγια δεν μπορούν να εκφράσουν ορισμένες εμπειρίες. Για παράδειγμα, η γλώσσα δεν μπορεί να μεταφέρει την απόλαυση, τη γεύση και τη γλυκύτητα του παγωτού σε κάποιον που ποτέ δεν το έχει γευθεί. Αν διαβάσουμε μόνο με το τι μοιάζει, δεν γευόμαστε τη νοστιμιά του εμείς οι ίδιοι. Δεν μπορούμε, επίσης, να συγκρίνουμε την εμπειρία τού να αγαπάμε κάποιον μόνο με το να διαβάζουμε μερικές λέξεις για την αγάπη. Κατά τον ίδιο τρόπο, η ψυχή μπορεί να έχει την εμπειρία της μακαριότητας, της Αγάπης και της ομορφιάς των ανώτερων βασιλείων, χωρίς την ανάμειξη του νου και των περιορισμών της γλώσσας.

Το Υπεραιτιατό Επίπεδο δεν είναι, όμως ένα βασίλειο αισθημάτων. Είναι μάλλον ένα βασίλειο μακαριότητας, του οποίου την εμπειρία έχει η ψυχή, πέρα από τα συναισθήματα και τα αισθήματα. Τα αισθήματα είναι περιορισμένα, καθώς έχουμε την εμπειρία τους στο επίπεδο του νου μας. Μπορούμε να νιώθουμε ευτυχία ή το αντίθετο, δυστυχία. Όμως, η μακαριότητα δεν έχει αντίθετο. Η μακαριότητα είναι μία αιώνια κατάσταση του Θεού και της ψυχής. Κατοικεί στον αληθινό μας πυρήνα. Αυτή δεν αλλάζει, αλλά είναι μία παντοτινά υπάρχουσα κατάσταση, της οποίας έχουμε την εμπειρία, όταν βιώσουμε τον εαυτό μας ως ψυχή. Τα συναισθήματα έρχονται και φεύγουν, όπως τα κύματα στον ωκεανό, τινάζοντάς μας από τα ύψη στα βάθη. Αν αποκτή-

σουμε αυτό που θέλουμε, είμαστε ευτυχισμένοι, αν δεν αποκτήσουμε αυτό που θέλουμε, είμαστε θλιμμένοι. Η μακαριότητα δεν εξαρτάται από τις εξωτερικές συνθήκες της ζωής. Όταν απογυμνώσουμε την ψυχή μας από το κάλυμμα του νου και εισέλθουμε στο Υπεραιτιατό βασίλειο, τότε έχουμε την εμπειρία της αληθινής μακαριότητας.

Το Υπεραιτιατό βασίλειο δεν είναι το τέλος του ταξιδιού και γι' αυτό ο Διδάσκαλος δεν θέλει να χρονοτριβούμε εδώ, επειδή η επόμενη φάση του ταξιδιού είναι ο απώτατος προορισμός μας – το καθαρά πνευματικό βασίλειο, γνωστό ως «Σατς Καντ» ή «Σατ Λοκ», που σημαίνει «Αληθινό Σπίτι» ή «Αληθινό Βασίλειο». Αυτή η Περιοχή είναι πέρα από τον νου και τη διάνοια, είναι εκεί όπου η ψυχή έχει την εμπειρία της αληθινής της φύσης και επιστρέφει στην Πηγή της, τον Θεό. Εδώ, η μακαριότητα και η αγάπη ξεπερνούν εκείνες που βιώθηκαν μέσα σε όλα τα βασίλεια κάτω από αυτό. Το Σατς Καντ είναι το βασίλειο του πνεύματος, χωρίς καθόλου ύλη ή ψευδαίσθηση. Αυτό είναι το φωτεινό και άπειρο βασίλειο του Θεού. Στο Σατς Καντ, όπου είναι το Αληθινό Σπίτι της ψυχής, η ψυχή συγχωνεύεται με τη Θεότητα.

Το Φως του Σατς Καντ είναι πέρα από εκείνα τα φώτα όλων των άλλων βασιλείων. Εκατομμύρια εξωτερικοί ήλιοι αυτού του Φυσικού μας βασιλείου δεν είναι ίσοι ούτε με μια μικρή ακτίνα του Θείου Φωτός του Σατς Καντ. Πόσο έντονα φωτεινό είναι αυτό; Σκεφθείτε την διαφορά μεταξύ του φωτός του κεριού και του φωτός του ήλιου. Οι επιστήμονες λένε για το φως του ήλιου ότι είναι αμυδρό, συγκρινόμενο με το φως των μακρινών κβάζαρ. Παρόμοια, τα φώτα αυτού του Φυσικού βασιλείου δεν είναι παρά σκοτεινά και αμυδρά, συγκρινόμενα με το φως του Θεού που ακτινοβολεί χωρίς κανένα κάλυμμα στο βασίλειο του Σατς Καντ.

Με όλη την ένταση με την οποία ένας εγκόσμιος λάτρης τρέχει στην αγκαλιά της αγαπημένης του και ολοκληρώνει την αγάπη τους, έτσι και η ψυχή τρέχει στην Αγκαλιά του Θεού, στο Σατς Καντ. Σαν από ένα μαγνήτη, η ψυχή έλκεται να ενωθεί ξανά με τον Θεό. Οι χαρές του Υπεραιτιατού βασιλείου φθάνουν σε μία ακόμη μεγαλύτερη ένταση, πέρα από κάθε ανθρώπινη περιγραφή, όταν η ψυχή εισέρχεται στο Σατς Καντ. Αγνό Φως και Ήχος μάς λούζουν και η ψυχή λάμπει με τη λαμπρότητα δεκαέξι εξωτερικών ήλιων. Η ψυχή μας, τε-

λείως και πλήρως, συγχωνεύεται με τον Θεό και έχουμε την εμπειρία της ευθυμίας και της χαράς της αληθινής μας κατάστασης. Εκεί δεν υπάρχει πόνος, θλίψη και θάνατος. Τα πάντα είναι ειρήνη και διαρκής ευτυχία. Συναρπαστική Αγάπη και ατέλειωτη μακαριότητα νιώθουμε, όταν συγχωνευόμαστε ξανά με τον Θεό. Ο Θεός είναι Αγάπη.

Στο Σατς Καντ γινόμαστε ένα με τον Ωκεανό της Αγάπης και καθώς ο Θεός είναι συνειδητότητα, όταν συγχωνευτούμε με τον Θεό, γινόμαστε πανσυνειδητοί. Είναι μία μαγευτική έκσταση πέρα από κάθε κατανόηση. Η Σπίθα του Φωτός συγχωνεύεται με το Φως και γίνεται Φως. Αποκτούμε τελικά πληρότητα.

9) ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Από τον Διδάσκαλο Kabir (1398-1478)

Η διδασκαλία και οι περιγραφές του Τέλειου Διδασκάλου Kabir είναι ακριβώς οι ίδιες όπως δόθηκαν και δίδονται από τους Τέλειους Διδασκάλους του τελευταίου αιώνα. Η ορολογία μπορεί να είναι διαφορετική διότι τότε χρησιμοποιούσαν όρους πιο κοντά στην Σανσκριτική γλώσσα αλλά αυτά που περιγράφονται είναι απολύτως τα ίδια.

Ο Άγιος Καμπίρ μας πληροφορεί ότι το Μονοπάτι της Πνευματικότητας που ο ίδιος διδάσκει, αρχίζει από το Έκτο (*σωματικό*) κέντρο, το Άτζνα τσάκρα (*ή Έδρα της ψυχής ή Τρίτο ή Απλό Οφθαλμό*). Αυτό το Μονοπάτι του Σαντ Ματ οδηγεί διαμέσου του Καντ (*Αστρικού*), και του Μπραχμάντ (*Αιτιατού*), στο Σατς Καντ και τελικά στο Σατ Νάαμ (*Άναμι*), το ειδυλλιακό σπίτι του παντοδύναμου Θεού. Αυτοί από τον υψηλότερο βαθμό αυτής της πειθαρχίας (*μυημένοι μαθητές*), αρχίζουν (*το πνευματικό τους ταξίδι*) από το Άτζνα τσάκρα (*Τρίτο ή Απλό Οφθαλμό*), που βρίσκεται πίσω από τα μάτια.

Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι η ψυχή αρχίζει την άνοδό της από το Πιντ (*φυσικό*) επίπεδο και διαμέσου του Άτζνα τσάκρα (*την Έδρα της Ψυχής ή Τρίτο Οφθαλμό*) και πηγαίνει στο Άντχ (*Αστρικό*) επίπεδο και από εκεί συνεχίζει την περαιτέρω πορεία της στο Υπερπέραν.

Ο Διδάσκαλος Καμπίρ συνεχίζει την περιγραφή του Εσωτερικού ταξιδιού αναφέροντας σαν προϋπόθεση, η προσοχή του αφοσιωμένου μαθητή να εστιάζεται στον Τρίτο οφθαλμό, με την Χάρη του αλη-

θινού (*Τέλειου*) Διδασκάλου (*Χάρη σημαίνει την μύηση*).

Περνώντας διαμέσου του οπτικού νεύρου, η προσοχή εστιάζεται σ' ένα σημείο που ονομάζεται Τρίτος Οφθαλμός. Από εδώ η ψυχή μπαίνει στη Σουκχμάνα, το (*μεσαίο μονοπάτι*), που βρίσκεται μεταξύ της Ίντα (*αριστερό μονοπάτι*) και της Πνγκάλα (*δεξιό μονοπάτι*).

Το αριστερό και το δεξιό μονοπάτι οδηγούν στην επικράτεια του Κάαλ (*στο Αστρικό και το Αιτιατό πεδίο*), αλλά το μεσαίο οδηγεί κάποιον ακόμα πιο ψηλά στο Υπερπέραν.

Μόνον ο αληθινός Σαντού (*πειθαρχημένη ψυχή με πρόσβαση μέχρι το τρίτο εσωτερικό επίπεδο*) μπορεί να περάσει διαμέσου των εννέα πυλών και να φτάσει την δέκατη πύλη που είναι γνωστή ως Ντάσουαν Ντουάρ (*βρίσκεται στο Χαμηλότερο μέρος του Υπεραιτιατό*). Σ' αυτό το στάδιο, η ψυχή ενώνεται πλήρως με την φωτεινή ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου, που παραμένει μ' αυτήν για να είναι για πάντα ο πιστός οδηγός της στα Εσωτερικά βασίλεια.

Καθώς η ψυχή αρχίζει την διαδρομή της από το Υλικό Επίπεδο, ανεβαίνει Εσωτερικά μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό και φτάνει στο επόμενο πνευματικό στάδιο (*ή σταθμό*) γνωστό σαν Σαχανσντάλ Κανουάλ που βρίσκεται στο Αστρικό Επίπεδο, ένα επίπεδο που έχει φως με ένταση ίδια με χίλια αναμμένα κεριά.

Εδώ αισθάνεται κανείς την ευδαιμονία από τόση πολλή ακτινοβολία και φως, που του φαίνεται ότι αυτή η περιοχή είναι κυριολεκτικά ένα σιντριβάνι που ξεχειλίζει με φως. Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι εδώ ακούγεται ο ήχος της μεγάλης καμπάνας ή του κοχυλιού.

Πιο πάνω, μέσα στο Αστρικό, υπάρχει ένα πολύ στενό τούνελ που ονομάζεται ***Μπουνκνάλ***, διαμέσου του οποίου η ψυχή πρέπει να περάσει. Η κατεύθυνσή του τούνελ οδηγεί εντελώς ευθεία, έπειτα προς τα πάνω και έπειτα ξανά ευθεία. Έτσι με αυτή την πορεία μέσω του Μπούκναλ που ολόκληρο το Αστρικό Επίπεδο εμφανίζεται να είναι ως ένα αναποδογυρισμένο συντριβάνι από όπου ένας αληθινός Σαντού, μπορεί να πιει με αφθονία Θείο νέκταρ.

Τι κρίμα που ο οποιοσδήποτε δεν έχει έναν Διδάσκαλο και πεθαίνει διψασμένος γι' αυτό το γλυκό νέκταρ!

Ο Άγιος Καμπίρ λέει στη συνέχεια ότι καθώς η ψυχή υψώνεται προς τα πάνω από τον σταθμό του Σαχανσντάλ Κανουάλ, που βρίσκεται στο Αστρικό Επίπεδο, συναντάει πολυάριθμες κατεργαριές που δια-

δραματίζονται από την αρνητική δύναμη, για να έλξει την ψυχή και να την κρατήσει απασχολημένη σ' αυτό το επίπεδο, με σκοπό να αποτρέψει τις ψυχές να προχωρήσουν προς τα άνω. Σ' αυτήν την περιοχή υπάρχουν όμορφες θέες, θελκτικοί "άνθρωποι" και μουσικές για να σαγηνεύουν και να ελκύουν την προσοχή, δηλαδή την ψυχή.

Ωστόσο, αυτοί οι περισπασμοί φεύγουν όταν το άτομο επαναλαμβάνει τα "Πέντε Φορτισμένα Ονόματα του Θεού" που δόθηκαν σ' αυτό από τον Διδάσκαλο την ώρα της πνευματικής του μύησης.

Μετά από περαιτέρω άνοδο, η ψυχή φτάνει στο ***Δεύτερο στάδιο*** του Σαντ Ματ, γνωστό ως Τρικούτι που βρίσκεται στο Αιτιατό Επίπεδο. Ο Άγιος Καμπίρ περιγράφει ότι αυτό το μέρος είναι ένα Μαχάλ ή παλάτι. Αυτό το επίπεδο είναι κάτω από την κυριαρχία του Μπράχμα. Η ψυχή εδώ ακούει τον ήχο της βροντής ή την γλυκιά μελωδία ενός πελώριου τυμπάνου. Αυτό το επίπεδο είναι γεμάτο με την γνώση του φυσικού κόσμου, καθώς και του Υπερπέραν. Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι αυτό το μέρος προσεγγίζεται με την βοήθεια του μάντρα "Ωμ" και το χρώμα που διαχέεται παντού είναι αυτό το κόκκινο του ανατέλλοντος ηλίου.

Συνεχίζοντας την περιγραφή των Εσωτερικών βασιλείων, ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι, στη συνέχεια η ψυχή ανεβαίνει προς τα πάνω, προς το Μπραχμάντ, το ***Τρίτο πνευματικό επίπεδο*** (*για το οποίο χρησιμοποιεί το όνομα Σεθ Σουν για να το περιγράψει*).

Καθώς η ψυχή ανεβαίνει ακόμα ψηλότερα, διασχίζει μια λίμνη με νέκταρ, γνωστή με το όνομα Αμριτσάρ ή Μανσαρόβερ. Η ψυχή χαρούμενα κάνει μια βουτιά, διασχίζει αυτή την ιερή λίμνη και πίνει από το Θείο της νέκταρ της, αποκτώντας μ' αυτόν τον τρόπο την αγνή μορφή ενός Χάνς που σημαίνει ενός Κύκνου (*μιας αγνής ψυχής*). Η ψυχή έχει τώρα αποβάλλει τα καλύμματά του Φυσικού, Αστρικού και του Αιτιατού της σώματος και επιτυγχάνει την είσοδό της σε μία Περιοχή αιωνιότητας. Αυτό είναι ένα πολύ υψηλό επίπεδο στην πνευματικότητα κι εδώ η ψυχή απελευθερώνεται επιτέλους από τον Κάλ. (*δεν επανέρχεται σε άλλη ενσάρκωση στον Υλικό κόσμο*).

Η ψυχή τώρα συνεχίζει την άνοδό της προς το ***Τέταρτο επίπεδο***, γνωστό σαν Παρ-Μπραχμ (*Υπεραιτιατό*) και ο ήχος που διαχέεται παντού είναι η γλυκιά μελωδία από ένα έγχορδο όργανο, όπως η κιθάρα ή το βιολί. Η ίδια η ψυχή ακτινοβολεί με θεϊκό φως που έχει ένταση

ίση με αυτό δώδεκα ηλίων. Το μάντρα που αντηχεί είναι "Ραρανκάρ" και ένα λουλούδι οκταπέταλου λωτού μπορεί να βιωθεί από τον διαλογιζόμενο σ' αυτό το επίπεδο.

Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι η ψυχή τώρα συνεχίζει το προς τα πάνω ταξίδι της πιο μακριά ***στο ίδιο επίπεδο*** (*το Τέταρτο*), ερχόμενη σ' ένα μέρος που ονομάζεται Μάχα Σούνα, που είναι ένα απίστευτα αχανές κενό.

Λόγω του υπερβολικά έντονου σκοταδιού, το κενό αυτό μπορεί να το διασχίσει η ψυχή μόνο με την βοήθεια και το Φως του αληθινού Διδασκάλου. Χωρίς τον Σατγκουρού, κανένας δεν μπορεί να μπει και να προχωρήσει σ' αυτήν την σκοτεινή δίοδο. Ακόμη κι αν η ψυχή τώρα έχει φως ισοδύναμο με δώδεκα Εσωτερικούς ήλιους, το φως της δεν μπορεί να φτάσει σε μεγάλη απόσταση, μέσα με τέτοιο εντατικό σκοτάδι.

Ο Άγιος Καμπίρ περιγράφει κάποιες πολύ γοητευτικές έλξεις σ' αυτό το επίπεδο, που προσπαθούν να δεσμεύσουν την ψυχή και να την κλέψουν μακριά. Λέει για παράδειγμα, ότι αυτές οι δυνάμεις μπορούν να πάρουν την μορφή ενός φιδιού πύθωνα, που ρουφάει προς τα κάτω τις ψυχές με μεγάλες, ισχυρές, σαρωτικές, κυκλικές κινήσεις, ούτως ώστε η ψυχή να μη μπορεί εύκολα να ξεφύγει από την λαβή του. Ευτυχώς, ο Διδάσκαλος παίρνει την ψυχή, κάτω από την προστασία του και έτσι και οι δύο, ο Διδάσκαλος και η ψυχή, περνούν γρήγορα και εύκολα μέσα από αυτήν την απέραντη περιοχή σκοταδιού.

Η ψυχή μπορεί να ταξιδέψει σ' αυτήν την περιοχή μόνο με την βοήθεια του φωτός του Διδασκάλου και να διασχίσει τις 21 περιοχές του Παρ Μπραχμ. Αυτό μπορεί να το επιτύχει μόνον στην συντροφιά του αληθινού Διδασκάλου.

Καθώς η ψυχή ανεβαίνει ακόμη πιο πάνω *στην ίδια την Τέταρτη περιοχή*, περνάει την Μάχα Σουνα και βλέπει στην δεξιά πλευρά της ένα πελώριο νησί, που είναι ένας πλήρης κόσμος από μόνος του. Υπάρχει ένα λουλούδι λωτού με δώδεκα πέταλα σ' αυτήν την περιοχή, που ο Άγιος Καμπίρ ονομάζει ***Αχάτ Ντιπ***. Στην αριστερή πλευρά είναι ένα άλλο νησί το ***Σεχάι Ντιπ***, με έναν πολύ φωτεινό λωτό δέκα πετάλων.

Εξακολουθώντας να προχωράει στο ταξίδι της, διαμέσου αυτής της απέραντης Τέταρτης περιοχής, η ψυχή βλέπει ένα άλλο "μέρος" όπου υπάρχουν πέντε κόσμοι ωοειδούς σχήματος. Ο Άγιος Καμπίρ

παρατηρεί ότι αυτοί είναι τόσο γιγαντιαίοι που σε σύγκριση μεγέθους, ο φυσικός κόσμος στον οποίο ζούμε, μοιάζει ακριβώς όπως μια μικρή τρίχα! Ο καθένας απ᾽ αυτούς τους πέντε κόσμους έχει τον δικό του Μπράχμα. Παραπλεύρως με αυτό το "μέρος" υπάρχουν άλλα τέσσερα ***"μέρη"*** που έχουν κρατηθεί πολύ μυστικά.

Πολλές ψυχές μένουν σε κάθε "μέρος" λέει ο Άγιος Καμπίρ, αλλά δεν μπορούν να φύγουν, καθώς αυτές δεν μπορούν ν᾽ ανέβουν, ούτε να κατέβουν απ᾽ αυτά τα "μέρη" (*είναι φυλακισμένες*).

Στην κορυφή αυτής της ίδιας της Τέταρτης περιοχής, που είναι γνωστή ως ***Μπάνουαρ Γκούφα***, υπάρχουν δύο κολοσσιαία βουνά ή πύλες. Εκεί, η ψυχή επιτέλους μπορεί να δει τον εαυτό της στην αληθινή της μορφή και να αναγνωρίσει ότι είναι φτιαγμένες από την ίδια ουσία με αυτή του Θεού. (*Αυτό το γεγονός ονομάζουμε στον μυστικισμό Αυτογνωσία*).

Μια εκπληκτική θέα περιμένει την ψυχή εδώ στην Μπάνουαρ Γκούφα. Σ΄ αυτό το μέρος, υπάρχουν ***ογδόντα οκτώ χιλιάδες τεράστιοι κόσμοι,*** ο καθένας πλήρης στον εαυτό του που είναι εκθαμβωτικοί, με εκτυφλωτικά φώτα, κυριολεκτικά ξεχειλίζοντας σαν από διαμάντια, ρουμπίνια, σμαράγδια και άλλα πολύτιμα πετράδια. Εδώ το Θείο ηχητικό ρεύμα θυμίζει στην ψυχή το γήινο φλάουτο και την λέξη ***Σοχάνγκ*** που οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν σαν μάντρα.

Ο Άγιος Καμπίρ έχει χρησιμοποιήσει λέξεις για να περιγράψει πράγματα μ᾽ έναν τρόπο που ο καθένας μπορεί να καταλάβει, αλλά τα πράγματα που περιγράφει είναι αλληγορικά. Αυτές οι λέξεις που είναι αναφορές του στα διαμάντια, τα ρουμπίνια και τα σμαράγδια, είναι στην πραγματικότητα κάτι άλλο!

Καθώς η ψυχή αφήνει αυτή την Περιοχή, με την καθοδήγηση του Διδασκάλου, φθάνει στην πόρτα της Περιοχής ***Σατ Λοκχ,*** γνωστής και ως Σατς Καντ, που περιγράφεται ως το ***Πέμπτο πνευματικό επίπεδο*** της Δημιουργίας. Σ᾽ αυτό το επίπεδο η ψυχή ανακαλύπτει ένα "άρωμα" τόσο Θείο, που δεν υπάρχει όμοιο σ᾽ αυτόν τον φυσικό κόσμο. Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι η ψυχή μένει εμβρόντητη με την ομορφιά από τις θέες που μπορεί να αντικρίσει σ᾽ αυτό το επίπεδο.

Στο Σατς Καντ, η ψυχή αποκτάει φως που είναι το ίδιο με το φως δεκαέξι Εσωτερικών ηλίων και έχει την αληθινή, αγνή μορφή του Χανς. Ο Καμπίρ Σαχίμπ αποκαλύπτει ότι είναι αυτές οι τυχερές Χανς (*κύκνοι-αγνές ψυχές*), που είναι ευλογημένες με την σέβα (*ανιδιοτελή υπη-*

ρεσία) να "δροσίζουν" τον Σατ Πουρούς στο μεγαλόπρεπό του ανάκτορο!

Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι εκεί ακούγεται ο μεθυστικός ήχος της πίπιζας, που αντηχεί παντού και ακόμα πως ένα εκατομμύριο ήλιοι και φεγγάρια αν ανατείλουν μαζί δεν είναι δυνατόν να είναι όμοια με μια τρίχα του Σατ Πουρούς σ' αυτό το υπέροχο σπινθηροβόλο επίπεδο της απεριόριστης ακτινοβολίας Του!

Ακόμα πιο ψηλά στο βασίλειο του Δημιουργού, είναι το ***Έκτο Επίπεδο***, γνωστό ως ***Άλακχ Λοκχ.*** Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι αυτό το μέρος μπορεί να περιέχει το φως δισεκατομμυρίων Εσωτερικών ηλίων, αλλά παρ' όλα αυτά, το φως του δεν μπορεί να συγκριθεί με το εκτυφλωτικό φως που εκπέμπεται από μια τρίχα του Άλακχ Πουρούς, του Κυρίου αυτής της Περιοχής.

Ακόμα πιο πάνω, είναι ο Άγκαμ Πουρούς, ο Κύριος της περιοχής του ***Άγκαμ Λοκχ.*** Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι αυτή η ***Έβδομη περιοχή*** είναι πέρα από κάθε περιγραφή, αλλά αυτός υπαινίσσεται ότι ένα τρισεκατομμύριο Εσωτερικοί ήλιοι φωτίζουν αυτό το αχανές παλάτι.

Η υψηλότερη πνευματική περιοχή, η ***Όγδοη***, είναι γνωστή ως ***Άναμι Λοκχ***, όπου ο προεδρεύων Κύριος Άναμι Πουρούς κατοικεί. Αυτό είναι το ύστατο και τελικό στάδιο στο Σαντ Ματ. Εδώ είναι η κατοικία του παντοδύναμου Θεού, της Υπέρτατης ύπαρξης, του Ενός και μοναδικού Θεού, που λέγεται Άναμι.

Ο Άγιος Καμπίρ αποκαλύπτει ότι αυτό το μέρος μπορεί να γίνει γνωστό, μόνον από ψυχές που είναι ικανές να φτάσουν εδώ. Αυτή η Περιοχή είναι πέρα από οποιαδήποτε περιγραφή, διότι δεν υπάρχουν αντίστοιχες λέξεις για να έχουμε έστω κάποια ομοιότητα ή αναλογία προς οτιδήποτε γήινο. Ο παντοδύναμος Θεός σ' αυτό το μέρος, είναι απερίγραπτος. Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι δεν υπάρχει σε αυτήν την Περιοχή ούτε Φως ούτε σκοτάδι, ούτε βαρύ ούτε ελαφρύ, ούτε ήχος ούτε σιωπή, απλώς «***Αυτό είναι***»!

Ο Άγιος Καμπίρ εξηγεί ότι αυτό το ολοκληρωμένο σύνολο του Σαντ Ματ βρίσκεται ακριβώς μέσα στο ανθρώπινο σώμα, πάνω από τον Τρίτο Οφθαλμό! Ολόκληρη η Δημιουργία του παντοδύναμου Θεού, όλα όσα ο Άγιος Καμπίρ έχει περιγράψει, όλα είναι μέσα μας, αλλά η Μάγια και η ψευδαίσθηση έχει απλώσει ένα πολύ μεγάλο, μπερδεμένο, λεπτό δίχτυ για να περιπλέξει και να παγιδεύσει την φτωχή ψυχή,

κρατώντας την σε άγνοια για την νόμιμη κληρονομιά της.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ περαιτέρω εξηγεί πως η Μάγια και η ψευδαίσθηση έχουν δημιουργήσει παγίδες με τέτοια πανουργία και εξυπνάδα, ούτως ώστε να τοποθετείται η σκιά του Μπραχμάντ μέσα στο Αντχ (*Αστρικό*) και κατόπι από το Αντχ στο Πιντ (*Υλικό*). Αυτά είναι μόνο σκιές το ένα του άλλου, αλλά αυτό το σχέδιο είναι δημιουργημένο με τόση ευφυία έτσι ώστε όλα να μοιάζουν απίστευτα αληθινά, μολονότι δεν είναι. Είναι μόνο μια ψευδαίσθηση της πραγματικότητας!

Σε σχέση μ᾽ αυτό ο Άγιος Καμπίρ λέει: «*Το αληθινό μου σπίτι είναι πέρα και μακριά από το Πιντ και το Αντχ. Αρχίζει από το τέταρτο πνευματικό επίπεδο και συνεχίζει προς τα πάνω*».

Ο Άγιος Καμπίρ λέει ότι αν θελήσει να εσωστραφεί και να φτάσει στα μέρη που περιγράψαμε, μπορεί να το κάνει σ᾽ ένα ανοιγοκλείσιμα του ματιού. Ο κάθε αληθινά αφοσιωμένος μαθητής, επίσης μπορεί να ταξιδέψει από το Πιντ στο Αντχ, στο Μπραχμάντ και το Σατ Λοκχ και κατόπιν παραπέρα στο Άναμι, ιππεύοντας πάνω στο Θείο ηχητικό ρεύμα.

Ο Άγιος Καμπίρ τονίζει ότι :

«***Αυτός είναι ο δρόμος στον οποίο ο σπουδαστής του Σαντ Ματ (****η ψυχή του****) ταξιδεύει.***

Με σκοπό να εξελιχθεί στο Πνευματικό Μονοπάτι, ο καθένας πρέπει να ακολουθήσει (*μέσα από τον διαλογισμό του****) αυτόν τον ίδιο δρόμο***»!

Αυτό το ταξίδι της ψυχής που πολύ συνοπτικά, το περιγράφει στα γραπτά του ο μέγιστος Διδάσκαλος της εποχής του, Kabir. μπορεί να το βιώσει και σήμερα και αύριο, ο κάθε μαθητής των Τέλειων Διδασκάλων μέσω του διαλογισμού του και απαραίτητα με την Εσωτερική καθοδήγηση του Διδασκάλου του.

Σημείωση: Οι σύγχρονοι Τέλειοι Διδάσκαλοι το 6ο,7ο και 8ο πνευματικό Επίπεδο τα περιγράφουν σαν υποεπίπεδα του 5ου Επιπέδου, του Σατς Καντ, καθόσον δεν μπορεί να γίνουν αντιληπτά από τον μαθητή και για λόγους συντόμευσης και απλοποίησης του Πνευματικού Μονοπάτιου. Για τον ίδιο λόγο αποσιωπούν και ορισμένες λεπτομέρειες της διαδρομής που περιγράφει ο Διδάσκαλος Καμπίρ.

---

10) Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Όπως προαναφέρθηκε, η ανεύρεση μέσα σε πετρώματα οστών, που με τη μέθοδο του ραδιενεργού άνθρακα και την μέθοδο της οπτικής θερμοανταύγειας βρέθηκε να είναι ηλικίας μερικών εκατομμυρίων ετών και στη συνέχεια με την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος, του DNA, οπότε καθορίστηκε ότι τα οστά αυτά ανήκαν σε ανθρώπους και όχι σε πιθήκους, ανθρωπίδες ή ανθρωποειδή, επιβεβαιωθήκαν οι διδασκαλίες των πνευματικών δασκάλων της Ανατολής, ότι ο άνθρωπος δεν έχει ιστορία μόνο μερικών χιλιάδων ετών πάνω σε αυτή γη αλλά αρκετών εκατομμυρίων ετών και επομένως όπως προαναφέρθηκε, οι πληροφορίες που παίρνουμε μέσα από τις Εβραϊκές Γραφές για τον Αδάμ και την Εύα, έχουν ένα μάλλον αλληγορικό χαρακτήρα.

Οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε, ότι ο Ιησούς υπήρξε ο Θεάνθρωπος της εποχής του και ότι η ανθρώπινή του φύση χάθηκε μετά την σταύρωση, ενώ η Θεϊκή του φύση και υπόσταση, προϋπήρχε του Ιησού, υπάρχει και θα εξακολουθεί να υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη, όσο θα υπάρχουν άνθρωποι, όπως και ο ίδιος ο Ιησούς φαίνεται να δηλώνει στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, όπως θα δούμε λίγο πιο κάτω.

Για μας τους Χριστιανούς ο Ιησούς ήταν ο μοναδικός Θεάνθρωπος, που με την παρουσία του ευλόγησε αυτή τη γη. Οι μέγιστοι όμως μύστες και άγιοι της Ανατολής σημειώνουν τα εξής:

«*Θα ήταν αδιανόητο να δεχθούμε ότι ένας Πανάγαθος και Δίκαιος Πατέρας μέσα στα εκατομμύρια χρόνια ύπαρξης της Δημιουργίας Του, θα έστελνε στην Ιουδαία τον Υιό του μόλις πριν από 2.000 χρόνια, για να ευλογήσει και να διδάξει μια χούφτα Εβραίους, που στο τέλος τον σταύρωσαν ή θα έστελνε κάποιον άλλο, σε κάποια άλλη ευλογημένη*

κάστα ή φυλή, κάποια συγκεκριμένη εποχή και θα στερούσε από την ευλογία της παρουσίας του Υιού Του, όλα τα τρισεκατομμύρια των τρισεκατομμυρίων των ανθρώπων που πέρασαν και θα περάσουν πάνω απ᾽ αυτή την γη. Για όλους αυτούς τους ανθρώπους δεν υπήρξε φιλόστοργος Πατέρας; μας ρωτάνε. Δεν ενδιαφερόταν ο Θεός και δεν ενδιαφέρεται για όλα τα παιδιά του και μέσα στα εκατομμύρια χρόνια που πέρασαν, μόλις τώρα, πριν 2000 χρόνια, θυμήθηκε και ενδιαφέρθηκε μόνο για ορισμένα από αυτά; Τους άλλους, τους πολλούς, δεν τους αγαπούσε και δεν θα εξακολουθεί να τους αγαπάει;»

Ας εξετάσουμε όμως το θέμα αναλυτικότερα από τις δικές μας Χριστιανικές παραδόσεις. Όπως μάθαμε και στο σχολείο, λέγοντας “θεάνθρωπο” εννοούμε κάποιον που είναι “τέλειος Θεός” και συγχρόνως “τέλειος Άνθρωπος” ή ακριβέστερα έχει μία τέλεια ανθρώπινη υπόσταση και μία τέλεια Θεϊκή φύση.

Στην ανθρώπινη υπόσταση του Θεανθρώπου, τον Ιησού, αναφέρεται ο Ιωάννης στο πιο κάτω εδάφιο όταν λέει: (*Ιωα.:45*)

«*…εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωυσής και οι προφήται, ευρήκαμεν άνθρωπον, Ιησούν λεγόμενον, τον υιόν του Ιωσήφ, τον από Ναζαρέτ…*».

Στη Θεϊκή του φύση, το Χριστό, αναφέρεται, πάλι ο Ιωάννης όταν μας λέει:

«*…λέγει προς τον αδελφόν αυτού Σίμωνα. Ευρήκαμε τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο Χριστός…*» (*Ιωαν. α: 41*).

Επίσης λέει ο Ματθαίος:

«*…Τι σας φαίνεται περί του Χριστού, τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτόν, είναι υιός του Δαυίδ…*» (*Ματθ. κβ 41-42*).

Ο Ιησούς σαν άνθρωπος ήταν υιός του Ιωσήφ και της Μαρίας, σαν Χριστός όμως, σαν Θεάνθρωπος, ήταν γραμμένο από τους προφήτες ότι θα ήταν γόνος, που θα προερχόταν από τη φυλή του Δαυίδ, γι᾽ αυτό στις πιο πάνω περικοπές αλλού αναφέρεται σαν υιός του Ιωσήφ και αλλού σαν υιός του Δαυίδ.

Ο πολύς κόσμος δεν μπορούσε να καταλάβει τη διττή φύση του Θεανθρώπου και αυτό φαίνεται από αυτό που γράφει πάλι ο Ιωάννης (*Ζ: 40*)

«*…άλλοι έλεγαν ούτος είναι προφήτης, άλλοι έλεγαν ούτος είναι ο*

Χριστός, άλλοι δε έλεγαν μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; Σχίσμα λοιπόν έγινε μεταξύ του όχλου δι' Αυτόν…».

Αλλά και ο Ιησούς δεν αποκάλυπτε στον κόσμο ότι είναι ο Χριστός και αυτό το βλέπουμε από τα πιο κάτω εδάφια:

«…*και επιτιμών ταύτα δεν άφηνε, να λαλώσι, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός…*» (*Λουκ. δ:41*).

«…*και παρήγγειλεν αυστηρώς στους μαθητές αυτού, λέγων, να μη λέγουσι εις μηδένα περί αυτού ότι είναι ο Χριστός…*» (*Μαρκ. η:30*).

«…*τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητές αυτού να μη λέγουσι προς μηδένα ότι αυτός, (ο Ιησούς) είναι ο Χριστός…*» (*Ματθ. ιστ:20*).

Ο Ιησούς, **ο υιός του ανθρώπου**, μας λένε οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι, γεννήθηκε, εργάστηκε, διδάχθηκε, δίδαξε και σταυρώθηκε.

Ο Χριστός, όμως, ο **Υιός του Θεού** βρισκόταν, βρίσκεται και θα βρίσκεται πάντοτε επάνω στη γη και γι' αυτή την αθάνατη Θεϊκή του φύση και για την αιώνια παρουσία του πάνω στη γη, διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο:

«…*Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και είδε και εχάρη… Είπον προς αυτόν οι Ιουδαίοι, πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι και είδες τον Αβραάμ; … είπεν προς αυτούς ο Ιησούς, αληθώς σας λέγω πριν γίνει ο Αβραάμ εγώ είμαι…*» (*Ιωαν. η:52-85*).

Με αυτά του τα λόγια ο Ιησούς εννοούσε ότι υπήρχε πριν τον Αβραάμ όχι βέβαια με την φθαρτή ανθρώπινή του υπόσταση αλλά με τη Θεία και αιώνιά του φύση.

Και ακόμα για τη συνεχή παρουσία της Θεϊκής Του φύσης πάνω στη γη, μας λέει: «…*εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του κόσμου…*» (*Ματθ. κη:20*).

Που σημαίνει ότι: «*Θα είμαι πάνω στη γη για πάντα, όσο υπάρχουν άνθρωποι*».

Επίσης, για την αιώνια ύπαρξη ενός Χριστού πάνω στη γη και για τη διδασκαλία του, μας μιλάει στον Εκκλησιαστή και ο μέγιστος των Πατέρων της Δυτικής εκκλησίας (*των καθολικών*) ο Άγιος Αυγουστίνος:

«…*αυτό που ονομάζουμε Χριστό και διδασκαλία του Χριστού υπήρχε από τα πολύ αρχαία χρόνια και από τότε δεν έπαψε να υπάρχει. Ο Χριστός υπήρχε από τότε που εμφανίστηκε το ανθρώπινο είδος και η διδασκαλία του θα υπάρχει ακόμα και τότε που θα έχει ξεχαστεί η λέξη*

Χριστιανισμός και η διδασκαλία του ίσως θα έχει πάρει άλλα ονόματα…».

Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγουν και όλοι οι μεγάλοι άγιοι, μύστες και πνευματικοί Διδάσκαλοι της Ανατολής, ότι δηλαδή ο Ιησούς υπήρξε ο Θεάνθρωπος της εποχής του, αλλά η Θεάνθρωπος δύναμη, δηλαδή η Θεϊκή φύση του θεανθρώπου, βρισκόταν, βρίσκεται και θα εξακολουθεί να βρίσκεται πάντοτε πάνω στη γη, «*μέχρι τη συντέλεια του κόσμου*» (*Ματθ.κη:20*).

Ο Θεάνθρωπος έχει δύο φύσεις αλλά έχει και δύο ειδών διδασκαλίες. Τη μία διδασκαλία την δίνει σαν άνθρωπος προς άνθρωπο και είναι η “*διδασκαλία στους όχλους*” που τη δίνει συνήθως με παραβολές. Η άλλη, είναι η “*μυστικιστική ή εσωτερική διδασκαλία*” που δίνει στους λίγους και εκλεκτούς βαπτισμένους ή με άλλα λόγια μυημένους μαθητές του Σε αυτούς που η Γραφή λέει πως «*και οι τρίχες του κεφαλιού τους είναι μετρημένες*» και γι᾽ αυτή την Εσωτερική Του διδασκαλία, τους λέει:

«*…Εις εσάς δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς δια παραβολών…*» (*Λουκ η:10*).

«*…Εις εσάς δόθηκε (η Χάρη) να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας των Ουρανών, εις εκείνους δε τους έξω, δια παραβολών τα πάντα γίνονται…*» (*Μαρκ. δ: 11*) και ακόμα,

«*…Δόθηκε εις εσάς να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας των Ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη…*» (*Ματθ ιγ:11*).

«*…Δόθηκε εις εσάς να γνωρίζετε όσα σοφοί και προφήτες δεν γνωρίζουν…*».

Συγκεκριμένα, στην Εσωτερική διδασκαλία που σκοπός και τέλος της, σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και όλες τις φιλοσοφίες είναι η Θέωση, αναφέρεται ο Ιωάννης όταν μας λέει, ότι μόνο με την καθοδήγηση του θεανθρώπου μπορεί να επιτευχθεί η Θέωση και γι᾽ αυτό είναι πρόδηλο, ότι πρέπει να βρίσκεται πάντοτε πάνω στη γη ένας θεάνθρωπος. Όλες τις εποχές, «*μέχρι τη συντέλεια του αιώνα*»:

«*…εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι᾽ εμού. Εάν γνωρίσετε εμένα και τον Πατέρα μου θέλετε γνωρίσει…*» (*Ιωαν ιδ:6-7*).

«*…πάντα παρεδόθησαν εις εμένα από τον Πατέρα μου και ουδείς*

γνωρίζει τον Υιό παρά μόνον ο Πατέρας, ουδέ τον Πατέρα γνωρίζει κανείς παρά μόνον ο Υιός και εκείνος στον οποίο ο Υιός θελήσει να αποκαλύψει τον Πατέρα…» (*Ματθ. ια: 27*).

«*…εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας μέχρι της συντέλειας του αιώνα…*» (*Ματθ κη: 20*).

Η αμέσως πιο πάνω παράγραφος σε συνδυασμό με τα λόγια του Ιησού στην Κοιλάδα των Κέδρων, που απευθυνόμενος στον Πατέρα του λέγει, «*Το έργο που μου έδωσες εγώ το τελείωσα*», είναι ενδεικτικά πως ο Ιησούς με τη φυσική του μορφή, σαν γήινος δάσκαλος, το έργο που του είχε αναθέσει ο Πατέρας του, το τελείωσε, αλλά σαν Χριστός με τη Θεϊκή του φύση, βρισκόταν, βρίσκεται και θα βρίσκεται πάνω στη γη, όσο θα υπάρχουν άνθρωποι, για να τους δίνει αρχικά την "Εξωτερική" και στη συνέχεια σαν Παράκλητος ή Εσωτερικός Διδάσκαλος ή Guru Dev, την "Εσωτερική" διδασκαλία. Αυτή που με τον υλικό μας νου όπως είπε ο Ιησούς δεν μπορούμε να την κατανοήσουμε: «*…δεν δύνασθε να βαστάζετε… τα της βασιλείας των Ουρανών*».

Ακόμα ο Ιωάννης αναφέρει όπως προαναφέρθηκε, ότι για να φθάσει κανείς στα πόδια του Θεανθρώπου, είναι ζήτημα Θείας Χάρης: «*…ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν πρώτον δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με…*» (*Ιωαν στ:4 4*).

«*…ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν δεν είναι δεδομένον υπό του Πατρός μου…*» (*Ιωαν στ: 65*).

11) ΜΥΗΣΗ ή ΒΑΠΤΙΣΗ

Η έννοια της μύησης είναι ταυτόσημη με αυτήν της βάπτισης της Χριστιανικής παράδοσης. Αναφέρεται στη Βίβλο ότι ο Ιωάννης* βάφτιζε ανθρώπους με νερό εις "μετάνοια" για να ακολουθήσουν οι άνθρωποι τον δρόμο του Θεού και ο ίδιος ο Ιωάννης ανέφερε για τον Χριστό ότι: «*Αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι αγίω*»**.

** Ο Ιωάννης ήταν ένα "αβατάρ" που σημαίνει ένα "αποστολικό διάμεσο" κατά την Δυτική μυστικιστική ορολογία. Ήταν κάποιος για τον οποίο το Ευαγγέλιο αναφέρει ότι: Δεν υπάρχει μάνα που να γέννησε άλλον ανώτερο του Ιωάννου, που σημαίνει ότι ο Ιωάννης προερχόταν από το άνω μέρος του Αιτιατού Επίπεδου καθώς αν υπήρχε κάποιος ανώτερός του θα προερχόταν από το Υπεραιτιατό Επίπεδο οπότε δεν θα χρειαζόταν να έλθει σε μία νέα γέννηση στο Υλικό Επίπεδο. Για τον Χριστό λοιπόν ο Ιωάννης, ανέφερε ότι σαν ενσάρκωση του Λόγου, ο Ιησούς ήταν ανώτερός του και πως ο ίδιος ο Ιωάννης «Δεν ήταν άξιος ούτε τα κορδόνια Του…». Ο Ιωάννης ήταν προάγγελος και πρόδρομος του Χριστού. Προετοίμαζε τον κόσμο να δεχθεί το μήνυμά Του, που ήταν η Αγάπη. Η μυστικιστική Αγάπη, η Χριστιανική Αγάπη.*

*** Η "βάπτιση εν πνεύματι αγίω" είναι ακριβώς αυτό που διδάσκουν οι Τέλειοι Διδάσκαλοι αρκετές χιλιετίες πριν την Σταύρωση. Ένωση της ψυχής με το Άγιο Πνεύμα.*

Παράλληλα με τον Ιωάννη και σύμφωνα με τους Τέλειους Διδασκάλους όλων των εποχών «***Μύηση από τον Χριστό της κάθε εποχής, σημαίνει την ένωση του μαθητή με τον Λόγο ή Άγιο Πνεύμα***», δηλαδή με την Θεϊκή Δημιουργό Δύναμη της οποίας φορέας είναι ο Θεάνθρωπος.

Όταν λέμε Θεάνθρωπος εννοούμε, όπως μάθαμε και στο σχολείο,

έναν αγνό, τέλειο άνθρωπο, γεμάτο με Θεϊκή αγάπη που τον χαρακτηρίζει ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία. Συγχρόνως ο άνθρωπος αυτός είναι και τέλειος Θεός, με την έννοια ότι είναι ενσάρκωση, είναι φορέας της Θεϊκής Δημιουργού Δύναμης, του Λόγου ή Αγίου Πνεύματος.

Παραστατικά μπορεί κανείς να φανταστεί τον Θεάνθρωπο σαν έναν τελείως αγνό και μοναδικό εντεταλμένο από τον Θεό άνθρωπο, του οποίο η ψυχή δέχεται μία κολώνα Θεότητας, θείου Φωτός και Ήχου, τον Λόγο ή Άγιο Πνεύμα. Με αυτό το Φως είναι εντεταλμένος ο Υιός να φωτίσει, να μυήσει, να βαπτίσει και να ενώσει τις ψυχές που του έχει ορίσει ο Πατέρας, με τον Λόγο του οποίου ο ίδιος ο Υιός είναι φορέας. Ο Υιός στη συνέχεια είναι εντεταλμένος να οδηγήσει αυτές τις ψυχές στον Πατέρα. Η επιλογή των ψυχών γίνεται από τον Ίδιο τον Θεό και γι᾽ αυτό λέει ο Ιησούς: «*Ουχί το εμόν αλλά το Θέλημα του πέμψαντός με Πατρός*».

Όταν λέμε ***μύηση ενός ανθρώπου από τον Θεάνθρωπο, εννοούμε ότι μία ακτίνα Αγίου πνεύματος θα ενώνει την ψυχή του Θεανθρώπου, με την ψυχή του μαθητή του***.

Έτσι δημιουργείται ένας θείος μοναδικός δεσμός που κανείς και τίποτα δεν μπορεί να τον διακόψει ούτε η ζωή ούτε ο θάνατος, γιατί μέσα από αυτή την σύνδεση ο Διδάσκαλος θα οδηγήσει κάποτε την ψυχή του μαθητή του μέχρι την Αγκαλιά του Θεού και αυτό είναι που σημαίνει Θέωση.

Έτσι για μια ακόμα φορά:

Μύηση ενός ανθρώπου από τον Θεάνθρωπο της εποχής του, είναι η μέσω Αυτού ένωση του μαθητή με το Άγιο Πνεύμα ή Λόγο, με σκοπό μέσα από αυτή την ένωση η ψυχή να οδηγηθεί στην Θέωση.

Μετά από την μύησή του, ο μαθητής είναι απαλλαγμένος από το μέσα στους αιώνες και τις πολλαπλές ενσαρκώσεις, αποθηκευμένο του κάρμα (*Σαντσίτ κάρμα*), καθώς το κάρμα αυτό το έχει διευθετήσει την ώρα της μύησής του ο Διδάσκαλός του, αυτός που αναφέρει το Ευαγγέλιο ότι είναι ο "*αίρων τας αμαρτίας του κόσμου*". Όμως ο μαθητής θα πρέπει να φροντίσει ο ίδιος, όσο το δυνατόν καλύτερα να διευθετήσει το κάρμα που του έχει δοθεί γι᾽ αυτήν του την ενσάρκωση (*Πραλάμπτα Κάρμα*) και ακόμα να φροντίσει να μην δημιουργήσει κατά

το δυνατόν καινούργιο κάρμα (*Κριγιάμαν Κάρμα*).

Ο Διδάσκαλος ζητάει από τον νεομυημένο μαθητή του τρία πράγματα. Να ζήσει μια αγνή και ηθική ζωή, να κάνει διαλογισμό και να γίνει ενεργός συνεργάτης στο Θείο Σχέδιο, με το να προσφέρει ανιδιοτελείς υπηρεσίες στον συνάνθρωπο και να προστατεύει κάθε μορφή ζωής αλλά και ολόκληρη την φύση. Να έχει αγάπη για όλους και για όλα.

Η αγνή ζωή είναι ο θεμέλιος λίθος της πνευματικότητας λένε οι πνευματικοί Διδάσκαλοι. Οι αρετές της ειλικρίνειας, της αγνότητας, της ταπεινότητας, της μη βιαιότητας στις πράξεις τα λόγια και τις σκέψεις, καθώς και η παντός είδους ανιδιοτελής προσφορά στον συνάνθρωπο, τα ζώα και ολόκληρη την φύση πρέπει να διακρίνουν τον άνθρωπο που θέλει να ακολουθήσει το Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί στη Θέωση.

Με τον συστηματικό διαλογισμό, ο μαθητής σταδιακά θα γνωρίσει το κάθε τι που βρίσκεται πίσω από το Πέπλο της Ίσιδας (*Τρίτο Οφθαλμό*), θα εξηγήσει κάθε μυστήριο, θα λύσει κάθε του απορία και θα βιώσει καταστάσεις όλο και μεγαλύτερης ευδαιμονίας. Ο Διδάσκαλος που τον μύησε θα του δώσει συμβουλές και καθοδηγήσεις για να ακολουθήσει μια πνευματική ζωή αλλά θα του υποδείξει και τον τρόπο και το είδος του διαλογισμού μέσα από τον οποίο θα συναντήσει τον ίδιο Διδάσκαλο που τον μύησε, στην Αστρική του μορφή, (*τον Παράκλητο του Ευαγγελίου*) και αυτός θα του δώσει, πάντα μέσα από τον διαλογισμό του, την Εσωτερική Διδασκαλία και θα τον οδηγήσει μέσα από όλα τα Πνευματικά Επίπεδα, στα Πόδια του Πατέρα.

Αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος που θα οδηγήσει κάποτε όλες τις ψυχές στην Θέωση. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Όλοι αργά ή γρήγορα, ακριβώς μέσα από αυτή την ίδια διαδικασία θα επιστρέψουμε στον Θεό Πατέρα μας. Είμαστε όλοι παιδιά Του και περιμένει να γυρίσουμε όλοι κοντά Του.

12) Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

Τι γίνεται όμως με τον διαλογισμό και γιατί οι Διδάσκαλοι τον θεωρούν απαραίτητο παράγοντα για την πνευματική πρόοδο του ανθρώπου; Ακόμα γιατί δεν είναι αρκετή η προσευχή και ο μυημένος μαθητής του Διδασκάλου προκειμένου να φθάσει στη Θέωση πρέπει να διαλογίζεται ;

Με τον διαλογισμό, ο μυημένος μαθητής ενός Τέλειου Διδασκάλου, με τον τρόπο που του υποδεικνύει ο Διδάσκαλός του, αποσύρει την προσοχή του από το περιβάλλον και την συγκεντρώνει σταθερά στον Τρίτο του Οφθαλμό. Όταν ο νους του μαθητή συγκεντρώσει την προσοχή του (*προσοχή = ψυχή*), στον Τρίτο Οφθαλμό, τότε η ψυχή αποσύρεται από κάθε μέρος του σώματος, από κάθε σύστημα, όργανο και ιστό και συγκεντρώνεται στην Έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα, που είναι ο Τρίτος Οφθαλμός.

Ο Τρίτος Οφθαλμός είναι η πύλη της ψυχής προς τον Αστρικό κόσμο και γενικά η πύλη προς τους Εσωτερικούς κόσμους. Ο Τρίτος Οφθαλμός είναι το πέπλο της Ίσιδας της αρχαιοελληνικής παράδοσης. Έτσι όταν το ψυχικό ρεύμα, η ψυχή δηλαδή, συγκεντρωθεί στην Έδρα της, τον Τρίτο Οφθαλμό, σχίζεται το πέπλο της Ίσιδας, που σημαίνει ότι το ψυχικό ρεύμα ξεχειλίζει και διολισθαίνει στον Αστρικό κόσμο. Όταν η ψυχή βρεθεί στον Αστρικό κόσμο, παύει να λειτουργεί ο Υλικός νους του ανθρώπου και αρχίζει να λειτουργεί ο Αστρικός του νους και ***η ψυχή συνδέεται με την ακτίνα του Λόγου, που όπως αναφέρθηκε από την ώρα της μύησης ενώνει τον Τρίτο Οφθαλμό του Διδασκάλου, με τον Τρίτο Οφθαλμό του μαθητή και μέσα απ᾽ αυτήν την σύνδεση, η ψυχή κατευθύνεται με σκοπό να συναντήσει Εσωτερικά τον Διδάσκαλο.***

Όταν η ψυχή του μαθητή φθάσει και ενωθεί με τον Τέλειο Διδάσκαλο, τότε είναι Εκείνος που από το σημείο αυτό θα την οδηγήσει μέχρι την Θέωση. Όταν επιτευχθεί αυτή η Εσωτερική ένωση μαθητή-Διδασκάλου ο μαθητής ονομάζεται "γκουρμούχτ" που σημαίνει στα Σανσκριτικά "αληθινός μαθητής". Από κει και πέρα μέσω της κολώνας του θείου φωτός και Ήχου που λούζει την Διδάσκαλο, είναι ο Διδάσκαλος που θα οδηγήσει την ψυχή μέσα από τα ανώτερα Εσωτερικά πεδία και θα την οδηγήσει στο Σατς Καντ, στην Αγκαλιά του Θεού Πατέρα.

Θα πρέπει όμως να σημειωθεί ότι για να φθάσει η ψυχή του μαθητή να ενωθεί Εσωτερικά με τον Διδάσκαλο απαιτείται κάποιος χρόνος που πολλές φορές είναι χρόνια και που άλλες φορές δεν φθάνει αυτή του η ζωή.

Ο διαλογισμός όταν γίνεται όπως πρέπει, στην αρχή, μας φαίνεται σαν κάτι βαρύ, βαρετό και κουραστικό. Όμως όσο προχωράει ο καιρός ο διαλογισμός γίνεται συνήθεια, μετά γίνεται χαρά και ανάγκη και μετά τρόπος ζωής.

Προϋπόθεση βέβαια εκτός από τον διαλογισμό είναι και η ανεπίληπτη διαβίωση. Δεν μπορεί κανείς το πρωί να ανοίγει τράπεζες και το βράδυ με το διαλογισμό του να θέλει να φθάσει τον Θεό αλλά "*Συν Αθηνά και χείρα κίνει*". Η Αθηνά είναι η Θεία Χάρη που μας οδήγησε στα πόδια του Θεανθρώπου και η χείρα είναι η δική μας προσπάθεια να αποκτήσουμε τις θείες αρετές και να κάνουμε συστηματικά τον διαλογισμό μας.

Από τα πιο πάνω γίνεται απόλυτα αντιληπτό ότι προκειμένου η ψυχή να φθάσει στην Θέωση απαιτούνται μερικές προσπάθειες από μέρους των μαθητών ενός Τέλειου Διδασκάλου.

Βασική προϋπόθεση είναι η μύηση του μαθητή και η καθοδήγηση του από τον Τέλειο Διδασκάλου καθώς και ο διαλογισμός μέσα από μια ενάρετη ζωή. Είναι προγραμματισμένο και αδιαμφισβήτητο ότι όλες οι ψυχές αργά ή γρήγορα μέσα στις μελλοντικές χιλιετίες ίσως και τα εκατομμύρια χρόνια, με τον ίδιο τρόπο θα επιστρέψουν και θα επανενωθούν με τον Πατέρα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος από γενέσεως κόσμου και αυτό θα συμβεί αργά ή γρήγορα με τη Θεία Χάρη με όλες ανεξαιρέτως τις ψυχές, γιατί ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις. Είμαστε όλοι παιδιά Του, πιο άτακτα και πιο φρόνημα, αλλά σαν παιδιά

Του μας αγαπάει και μας φροντίζει όλους το ίδιο. Είναι Πάνσοφος, Παντοδύναμος και Πανάγαθος Θεός. Ποτέ δεν τιμωρεί, μην ακούτε τους παπάδες. Απλά εμείς πληρώνουμε για τις παραβάσεις των θείων νόμων. Αν ακουμπήσουμε μια σόμπα και κάψουμε το χέρι μας, δεν είναι πως μας έχει τιμωρήσει ο Θεός αλλά είναι ότι εμείς παραβήκαμε τους φυσικούς νόμους και καήκαμε. Ο Θεός είναι πάντα έτοιμος να συγχωρέσει και τον πιο μεγάλο εγκληματία από την στιγμή που αυτός με ταπεινότητα Του το ζητήσει και ακολουθήσει μια αγνή ζωή που να την χαρακτηρίζει η αγάπη για όλη την Θεϊκή Δημιουργία. Ο Θεός είναι φιλεύσπλαχνος. Δεν είναι τιμωρός. Έχει θεσπίσει νόμους σε όλα τα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. Όταν εμείς δεν τους τηρούμε δημιουργούμε τις προϋποθέσεις να έχουμε τις συνέπειες.

Σε κάθε κράτος υπάρχουν νόμοι για να προστατεύουν όλους τους πολίτες. Αν κάποιος παραβεί τους νόμους και βλάψει τον συνάνθρωπό του θα έχει τις ανάλογες συνέπειες. Αν κάποιος μπει στη φυλακή δεν φταίει ο δικαστής ούτε οι νόμοι αλλά ο ίδιος ο παραβάτης. Επειδή όμως ο νόμος της "Δράσης και Αντίδρασης" ισχύει στα τρία χαμηλότερα Επίπεδα της Δημιουργίας στα οποία δεν ισχύει η έννοια του χρόνου αλλά υπάρχει μόνον στο Υλικό Επίπεδο, μία πράξη μπορεί να έχει τις συνέπειές της σε μία μελλοντική μας ενσάρκωση γιατί μία ανθρώπινη ενσάρκωση είναι απλά μια σελίδα στο δρόμο της ψυχής προς την Θέωση. Στη γη που ζούμε μπορεί να κάνει κάποιος μία αξιόποινη πράξη, τα δικαστήρια να τελειώσουν μετά από πολύ καιρό τις διαδικασίες και η ποινή να αρχίσει να εκτίεται μερικά χρόνια αργότερα. Το ίδιο και στην χώρα του Brahmand (*τρία κατώτερα Επίπεδα*) για μία αρνητική πράξει που γίνεται σήμερα, η ποινή μπορεί να καταλογιστεί μερικές ζωές αργότερα.

Ο μαθητής προσπαθεί με τον διαλογισμό του καθημερινά να προωθεί Εσωτερικά την ψυχή του όλο και περισσότερο προς τον Διδάσκαλο και συγχρόνως προσπαθεί να απαλλαγεί από τα καρμικά βάρη που τον βαραίνουν αλλά και να μην δημιουργεί και καινούργια. Τα καρμικά βάρη βαραίνουν την ψυχή και δυσκολεύουν την πορεία της για την ένωσή της με τον Θεάνθρωπο και στη συνέχεια μτ τον Δημιουργό Πατέρα. Είναι στο χέρι μας λοιπόν να επιταχύνουμε αυτήν την ένωση τηρώντας μια ανεπίληπτη διαβίωση.

Κάποτε ένας κλέφτης που παρακολουθούσε μια ομιλία ενός Τέλει-

ου Διδασκάλου, όταν ο Διδάσκαλος τελείωσε την ομιλία του τον ρώτησε: «*Διδάσκαλε υπάρχει Σωτηρία για μένα, που από μικρό παιδί δεν έχω δουλέψει ποτέ και ζω κλέβοντας τους ανθρώπους*». Ο Διδάσκαλος του απάντησε «*Ναι παιδί μου. Για όλους μπορεί να υπάρξει Σωτηρία καθώς όλοι οι άγιοι έχουν ένα παρελθόν και όλοι οι αμαρτωλοί ένα μέλλον*». «*Πως να αρχίσω και τι να κάνω ξαναρώτησε ο κλέφτης, γιατί δεν ξέρω παρά να κλέβω*». Ο Διδάσκαλος του απάντησε: «*Από τώρα άρχισε να κλέβεις μόνο τόσο, όσο σου είναι αρκετό για να ζήσεις και ο Θεός θα επιβραβεύσει την ειλικρινή προσπάθειά σου*». Στις παραδόσεις αναφέρεται ότι ο κλέφτης αυτός τελικά έγινε ένας πολύ αφοσιωμένος μαθητής του Διδασκάλου.

Έτσι λοιπόν για όλους μας υπάρχει Σωτηρία και ο Πατέρας είναι έτοιμος να δεχθεί την συγνώμη του καθένα μας αν πραγματικά το επιθυμήσει. Θα μας ευλογήσει με τη Χάρη Του. Δεν μένει παρά εμείς στο μέλλον να εργαστούμε ανάλογα και να μην επαναλάβουμε τα σφάλματά μας. Οι Διδάσκαλοι λένε ότι: «Το να σφάλει κανείς είναι ανθρώπινο αλλά το να επαναλαμβάνει τα σφάλματά του είναι διαβολικό».

Η δικιά μας συμμετοχή και ανταπόδοση στη Χάρη του Θεού, είναι να κάνουμε διαλογισμό, να αναπτύξουμε τις θείες αρετές και να προσφέρουμε ανιδιοτελώς υπηρεσίες στον συνάνθρωπο, τα ζώα και σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. «*Συν Αθηνά και χείρα κίνει*».

Η διαδικασία του διαλογισμού όπως την διδάσκουν οι Διδάσκαλοι είναι απλή και διαφέρει από τον διαλογισμό που κάνουν όσοι ακολουθούν τα διάφορα γνωστά είδη γιόγκα που στηρίζονται στις πράνες και απαιτούν τη χρήση ειδικού τύπου αναπνοών και ορισμένες θέσεις του σώματος (*ασάνες*). Με αυτού του τύπου τον διαλογισμό το μέγιστο που μπορεί να επιτύχει κανείς είναι μια κατάσταση ευδαιμονίας, ένα σαμάντι όπως λέγεται.

Με τον διαλογισμό όμως όπως τον υποδεικνύουν οι Τέλειοι Διδάσκαλοι είναι ο μοναδικός δρόμος για να αποκτήσει κανείς την Θέωση. Με αυτού του τύπου τον διαλογισμό δεν απαιτείται μια ορισμένη στάση ή θέση του σώματος. Μπορεί κανείς να καθίσει σε οποιαδήποτε θέση θέλει, φθάνει να μπορεί να παραμείνει ακίνητος για πολύ χρόνο. Με κλειστά μάτια, το βλέμμα πρέπει να κατευθύνεται τελείως ίσια, μπροστά και νοερά να συγκεντρώνεται σε μια απόσταση

περίπου 20 εκατοστών. Η αναπνοή γίνεται κανονικά και δεν παρατηρούμε την συχνότητά της. Πρέπει ακόμα να αδειάσει το νου του από κάθε είδους σκέψεις και να επαναλαμβάνει νοερά ένα όνομα του Θεού ρυθμικά για να εμποδίζεται ο νους να τρέχει απ᾽ εδώ και απ᾽ εκεί. Συνήθως οι νέοι Έλληνες μαθητές μέχρι να λάβουν το δώρο της μύησης επαναλαμβάνουν νοερά την λέξη Κύριε… Κύριε… Κύριε…

Η προσευχή και η προσπάθεια στο διαλογισμό **είναι βέβαιο** ότι θα έλξει τη Χάρη του Θεού και Αυτός, θα οδηγήσει τον αναζητητή σ᾽ αυτή του την Ζωή στα πόδια του Υιού Του. Με την μύησή από τον Τέλειο Διδάσκαλο της εποχής του ο μαθητής θα λάβει ειδικές οδηγίες για να έχει μια πολύ γρήγορη πνευματική πρόοδο και τελικά η ψυχή του να επιτύχει την Θέωση.

Επίλογος

Στον επίλογο αυτής της μικρής αναφοράς που έγινε σ' αυτό το δοκίμιο, μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε ή να συμπεράνουμε γιατί ο Θεός έφερε σε ύπαρξη αυτή την Δημιουργία. Αυτό ίσως κανείς ποτέ δεν θα μπορέσει να το γνωρίσει ούτε υπάρχει τρόπος για να μπορέσει κανείς να το συλλάβει με την διάνοιά του. Όμως, μπορούμε να συνοψίσουμε την ουσία των Διδασκαλιών που μας έδωσαν και μας δίνουν όλες τις εποχές οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων για το τι είμαστε οι άνθρωποι, ποιος είναι ο λόγος που βρεθήκαμε πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη και πως μπορούμε να αξιοποιήσουμε καλύτερα το χρόνο που μας έχει δοθεί να ζήσουμε.

Σύμφωνα λοιπόν με την Εσωτερική ή μυστικιστική πλευρά όλων των θρησκειών και τις διδασκαλίες αγίων, μυστών και πνευματικών Διδασκάλων, ο άνθρωπος φιλοξενείται σ' αυτή τη γη διότι μόνο στην ανθρώπινη μορφή μπορεί μια ψυχή να εκπληρώσει τον σκοπό για τον οποίο βρέθηκε σ' αυτή. Αυτός ο λόγος και ο σκοπός, μας λένε οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων, είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Μόνον στην ανθρώπινη μορφή μπορεί μια ατομικοποιημένη ψυχή, να αναπτύξει το νου που την συνοδεύει σε τέτοιο βαθμό, που ο νους να μπορεί να την οδηγήσει να περατώσει το ταξίδι της επιστροφής της στο Βασίλειο των Ουρανών.

Η Δύναμη που μπορεί να οδηγήσει μία ψυχή στην Αυτογνωσία και την Θέωση είναι μία. Η Διδάσκαλος Δύναμη ή Χριστή Δύναμη ή Λόγος ή Άγιο Πνεύμα. Αυτή η Δύναμη που ενσαρκώνεται κάθε εποχή σε ένα ανθρώπινο σώμα, θα υπάρχει όλες τις εποχές, μέχρι την συντέλεια του αιώνα (*Ματθ. κη:20*). Θα υπάρχει ακριβώς για να γυρίσουν

κάποτε στο Βασίλειο του Πατέρα όλες οι ψυχές. «*Η Πύλη είναι στενή*» όπως λέει το Ευαγγέλιο και οι ψυχές θα επιστρέφουν με την σειρά τους, όπως ακριβώς έχει προκαθορίσει το Θείο Σχέδιο.

Οι άνθρωποι στην πραγματικότητα είναι αιώνιες ψυχές και αυτές οι ψυχές είναι μέρη από την ίδια την ουσία του Θεού, αιώνιες, άφθαρτες και αθάνατες. Οι ψυχές σαν σύνολο και σαν μονάδες έχουν αποσταλεί να κατοικήσουν μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία και κάποτε είναι προγραμματισμένο, όλες να περάσουν μέσα από το Υλικό Επίπεδο προκειμένου να επιστρέψουν σαν ατομικοποιημένες ψυχές στο Βασίλειο του Πατέρα και να ξαναενωθούν μαζί Του.

Η κάθε ψυχή θα καθοδηγηθεί στο ταξίδι της επιστροφής της αποκλειστικά και μόνον από τον Τέλειο Διδάσκαλο της κάθε εποχής, καθώς αυτός είναι «το Φως και η Οδός και η Ζωή». Πριν από 2000 χρόνια οι ψυχές οδηγήθηκαν από τον Ιησού, πριν από 20.000 χρόνια από κάποιον άλλο και πιθανώς μετά από 200.000, επίσης από κάποιον άλλο εντεταλμένο από τον Πατέρα, ο οποίος Πατέρας δημιούργησε και έβαλε σε λειτουργία και τάξη το κάθε τι μέσα στα σύμπαντα της Θεϊκής Του Δημιουργίας. Η ***Δύναμη*** της οποίας φορέας είναι ο Τέλειος Διδάσκαλος κάθε εποχής είναι ***μία*** καθώς, όπως διαβάζουμε και στο Ευαγγέλιο, ο Υιός είναι Μονογενής. Μία είναι η Δύναμη, ο Λόγος, που κάθε εποχή ενσαρκώνεται σε έναν φορέα που ονομάζουμε στον μυστικισμό Τέλειο Διδάσκαλο. Ο Τέλειος Διδάσκαλος είναι η Δύναμη, η Θεϊκή Δύναμη ή Χριστή Δύναμη που εκδηλώνεται μέσα από έναν ανθρώπινο πόλο. Είναι μία και υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη. «*Δεν θέλω σας εγκαταλείψει μέχρι στην συντέλεια του αιώνα έλεγε ο Ιησούς*», που σημαίνει ότι η Χριστή Δύναμη υπήρξε και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη και πριν και μετά από Αυτόν. Είπε ο Ιησούς στον Πατέρα Του. «*Το έργον το οποίον μου έδωκας δια να κάμω το ετελείωσα*» (*Ιωαν. ιζ4*). Έτσι μετά τον Ιησού, όπως υπήρξαν πριν, έτσι και θα υπάρξουν και στο απώτατο μέλλον φορείς της Χριστής Δύναμης πάντοτε πάνω στη γη. Ο Ιησούς, ο άνθρωπος σταυρώθηκε και πέθανε. Ο Χριστός ή Χριστή Δύναμη θα υπάρχει πάντα μέχρι την συντέλεια του αιώνα για να οδηγήσει όλες τις ψυχές πίσω στον Θεό Πατέρα.

Η ψυχή σ' όλες τις ενσαρκώσεις της, φέρνει μαζί της το Αστρικό της σώμα ή Σώμα των Επιθυμιών, που είναι πάντα το ίδιο. Όταν το

Αστρικό της σώμα απαλλαγεί από επιθυμίες που της δημιουργούν προσκολλήσεις στο Υλικό Επίπεδο, τότε η ψυχή θα επιθυμήσει τον Θεό, θα τύχει της Θείας Χάρης με αποτέλεσμα ο Θεός να την οδηγήσει στα Πόδια του Υιού. Ο Υιός παίρνει επάνω Του και απαλλάσσει τον άνθρωπο (*την ψυχή του*) από το Santsit karma, δηλ. την Αποθήκη του κάρμα καθώς είναι «*Ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου*» όπως αναφέρεται στην Βίβλο και αφήνει στον άνθρωπο να διευθετήσει μόνον το Pralabda του κάρμα, δηλαδή αυτό το κάρμα που του δόθηκε για διευθέτηση σ' αυτή του την ζωή. Μόνον ο Υιός μπορεί να πάρει την τεράστια αποθήκη του κάρμα των ανθρώπων ώστε η ψυχή του ανθρώπου να ξεφύγει από τις δαγκάνες του δυαδισμού και να υπερβεί τους τρεις κατώτερους κόσμους, γεγονός που σημαίνει, η ψυχή του να αποκτήσει "Σωτηρία".

Ο Υιός θα μυήσει (*βαπτίσει σε Άγιο Πνεύμα*) τον μαθητή που έχει καθοριστεί από τον Πατέρα και από εκείνη την στιγμή ο Υιός αναλαμβάνει να τον διδάξει και να τον "κρατάει από το χέρι" μέχρι να τον οδηγήσει στα Πόδια του Πατέρα. Σε αυτή του την ζωή ή σε κάποια επόμενη.

Η βασική Διδασκαλία και καθοδήγηση του Υιού στον μυημένο, είναι να τον βοηθήσει να αποκτήσει τις θείες αρετές και συγχρόνως να του υποδείξει ένα είδος διαλογισμού με το οποίο ο μαθητής θα συναντάει Εσωτερικά τον Διδάσκαλό του, προκειμένου Αυτός (*που αναφέρεται ως "Παράκλητος" από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη*) να τον οδηγήσει μέσα από όλα τα πνευματικά Επίπεδα στην Θέωση.

Τέλος τίθεται το ερώτημα ποιος είναι ο Τέλειος Διδάσκαλος, ο φορέας της Χριστής Δύναμης σήμερα, για να σπεύσουμε να τον ακολουθήσουμε, μιας και αυτός είναι ο Σωτήρας μας και υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη;

Την απάντηση για να είναι έγκυρη μπορεί να την πάρει κάθε άνθρωπος ***μόνος του*** με αυτοσυγκέντρωση, προσευχή και διαλογισμό με το να ζητήσει από τον ίδιο τον Θεό Πατέρα να τον οδηγήσει στα Πόδια του Υιού. Ο Θεός σ' αυτήν την προσευχή λέγεται ότι είναι πολύ ευήκοος και πάντα την εισακούει. Η προσευχή του απλού αμαρτωλού ανθρώπου όταν βγαίνει μέσα από την καρδιά του έχει άπειρα μεγαλύτερη αξία και δύναμη από τις ευχές, τις προσευχές και τα λιβανωτά

όλων την επισκόπων των Παπών και των καρδιναλίων μαζί. Στην Ινδία λένε πως «*Η φωνή που βγαίνει μέσα από την καρδιά ενός μυρμηγκιού είναι πιο δυνατή από την κλαγγή ενός ελέφαντα*».

Την απάντηση δεν θα την πάρει κανείς μέσα από τις γραφές ή ρωτώντας αρχιεπισκόπους ούτε επισκεπτόμενος εκκλησίες, ιερούς τόπους και μοναστήρια, παπούλιδες και ασκητές. Την απάντηση θα του την δώσει ο Ίδιος ο Κύριος μέσα από την προσευχή του. Η δύναμη της προσευχής είναι ένα από τα μέγιστα δώρα που έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο. «***Αιτείτε και δοθήσετε υμίν, κρούετε και ανοιγήσετε***». Το μόνο αντάλλαγμα που ζητάει από μας ο Θεός είναι να αποκτήσουμε τις θείες αρετές. Να γίνουμε αγνοί άνθρωποι και να μας χαρακτηρίζει η Αγάπη, η μυστικιστική Αγάπη, η Χριστιανική Αγάπη, που την χαρακτηρίζουν η ευσπλαχνία, η προσφορά και η θυσία (*φιλεύσπλαχνος ο Πατέρας, προσφορά και θυσία ο Υιός*). Ο μόνος τρόπος να συναντήσουμε κανείς τον Πατέρα είναι η προσευχή και στην ύψιστη μορφή της ο διαλογισμός, γιατί μόνον μέσω του διαλογισμού μπορεί η ψυχή να γνωρίσει την Υπερψυχή, τον Θεό. «***Το πνεύμα δια του πνεύματος***».

Οι αρχές του μυστικισμού:

Ένα ρεύμα Θεότητας, ο Λόγος ή Μουσική των Σφαιρών, έφερε σε ύπαρξη μέσα σε εκατομμύρια χρόνια, τους Εσωτερικούς κόσμους, την ψυχή, τον νου και τελικά τον άνθρωπο και τον Υλικό κόσμο. Όλες οι ατομικοποιημένες ψυχές των ανθρώπων σταδιακά θα οδηγηθούν από την Χριστή Δύναμη, στη Θέωση. Όλες οι ψυχές και των καλών και των κακών ανθρώπων κάποτε θα οδηγηθούν στο Δρόμο της επιστροφής. Όλοι οι άγιοι έχουν ένα παρελθόν και όλοι οι αμαρτωλοί ένα μέλλον. Όλοι οι άνθρωποι, καλοί και κακοί θα οδηγηθούν τελικά στην Αγκαλιά του Ευσπλαχνικού μας Πατέρα. Προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμός είναι τα ισχυρότερα όπλα που διαθέτει ο άνθρωπος, στον οποίο ο Θεός Πατέρας έχει δώσει τα τρία υπέρτατα δώρα: Την δύναμη της προσευχής του, την ελεύθερη του βούληση και την διάκριση, με την οποία ο άνθρωπος μπορεί να φθάσει στη Θέωση, ακόμα

και στην παρούσα του ενσάρκωση. Τον μυστικισμό χαρακτηρίζουν τρεις παράγοντες. Δάσκαλος, μαθητής, διαλογισμός. Ο δρόμος είναι ανοικτός για όλους. Δεν έχουμε παρά να προσευχηθούμε στον Θεό για τον Θεό και να αναπτύξουμε τις θείας αρετές.

Η προσευχή καθαρίζει την ομίχλη και
επαναφέρει την ειρήνη στην ψυχή.
Κάθε πρωί, κάθε βράδυ
αφήστε την καρδιά να τραγουδά.
Ω Αγαπημένε!
Δεν υπάρχει άλλη πραγματικότητα,
παρά μόνο εσύ.
— Rumi